

MÜDERRİS
HASAN KUDSÎ EFENDÎ
VE
İCAZETLERİ

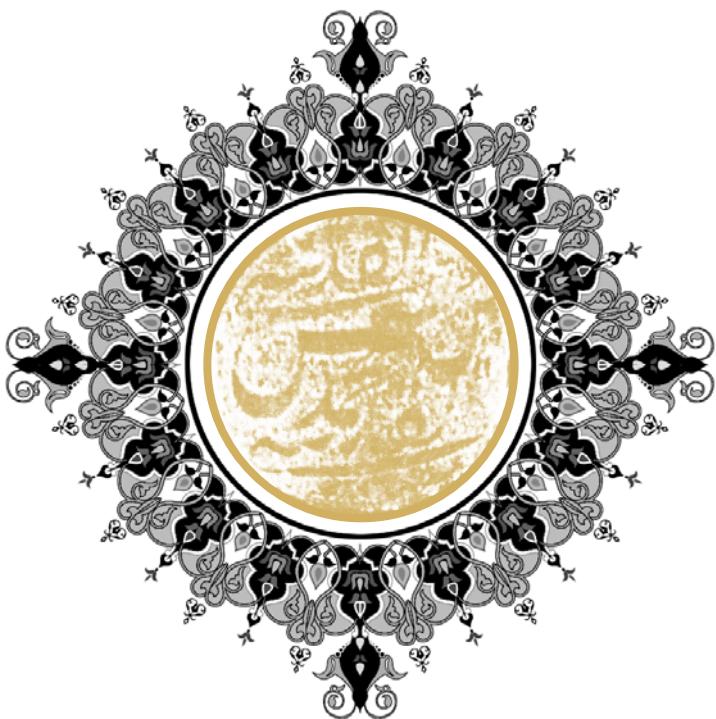

وَإِنَّ الْفَقِيرَ عَبْرَ أَقْدَامِ الْعَلَيِّ، وَالْمُشَانِعَ حَسْرَةِ كُudsî تَنْهَى عَنْهُ

وَخَيْرَهُ بِالسَّعَادَةِ آمَانٍ

كَتَبَهُ مُحَمَّدُ رَحْمَةُ اللَّهِ

Yrd. Doç. Dr. İsmail BİLGİLİ

“ Hasan El-Kudsî bin Muhammed El-Kudsî ”

MÜDERRİS
HASAN KUDSÎ EFENDİ
VE
İCAZETLERİ

(H.1264-1340 / M.1847-1921)

Yrd. Doç. Dr. İsmail BİLGİLİ

KONYA
1433 / 2012

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

MÜDERRİS HASAN KUDSÎ EFENDİ VE İCAZETLERİ

I. Baskı 2012

Yazar

Yrd. Doç. Dr. İsmail BİLGİLİ

bilgiliismail@hotmail.com

Kapak Tasarımı

Ahmet KÖSTEKLİ

Sayfa Tasarımı

Procem Ajans

0332 322 2250

Baskı

Desen Ofset Matbaacılık

0332 342 01 57

ISBN: 978-605-61018-3-0

Fetih Mh. İnce Mehmet Sokak No.10 Karatay / KONYA

Tel: 0332 355 37 95 Fax: 0332 355 40 11

email: izisut@izisut.com.tr

Bu çalışma İzi Süt A.Ş.'nin bir kültür hizmetidir.

www.memisefendi.org

www.muhammedkudsî.org

YAZARIN ÖZGEÇMİŞİ

1966 Rize Çayeli’nde doğdu.

1985 yılında Çayeli İmam Hatip Lisesi’ni, 1989 yılında da Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesini bitirdi. 1992 yılında “Konya Şeriiye Sicillerinden Yüzükircinci Defterde Kayıtlı Olaylar Ve Hükümleri” isimli tez ile İslam Hukuku alanında Yüksek Lisans, 1999 yılında “İslam Hukukunda Ma’dûmun Satışı” isimli tez ile de Doktora eğitimiini tamamladı.

1991-1992 yıllarında Konya Çumra Cumhuriyet Lisesi, 1992-2001 yıllarında Konya Meram A. Naci Gücüyener İ.O.O, 2001-2003 yıllarında Konya Meram Zafer İ.O.O Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni ve 2003-2010 yıllarında Konya Karatay Anadolu İ.H.L Meslek Dersleri öğretmeni olarak görev yaptı.

Mayıs 2010-Ekim 2011 tarihleri arasında Artvin Çoruh Üniversitesi Eğitim Fakültesi Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği Bölümünde öğretim üyesi olarak görev yaptı.

Ekim 2011 yılında başladığı Karabük Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Temel İslam Bilimleri Bölümü İslam Hukuku Anabilim Dalı öğretim üyeliği görevine devam etmektedir.

Evli ve üç çocuk babasıdır.

Yayınlanan Kitaplar

1. Dini Bilgiler (Komisyon), Üç Elma Yay., Konya 2005.
2. Kur'an'ı Anlamaya Giriş (Kom.), Ekdağ Yay., Konya 2007.
3. Muhammed Kudsî el-Bozkırı (Hoca Memiş Efendi), Konya 2011.
4. Islam Hukukunda Ma'dûmün Satımı, Konya 2011.

Uluslararası Hakemli Dergilerde Yayınlanan Makaleler

1. Son Dönem Osmanlı İslam Hukukçularından Şeyhzade Ahmed Ziya Efendinin Hasan Kudsî Efendiden Aldığı İlmi İcazet”, İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi 1, (2012), s. 21-75.

Ulusal Hakemli Dergilerde Yayınlanan Makaleler

1. Islam Hukukunda Ma'dûmün Satımı, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 8, 2006, 211-238.
2. Şeyhzâde Ahmed Ziya Efendi'nin Hayatı ve "Emâli'l-Vesâyâ" Adlı Eseri, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 12, 2008 s. 301-344.
3. Ehliyet Arızalarından İkrah Şartları ve Kısımları, İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sy. 1, 2010, s. 237-270.

Hakemli Olmayan Dergilerde Yayınlanan Makaleler

1. İslam Fıkhanın Anlam ve Önemi, Yeni Ufuk Dergisi, sy. 1, 2005, s. 15.
2. Yağmur Duası ve Namazı, Yeni Ufuk Dergisi, sy. 2, 2008, s. 37-39.
3. Namazın Sıfatı, Yeni Ufuk Dergisi, sy. 3, 2009, 38-41.
4. Kadir Suremizi Anlayıp Uygulayalım, Yeni Ufuk Dergisi, sy. 3, 2009, 46-47.
5. Osmanlı Devleti Arşivlerinden Konya Şerîyye Sicillerinden Yüzükinci Defter Vekâlet Ceridesi, Merhaba Gazetesi, Akademik Sayfalar, 28 Ocak 2009, cilt 9, sy. 2.
6. Örf ve Âdetin İslam Hukukundaki Yeri, Merhaba Gazetesi, Akademik Sayfalar, 11-18 Mart 2009, cilt 9, sy. 8-9.
7. Şerîyye Sicilleri ve İspat Gücü, Merhaba Gazetesi, Akademik Sayfalar, 29 Nisan 2009, cilt 9, sy. 15.

Sempozyum ve Panel

1. İHL Meslek Dersleri Öğretiminde Karşılaşılan Problemler, Çözümleri, Yeni Yöntem ve Teknikler; Tebliğ Konya Sempozyumu (22 Haziran 2007 Cuma).
2. Hz. Mevlana'da Eğitim, Hoşgörünün Evrensel Adı Mevlana Celaleddin Rumi Paneli, Karabük Üniversitesi Prof. Dr. Bektaş AÇIKGÖZ Konferans Salonu, 19.12.2011.

Müderris Hasan Kudsî Efendi ve İcazetleri

Yazarın Özgeçmişİ.....	V
İçindekiler	VII
Önsöz	X
Giriş	13
Isnad Ve İcazet Kültürü	15
Birinci Bölüm	31
Hasan Kudsî Efendi Ve Eğitim Hayatı	32
A. Hasan Kudsî Efendinin Hayatı	33
A. Hasan Kudsî Efendinin Soyu Ve Doğumu.....	34
B. Hasan Kudsî Efendinin Babası Ve Annesi.....	36
C. Hasan Kudsî Efendinin Hanımları	41
1. Hatice Hanım Efendi.....	41
2. Safiye (Havva) Hanım EFendi	42
3. Hediye Hanım Efendi.....	44
D. Hasan Kudsî Efendinin Çocukları	45
1. Hasan Kudsî Efendinin Erkek Çocukları.....	46
1.1. Ali Rıza Kudsî Efendi	46
1.1.1. Ali Rıza Kudsî Efendinin Hayatı	46
1.1.2. Ali Rıza Kudsî Efendinin Eğitimi.....	51
1.1.3. Ali Rıza Kudsî Efendinin Eserleri.....	54
1.2. Ahmet Ferit (Ülgen) Efendi	55
1.2.1. Ahmet Ferit (Ülgen) Efendinin Hayatı	55
1.2.2. Ahmet Ferit (Ülgen) Efendinin Eğitimi.....	56
2. Hasan Kudsî Efendinin Kız Çocukları.....	59
2.1. İsmet Hanım Efendi.....	59
2.2. Sıddîka Hanım Efendi.....	60

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

2.3. Hatice Hanım Efendi	61
2.4. Sekine Hanım Efendi.....	63
2.5. Refika Hanım Efendi.....	66
E. Hasan Kudsî Efendinin İbadet Hayatı Ve Ahlakı.....	67
F. Hasan Kudsî Efendinin Vefatı	69

B. Hasan Kudsî Efendinin Eğitim Hayatı 80

A. Hasan Kudsî Efendinin Hocaları	83
1. Muhammed Bahâuddin Efendi.....	84
2. Kadınhanlı Arıcızade Hüseyin Feyzi Bin Mustafa Efendi ..	89
3. Ahmet Hâzîm Efendi.....	90
4. Hattat Hacı Abdulgânî Vehbi Efendi.....	91
5. Yalvaçlı İbrahim Selâmî Bin Muhammed Efendi	91
B. Hasan Kudsî Efendinin Öğrencileri	92
1. Ahmed Ziya Efendi HAYATI, Eğitimi Ve Eserleri.....	92
1.1. Ahmed Ziya Efendinin Hayatı	95
1.2. Ahmed Ziya Efendinin Eğitimi	98
1.3. Ahmed Ziya Efendinin Eserleri	103
1.3.1. Kavâid-ı Külliye Şerhi:	104
1.3.2. Emâli'l-Vesâyâ:.....	104
1.3.3. Emâli'l-Ferâiz:.....	105
1.3.4. Ücâletü'l-Ferâiz:	105
1.3.5. Sülafetü'l-Ferâiz:	105
1.3.6. Kasîde-ı Ziyâiyye (Dâliyye):.....	106
1.3.7. Kasîde-ı Lâmiye:.....	106
2. Ali Rîf'at Efendi	107
2.1. Ali Rîf'at Efendinin Hayatı.....	108
2.2. Ali Rîf'at Efendinin Eğitimi	108
2.3. Ali Rîf'at Efendinin Vefatı	109
3. Hattat Hacı AbDulkadir Efendi	115
4. Hattat Ve Hakkâk Halid Efendi	116

5. Hafız Mevlüthân Zekâî Sarsılmaz	118
6. Mehmet Kudsî Efendi.....	120
İkinci Bölüm	123
Hasan Kudsî Efendinin İcazetleri.....	123
A. Hasan Kudsî Efendinin Aldığı İcazetler.....	124
B. Hasan Kudsî Efendinin Verdiği İcazetler	125
A. Ahmed Ziya Efendiye Verdiği İcazet	125
1. İcazetin Değerlendirmesi.....	126
2. Fıkıh İcazet Silsilesi	134
3. İcazetin Tercümesi	139
B. Ali Rîf'at Efendiye Verdiği İcazet	164
1. İcazetin Değerlendirmesi.....	164
2. İcazetin Tercümesi	166
Sonuç	172
Kaynakça	178
Ek - 1	187
Hasan Kudsi Efendinin Ahmed Ziya Efendiye Verdiği İcazet Metni.....	179
Ek - 2	209
Hasan Kudsi Efendinin Ali Rîf'at Efendiye Verdiği İcazet Metni	209
Ek - 3	217
Hafız Zekâî Sarsılmaz'a Ait Hat	224

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ÖNSÖZ

Âlimleri, Peygamberlerin varisleri kılan Cenabı Hakk'a sonsuz hamd ve senâ; Peygamberimiz, Efendimiz, Rehberimiz, iki cihân serveri, Muhammed Mustafa'ya salât ve selam ederim.

Memiş Efendinin oğlu Hasan Kudsî Efendinin hayatı ve icazetlerini konu alan bu kitabı, İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisinin ilk sayısında yayımlanan “Osmanlı Son Dönem İslam Hukukçularından Şeyhzade Ahmed Ziya Efendinin Hasan Kudsî Efendiden Aldığı İlmî İcazet” başlıklı makalemden sonra hazırlamaya karar verdim. Zira makalenin hazırlık aşamasında yaptığım araştırmalarda Hasan Kudsî Efendi hakkında pek çok bilgiye ulaştım ve bu bilgilerin bir kitapta toplanması gerektiğini düşündüm.

Araştırma icazetlerle bağlantılı olduğu için kitabın giriş bölümünde, isnad ve icazet kültürüyle ilgili ilmî ve kültürel bilgiler, özellikle de Konya medreselerinde düzenlenen icazet törenlerine ait uygulamalar kaydedilmiştir.

Kitabın birinci bölümünde Hasan Kudsî Efendinin hayatı, eğitimi ve ailesine ait bilgilere yer verilmiştir. Araştırmanın ana bölümünü bu kısım oluşturduğu için bu bölüm ayrıntılı olarak ele alınmış, yapılan röportajlar ve elde edilen bilgi ve belgeler doğrultusunda bölüm şekillendirilmiştir.

Kitabın ikinci bölümü Hasan Kudsî Efendinin verdiği icazetlerden oluşmaktadır. Hasan Kudsî Efendinin Ahmed Ziya Efendi ve Ali Rîfat Efendiye verdiği ilmî icazetler, Koyunoğlu Kütüphanesinde Hasan Kudsî Efendinin torunlarından Mehmet Emin Eminoğlu hocadan gelen belgeler arasından bulunmaktadır. Bu icazetler Arapça'dan Türkçe'ye tercüme edilerek icazetlerle ilgili değerlendirmeler ayrı ayrı yapılmak suretiyle her iki icazetin de daha iyi anlaşılması hedeflenmiştir. İcazet metinlerine de kitabın sonunda ek olarak yer verilmiştir.

Araştırma esnasında Hasan Kudsî Efendiye hizmet eden ve onunla birlikte yaşama fırsatı bulan kişilerin hatırlarından yararlanılarak edinilen bilgiler kitapta kaynaklarıyla sunulmuştur. Özellikle Hasan Kudsî Efendinin kızlarından Sekine Hanımın döneme ait gözlem ve hatırlarını sonradan kaydettiği ve adına da “Müşâhedât ve Havâtîr-ı İlmiye” dediği elli sayfa civarında Osmanlıca elyazma defteri, kitaba ayrı bir değer katmıştır. Kitap bu açıdan sonraki araştırmalara kaynak olacak niteliktir. Yaşanmış bir hayatın canlı şahitleri tarafından tutulan notlar ve teselsülen aktarılan olaylar, kitabın okunmasındaki ilgi ve heyecanı artıracaktır.

Çalışmalar esnasında yardım ve desteklerini gördüğüm Hasan Kudsî Efendinin ahfadına, Emel Hidayetoğlu hanıme-fendiye, kitabın basımıyla kültür ve tarihimize büyük hizmeti olan İzi Süt A.Ş sahipleri Ahmet Feyyaz İzi ve Hasan Hüseyin İzi beylere, değerli hocalarına, kıymetli dostum Ahmet Çelik beye ve tüm dostlara teşekkürlerimi sunarım.

Yüce Rabbimden çalışmalarımızı muvaffak kılmasını niyaz ederim.

Yrd. Doç. Dr. İsmail BİLGİLİ

Karatay / Konya

“Ve ene'l-fakîr ğubâru akdâmi'l-ulemâi ve'l-meşâyîhi
Hasan Kudsî ufiye anhu ve hutimehu bi's-saâdeti
Âmîn.”

“Ben fakir, ulema ve meşayihin ayaklarının tozu
Hasan Kudsî ki, affedilmesi ve hüsni hatime ile ömrünü tamamlaması niyaz edilir. Amin.”

GİRİŞ

İSNAD VE İCAZET KÜLTÜRÜ

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم
مِنْهُ رَجِيمٌ
الحمد لله الذي أبى دوحة العمد في
صدور العلماء وجعل ثمارها الخواطر فوار
الشريعة الفراء - والصلوة والسلام حتى رسولنا الأد
ولهم وإلى توارث الأنبياء شبرهم وعلى روحه
مع الذين يشعرونهم وهم بواسطتهم وسلكوا سليم
وبعد فيقول عبد الفقير المغفرة المعزف بالجر
والقصیر حسن قدسی بن محمد قدس الالقتوی
عن ربه الرازق المتعال

İSNAD VE İCAZET KÜLTÜRÜ

Kaynağı belli olmayan bilgi zandan ibarettir. Zan ise ilim ifade etmez. İlimde zannın yeri yoktur. Bu sebeple bilgi kaynakları araştırılmalı, bilginin kimden ve nereden alınıldığı yani senedi belli olmalıdır. İlim elde edilirken zandan kaçınılmalı, kesin ve sabit bilgiye ulaşmada gerekli özen gösterilmelidir. İlimin aktarılmasında sahih bir yol, geçerli bir delil kabul edilen senet veya rivayet zinciri yani isnad, İslâmî ilimlerin elde edilmesinde önemli bir usuldür.

İsnad, kişiyi bilginin asıl kaynağına güvenli bir şekilde ulaştırdığı için sahabeden itibaren uygulanmıştır. Öncelikli olarak hadisi şeriflerin naklinde kullanılan isnad, sonradan tüm ilimlerin aktarılmasında yerini almıştır.¹ Hatta Selef âlimleri, isnatsız nakilleri asla kabul etmemiş, isnadı belirtilmemiş ne bir şiir ne de bir hikâye aktarmışlardır.²

Abdullah bin Mübarek (v. 181/797) “İsnatla söz söylemek dinden sayılır; senet olmasayı dileyen dileğini söyleylerdi. Muttasıl isnadı talep etmek dindendir; dini isnatsız öğrenmek isteyenin durumu, yukarıya merdivensiz çıkmak isteyen kişiye benzer.”³, İmam Sevrî (v. 161/778) de,

1 *İsnadin önemi, değeri tarihi gelişimi hakkında geniş bilgi için şu makalelere bakılabilir: Osman Güner, “Haberin Kaynağına Ulaşımada Isnadin Rolü”, Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sy.11(1999), s. 55-78; Arif Ulu, “ ‘Önceleri Isnattan Sormazlardı...’ Rivayetinin Senedi Üzerine Bir İnceleme”, Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sy. 36 (2011), s. 19-46.*

2 *Ebu Hafs Ömer bin Ali bin Ömer Sirâcuddin el-Kazvînî (v. 750), Meşîhatu'l-Kazvînî, Dâru'l-Beşâiri'l-İslâmiyye 1426/2005, s.86.*

3 *Ebu Bekir Ahmed bin Ali bin Sabit bin Ahmed el-Hatîbu'l-Bağdâdî*

“İsnat müminin silahıdır.” demiştir.⁴ Hâkim (v. 405/1014), ravisı sika da olsa âli isnat istenmesi kanaatinde olup⁵ “İsnat araştırmak isabetli bir sünnettir”⁶ demiştir. Ahmed bin Hanbel (v. 241/855) ise “Yüksek isnadı aramak eskilerin geleneğidir” sözüyle isnadın İslâm âlimleri arasındaki yerine işaret etmiştir.⁷

İsnad, Müslümanlar tarafından belli bir disiplin içehrîsinde geliştirilerek kontrollü kullanılmış bir sistemdir. Başka hiçbir din veya kültürde bu derece isnada yer verilmediği görülmemiştir. Isnad, bu ümmetin özelliklerindendir. Güvenilir bir ravinin yine güvenilir raviden peygamberine kadar muttasıl olarak hadis nakletmesi Allah'ın sadece ümmet-i Muhammed'e bahsettiği bir ayrıcalıktır. Zira tarihte hiçbir millet peygamberinden fasılasız, muttasıl ola-

(v. 463), *el-Kifâye fî İlmi'r-Rivâye*, *El-Mektebetü'l-İlmiyye Medine*, s. 392; *Ebu Hafs Sirâcuddin el-Kazvînî* (v. 750), *Meşîhatu'l-Kazvînî*, s. 86; *Zeynuddin Abdurrahman Recep bin Hasan el-Hanbelî* (v. 795), *Şerhu İleli't-Tirmizî*, *Mektebetü'l-Menâr Ürdün*, Birinci Baskı 1407/1987, s. 361; *Ebu'l-Fazl Zeynuddin Abdurrahman bin el-Hüseyin el-Irâkî* (v. 806), *et-Takyîd ve'l-Izâh* şerhu *Mukaddime İbni Salah*, Birinci Baskı 1389/1969, s. 257.

4 *Muhammed Cemaluddin bin Muhammed bin Saîd bin Kasım* (v. 1332), *Kavâidu't-Tâhsîs min Funûni Mustalahî'l-Hadîs*, *Dâru'l-Kutubi'l-İlmiyye* Beyrut, s. 201.

5 *Ebu Muhammed Mahmud bin Ahmed el-Haneffî Bedruddin Aynî* (v. 855), *Umdatû'l-Kârî* Şerhu *Sahîhi'l-Buhârî*, I-XXV cilt, *Beyrut Dâru'l-Hyâ'i't-Turâbi'l-Arabi*, II/23.

6 *Ebu'l-Fazl Zeynuddin*, *et-Takyîd*, s. 257; *Ebu'l-Hasan Nuruddin Ali bin Muhammed* (v. 1014), *Şerhu Nuhbetu'l-Fiker fî Maslahati Ehli'l-Eser*, *Dâru'l-Erkâm* Beyrut, s. 617.

7 *Ebu Bekir Ahmed bin Ali*, *el-Câmiu li Ahlaki'r-Râvî ve Âdâbi's-Sâmi'i*, I-II cilt, *Mektebetu'l-Maarif Riyad*, I/123; *Bedruddin Ebu Abdullah Muhammed bin İbrahim bin Sa'dullah el-Kinânî eş-Şâfiî* (v. 733), *el-Menhelu'r-Râvî fî Muhtasarı Ulumi'l-Hadîsi'n-Nebevî*, *Dîmîsk Daru'l-Fikir*, Ikinci Baskı 1406, s. 69; *Ebu'l-Hasan Nuruddin*, *Şerhu Nuhbetu'l-Fiker*, s. 617; *Muhammed Cemaluddin Kavâid*, s. 201; *Ebu'l-Fazl Zeynuddin*, *et-Takyîd*, s. 257.

rak söz nakletmiş değildir.⁸ Hadis ilminde önemli bir yer tutan ‘cerh ve tadil’ ile ‘ricâl’ başlıklarını ve bunlarla ilgili yazılan müstakil eserler, İslâm’dâ isnada verilen önemini ispat etmede yeterli olacaktır.

İslâm dünyasında isnada verilen önem İslâm’ın güvendi bir şekilde nakledilmesini sağlamıştır. Hz. Peygamber (s.a.v)’in bir bütün hayatını kapsayan ve İslâm dininin ikinci ana kaynağı olan sünnet, bu yolla yani isnatla korunmuştur. Hiçbir dönemde senetsiz hadis rivayeti uygun görülmemiş, rivayet edilen hadisin mutlaka ravi zinciri istenmiştir. Hatta o kadar ki, hadisin isnad ile nakledilmesi ‘Allah’ın ümmet-i Muhammed’e bir ikramı’ olarak değerlendirilmiş, senetsiz hadis rivayet edilmesi ise Müslüman olmayan, zimmî davranışları kabul edilmiştir.⁹

Sahabe, her ne kadar hadis rivayetinde hadisi şerifleri Hz. Peygamber (s.a.v)’den duyduğu gibi aktarmada hassas davranışmış ve hata yapma korkusuyla fazla hadis rivayetinden kaçınmışlardır da, isnadın bir usul olarak yerleşmesinde etkili olan ‘tahammulu’l-hadis’ yani ravinin rivayet etmek amacıyla hadis alması, ashap döneminden itibaren uygulana gelmiştir. Hadislerin daha fazla yayılması amacıyla hadis meclisleri oluşturulmaya başlanmıştır, bu meclislere temiz çağındaki çocuklar da dâhil sözü dinleyip anlayabilecek yetenekte ehil olan herkes katılmıştır.¹⁰

8 İsmail bin Ömer bin Kesîr (v. 774), *Ihtisâru Ulûmi’l-Hadîs*, *Dâru Kutubi’l-İlmiyye* Beyrut, s. 159; Abdurrahman Ebî Bekr Celâluddin es-Suyûtî (v. 911), *Tedâribu'r-Râvî fî Şerhi Takrîbi'n-Nevâvî*, I-II cilt, *Dâru Taybe*, II/604; Muhammed Cemâluddin, *Kavâidu't-Tahdîs*, s. 201.

9 Abdulkerim bin Muhammed bin Mansûr et-Temîmî el-Mervezî (v. 562), *Edebu'l-İmlâ ve'l-İstimlâ*, *Dâru'l-Kutubi’l-İlmiyye*, Beyrut 1401/1981, s. 6.

10 Muhammed bin İbrahim bin Yusuf el-Halebî (v. 971), *Kavfu'l-Eser*

Muhaddislerin bu meclislere çocukları getirmeleri¹¹ ve bu çocukları ‘falancanın hadis meclisine devam ettiler’ diye yazarak tespit etmeleri adet halini almıştır. Bu usul hadis dinleyen için gerekli görüldüğü gibi, hadis okuyucusu için de icazetten sayılmıştır.¹²

İslâm dünyasında ilmi disiplini sağlamak amacıyla icazet usulü uygulanarak geliştirilmiştir. Âlimin ilmini öğrencisine aktarması manasında terimleşen icazet, ilk defa kullanıldığı hadis alanında, ‘hadis rivayetine sözlü veya yazılı izin vermek, rivayet hakkını devretmek’ demektir.¹³ Hz. Peygamber (s.a.v), sahabeyi hadislerin aktarılması konusunda; “Allah, sözümü iştip başkalarına güzelce akтарan kimsenin yüzünü ak etsin. Burada bulunanlar bulunmayanlara sözümü aktarsın. Böylece sözümü daha

fî Safveti Ulûmi'l-Eser, Mektebetu'l-Matbûati'l-İslamiye Üçüncü Baskı, Haleb 1408, s. 120.

11 Hadis kültürünün çocukluk çağından itibaren topluma yayılması amacıyla yapılan bu uygulama ile çocukların dinleyecekleri hadislerle bereketlenmesi de hedeflenmiştir. Zira Salihlerin anıldığı yere nasıl rahmet iniyorsa sahabe, tabiîn ve tebeut tabiîn âlimleri ile Hz. Peygamber (s.a.v)’in ve hadislerinin anıldığı yere de rahmet iner. (Ebu'l-Hasan Ali el-Kârî, Şerhu Nuhbeti'l-Fiker, s. 794; Zeynuddin Muhammed Ali bin Zeynel Âbidîn el-Haddâdî (v. 1031), el-Yevâkit ve'd-Dürer fî Şerhi Nuhbeti İbni Hacer, I-II Cilt, Mektebetu'r-Rûşd, Riyâd 1999, II/424.)

12 Ebu'l-Fadl Ahmed bin Ali bin Muhammed bin Hacer el-Askalânî (v. 852), Nuzhetu'n-Nazar fî Tavdîhi Nuhbeti'l-Fiker fî Mustalahi Ehli'l-Eser, Matbaatu Sefîr Birinci Baskı, Riyad 1422, s. 189.

13 Cemil Akpinar, “İcazet”, DIA, İstanbul 2000, XXI/393; Muhittin Düzenli, “İslâm Rivayet Geleneğinde İcazet”, Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sy. 17, (2004), s. 267, 271. Muhittin Düzenli makalesinde, hadis ilminde icazeti ayrıntılı olarak ele alarak özellikle icazetin semantik tahlili, icazetin şartları ve hadis usulünde icazet türleri konularında tafsîlata girmektedir.

iyi anlayabilecek birilerine ulaştırmış olabilir”¹⁴ buyurarak teşvik etmiştir.

Kur'an-ı Kerim ve hadisi şerif merkezli başlayan ilim aktarımı Hz. Peygamber (s.a.v)'den sonra da sahabe ve sonraki dönemlerde hadislerin derlenmesi ile devam etmiş, ayet ve hadislerin ayrıntılı olarak ele alınıp incelenmesinden fıkıh ilmi gelişmeye başlamıştır.¹⁵

Hocanın öğrencisine hadisleri rivayet etmede verdiği sözlü yetki, sonraları yazıya geçirilmek suretiyle belge hüviyetini kazanmıştır. Hadis rivayet etme ruhsatından sonra uygulama zamanla İslâmi ilimlerin diğer alanlarını da kapsayacak şekilde genişlemiştir. Hukuk öğretme ruhsatı (el-icaze li't-tedris) gibi diğer ruhsat türleri de geliştirilmiştir. Fıkıh ilminin gelişmesiyle de icazet, eğitme ve öğretme ruhsatı şeklinde gelişmiştir. Bu öğretme ruhsatları ilk olarak hicri üçüncü yüzyılda Bağdat'ta verilmiş, kısa süre sonra dördüncü yüzyılda bütün İslam ülkelerinde evrensel olarak kullanılan bir eğitim prosedürü haline gelmiştir.¹⁶ Hatta ilmi icazetle birlikte meslek ve sanat için de icazet verilmeye başlanmış, bu usul tasavvufa da kullanılmıştır.

Osmanlı medreselerinde gelişen ilmi icazet, ‘ikmâl-i nûsah’¹⁷ adıyla okutulan tüm ilimleri kapsayacak şekilde verildiği gibi, müstakil kitap ve ilim dalları için de verilmiş-

14 Buhârî, “Fitn”, 8, “İlim”, 9; İbni Mâce, “Mukaddime”, 18.

15 Mesut İdriz, “Islam Eğitim Yaşamında İcazet Geleneği”, (İngilizce- den Çeviren: İbrahim Kapaklıkaya, “International Institutue of Islamic Thought and Civilization”), Değerler Eğitimi Dergisi, Temmuz 2003, sy. 3, cilt 1, s. 170.

16 İdriz, a.g.m, s. 176.

17 İkmâlî nûsah: Medresede okutulan tüm eserlerin tamamlanması anlamındadır.

Müderris Hasan Kudsi Efendi Ve İcazetleri

tir. Mesela, ‘fıkıhın usul ve fürü’ ilmi icazeti yanı sıra, fıkıh ilminin alt başlıklarından olan ferâîz¹⁸ gibi ilimlerden de icazet verilmiştir.

İcazet, bir şeyi uygun görmek, geçerli saymak, hela-l kılmak, onaylamak ve yetki vermek anlamına geldiği gibi izin, ruhsat, diploma ve olur anıtlarını da kapsamaktadır.¹⁹

İcazet, İslâm Hukukunda hukukî bir işlemin sonuç vermesi için hak sahibinin yapılan işlemi onaylayarak geçerli ve bağlayıcı hale getirmesi demektir. İcazet, izin ve ruhsata delalet eden bir eylem (fiilî icazet) ile hukukî sonuç doğuracağı gibi izni belirten söz (kavîlî icazet) ile de hüküm ifade etmektedir. İslâm hukukunda yetkisiz birinin tasarrufunun sonradan onaylanması (icazet-i lâhika) da geçerli kabul edilmekte mevkûf akitler başlığı altında hukuken bağlayıcı olmaktadır.

İcazet, alan kişinin yetenek ve hizmet alanını ispat eden bir delil, İslâmî eğitim ve öğretimde akademik seviyedeki diplomaları, sanat ve meslekte yeterlilik için gereklî izin ve onayı ifade eden bir terimdir.²⁰ Genel olarak ‘öğretme ruhsatı’na işaret eden icazet, İslâmî eğitimde özel olarak da bir yüksek eğitim kurumundaki bir hocanın derslerini başarıyla tamamlayan ve böylece aynı dersi

¹⁸ Şeyhzâde Ahmed Ziya Efendinin öğrencilerinden Abdullah Fevzi Tanrıkuşlu Efendiye verdiği icazet bunun örneklerindendir. Belgenin aslı Diyanet İşleri Başkanlığı arşivinde bulunmaktadır.

¹⁹ Abdullah Yeğin, Abdulkadir Badıllı, Hekimoğlu İsmail, *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Büyük Lügat*, İstanbul 1985, s. 421.

²⁰ Mustafa Öcal, “*Türkiye’de Kur'an Eğitim ve Öğretiminde Görülen Gelişmeler ve Bir İcazetname Örneği*”, *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, sy. 2, (2004/13), s.103.

kendi öğrencilerine aktarma yeteneği kazanan bir öğrenciye verdiği sertifika diplomayı ifade eder.²¹

Sertifika ya da diploma ile icazet, sonuç olarak ‘öğretim ruhsatı’nı ifade ediyor ise de şekil ve içerik bakımından birbirinden farklı yönleri olan belgelerdir. Zira icazette öğrenilen dersler ve kitaplarla ilgili ayrıntılı bilgi verilip is nad silsilesinden bahsedilirken, sertifika veya diploma da genel bir ifade ile öğrenilen dersler yer almaktadır. Bu sebeple icazetler daha fazla sayfa içeren bir kitap formundadır. Ayrıca İslâmî eğitimde icazet, yalnızca hocanın sorumluluğunu gerektirmektedir. İcazette hocanın imza veya mühründen başka herhangi ne bir mühür ne de bir kurum onayı talep edilmemektedir. Hoca kendi sorumluluk bilincinde olduğu sürece, İslâm kültüründeki eğitimin kalitesi ve akademik standartları korunmuştur.²²

Icazet, kişinin sosyal ilişkilerinde ilim ve meslek bakımından yeteneğini tanıtan ve ispatlayan bir hüviyet görevini de yerine getirmiştir.²³ İcazette verilen belgeye icazetname, icazet veren hocaya müciz, icazet verilen öğrenciye ise mücâz denilmiştir.²⁴

Icazet, kişinin sahip olduğu bilgiyi ve öğrenim derecesini belirttiğinden sahibinin hedefine zaman kaybetmeden ulaşmasına kolaylık sağlamıştır. İcazet aynı zamanda elde edilen bilginin ve ehliyetin sağlamlığını belirtmesi bakımından da önem arz etmiştir. Zira icazetle, bilginin

21 İdriz, *a.g.m*, s. 175.

22 İdriz, *a.g.m*, s. 184.

23 Hüseyin Atay, “Fatih Süleymaniye Medreseleri Ders programları ve İcazetnameler”, *Vakıflar Dergisi*, sy. XIII, (1981), s. 188.

24 Yeğin, *Büyük Lügat*, s. 694, 692.

şıfahî değil belli bir disiplin içerisinde ilke ve kurallara dayanılarak alındığı gösterilmektedir. Bu sebeple ilim dünyasında icazete çok önem verilmiştir.²⁵

Hicri ikinci asırdan itibaren Müslümanların ilimleri sistemleştirme gayretleri esnasında hadis öğrenme ve nakletmede başlangıçtan beri uygulanan sema ve kıraat usulleri yanında icazet yolu da kabul edilmiştir. Muhadisler hadis öğrenimini kolaylaştırmak ve hadis kültürünün yayılmasına hizmet etmek amacıyla icazet verme ve alma yolunu benimsemişler,²⁶ icazet terimini bilim adına kullanan ilk kişiler olmuşlardır. Çünkü onlar bilginin yazılı hale getirilmesine önem veren ilk Müslümanlardır. Daha sonra bu metot diğer bilimlerde de kullanılmıştır.²⁷ Hadis sahası dışında, fetva, fıkıh, tedris, tıp, ferâiz, hat (yazı) alanlarında icazet verildiği gibi, tarîkat icazeti, sanat ve meslek icazeti vb. başka alanlarda da verilmiştir.²⁸

Icazette görev ve yetki âlime özellikle fakihe aitti. Fakih, fıkıh öğretme icazeti verdiği yani hukuk alanında yetkili otorite olarak hareket ettiğinde bunu bir kurumun parçası olarak değil bireysel olarak yapardı. Hiçbir fakihi herhangi bir güç yasal olarak icazet vermeye zorlayamadığı gibi icazet vermesine de engel olamazdı. Gerçekten de icazet konusunda, medrese kurucularının –devlet idarecisi bile olsa- hiçbir söz hakları yoktu. İslâmî eğitim, tıp-ki İslâm hukuku gibi temelde bireyci, kişiseldi.²⁹

25 Atay, a.g.m, s. 188.

26 Akpınar, a.g.m, XXI/394.

27 İdriz, a.g.m, s.175-176.

28 Öcal, a.g.m, s. 103.

29 İdriz, a.g.m, s.178.

Önceleri ‘öğretimsiz verilen izin ve izin belgesi’ anlamında kullanılan icazet terimi medreselerin kuruluşundan sonra ‘belli bir eğitim disiplini içinde bilgi ve rivayet nakletme yetkisi tanıyan belge’ anlamında kullanılmaya başlanmıştır. İslâm toplumunda ihtiyaç duyulan fakihlerin yetiştirilmesi de belli bir öğrenimden sonra sözlü olarak verilen icazetlerle sağlanmıştır. Fıkıh öğretiminin zamanla medreselerde sistemleşmesi üzerine fıkıh tedrisine izin verildiğini belgeleyen icazet ortaya çıkmıştır. İcazet Osmanlı Devletinde 1914’té İstanbul’dá düzene konulan Daru'l-Hilafeti'l-Âliye medreselerinin âli kısmı şubelerinde “icazetname” adıyla resmileşmiş, icazetnameyi alanlar müderris, fıkıh icazeti alanlar da kadı ve müftü olmuştur.³⁰

Medreselerde eğitim veren hocalara, eğitim verdikleri sahaya göre özel isimler verilmekteydi. Müderris kelimesi ile herhangi bir ilim dalı anılmadan mutlak olarak kullanıldığındá fıkıh hocaları kastedilirken,³¹ Kur'an, hadis, gramer ve mantık gibi diğer bütün dallarda ilim öreten hocalar için de şeyh kelimesi kullanılırdı. Bu alanların hocaları ‘şeyhu'l-kıraat’, ‘şeyhu'l-hadis’, ‘şeyhu'n-nahv’; makamları ise ‘meşîhatu'l-kıraat’, ‘meşîhatu'l-hadis’ şeklinde adlandırılıyordu.³²

Medreselerin hemen tamamında fıkıh dersi vardı. Helâl ve haram hükümlerini kapsayan bir muhtevası olduğunu için fıkıh, en şerefli ve en üstün ilim dalı sayılıyordu.³³

30 Akpinar, a.g.m, XXI/394-397.

31 Nebi Bozkurt, “Müderris”, DIA, İstanbul 2006, XXXI/467.

32 İdriz, a.g.m, s. 174.

33 Mefail Hızlı, “Osmanlı Medreselerinde Okutulan Dersler ve Eserler”, Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt 17, sy. 1 2008,

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Medreselerde verilen icazet, günümüz üniversite öğrenimi diplomasına denk bir belge olarak kabul edilmiştir. Türkiye Cumhuriyeti, Milli Eğitim Bakanlığı Tevhid-i Tedrisat Kanununun kabulü olan 3 Mart 1924 tarihinden önce verilen icazetnameleri en azından dört yıllık lisans mezunu belgesi olarak onaylamış, ihtisası da altı yıllık yüksek öğrenim olarak değerlendirmiştir.³⁴

Osmanlılarda özellikle medreselerde eğitim ve öğretimini tamamlayan öğrencilere gerekiğinde hocalık yapabilmeleri için müderrisler tarafından verilen icazette bazen öğrencinin hangi dersleri okutabileceği de belirtilmiştir.³⁵ Bazı sanat ve meslek icazetleri dışında bütün icazetler Arapça yazılarak dil birliği sağlanmıştır.³⁶ Osmanlıca Türkçesiyle yazılan icazet örnekleri³⁷ oldukça sınırlıdır.

Ders göreceği hocalarını seçme hürriyetine sahip olan öğrenci, yıllarca bu hocalarından eğitim görüp eğ-

s. 37. Osmanlı medreselerinde okutulan fıkıh, fıkıh usulü ve feraiz dersleri ve kitapllarıyla ilgili ayrıntılı bilgi için ilgili makalenin 37 ve 38. sayfalarına bakılabilir.

34 Atay, a.g.m, s. 193. Hüseyin Atay, makalesinin dipnotlarında örneklerini sunmaktadır. Bunun bir diğer örneği de Ahmed Ziya Efendi'nin öğrencisi Abdullah Fevzi Tanrıku'luna verdiği icazetin Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 1942 yılında onaylanarak yüksek öğrenime denk kabul ettiği belgedir. İcazet Diyanet işleri Başkanlığı arşivinde saklanmaktadır.

35 Atay, a.g.m, s. 188.

36 Akpinar, a.g.m, XXI/398; Hasan Akdağ, "İcâzettâmeler ve Erzurum'da Ahmet Şevki Efendiye Verilen Bir Hat İcâzettâmesi", EKEV Akademi Dergisi, (2008/12), sy. 35, s. 105.

37 Osmanlı Türkçesiyle kaleme alınan icazet örneklerinden biri için bkz: Vahit Göktaş, "Kelâmî Dergâhı Postnişini Es'ad Efendi ö. 1931)'nın Bâyezid Dersiâmlarından Ali Yektâ Efendiye Verdiği Nakşî-Kâdirî İcâzettâme", Tasavvuf İlmî ve Akademik Araştırma Dergisi, (2002/3), sy. 9, Temmuz-Aralık 2002, s. 267-272.

timlerini tamamladıktan sonra talepte bulunmak suretiyle hocasından icazet almaktaydı.³⁸

Icazet metninin tamamı hocanın ifadelerinden oluşmuştur. Hoca icazette hem kendisini hem öğrencisini hem de hocasını ve hocalar silsilesini anlatmış, hocalarından bahsederken isimlerin arasına her yerde kolay bulunmayan küçük bilgiler de yerleştirmiştir.³⁹

Icazetler, âlim silsilesine yer verdiğiinden, bazı tarihi bilgileri ve hocaların kısa hal tercümelerini bizlere sunmaktadır. İlme verilen değer, öğrenciye yapılan nasihat ve dualar ile ilim öğrenme yolları icazetlerde öne çıkan konulardır. Icazetlerdeki ifadeler, o dönemde ilme ve âlime verilen değeri ortaya koymaktadır. Icazet veren hocanın kendisi için acizlik ifadeleri ile icazet silsilesindeki âlimlere yönelik saygı, övgü ve takdir cümleleri dikkat çekmektedir. Müderris Hasan Kudsî Efendi verdiği icazet belgelerinde kendisini ‘aciz, fakir, eksiği çok, âlimlerin ve hocaların ayaklarının tozu’ şeklinde nitelendirip tevazu göstermiştir. Hocalarını da ‘zeki, irfan ve anlayış sahibi, edip, mükemmeli, ilimde derya, kibar, cana yakın, zamanın âlimi, olgun, âlimlerin gözünün kaynağı, ariflerin kutbu, dinin hizmetçisi, nefsi mutmainne sahibi’ gibi özelliklerle vasiplandırıp sayısını izhar etmiştir.

Icazetler hangi dönem ve merkezlerde ne tür ilimlerin okutulduğunu, âlimlerin ne denli itibar gördüğünü, hangi

³⁸ İdriz, a.g.m, s. 174; Durmuş Arslan, “Kıraat İlminde İcâzetcâname Geleneği ve Bir İcâzetcâname Örneği”, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt VII/2, (2003), s. 291. Durmuş Arslan’ın bu makalesi özellikle icazetcâmenin içeriği konusunda ayrıntılı bilgi sunmaktadır.

³⁹ Atay, a.g.m, s. 196.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

eserlerin ön plana çıkarıldığını göstermesi açısından da önemli belgeler olmuştur. İcazetler bilimsel hayatın gelişiminde ve bunu besleyen fikirlerin tespitinde de faydalı olmuştur.

İlim kaynağının elde edilme yolunun belirtilmesi icazetlere ayrı bir değer katmıştır. Bu durum günümüz eğitim ve öğretiminde diplomanın alındığı kuruma göre kişinin seviyesinin tayin edilmesi gibidir. Özellikle görevlendirmelerde diplomaya yani nereden mezun olduğuna bakılması yaygın bir uygulamadır. Zira kişinin kalitesini tespitte, öğrenim gördüğü kurum ayrı bir referans olarak görülmekte ve görevlendirmelerde tercih sebebi olmaktadır.

İslâmî gelenekte öğrenimi sonunda ilmi ehliyeti görülen kimseye icazet verilmesi dinî ve ahlakî bir yükümlülük, verilmemesi ise bir hak ihlali olarak karşılanmış, icazet verme karşılığında ücret almak caiz görülmemiştir.⁴⁰

İcazetlerin bir şekil ve ifade usulü bulunmaktadır. İcazetler besmele, hamdele ve salvele ile başlar; ilim, ayet ve hadislerle övülür, değeri üzerinde durulur; isnadın önemine değinilir; öğrencinin ve hocanın isimleri yazılır; okutulan ilimler ve eserlerin adları kaydedilir. Hasan Kudsî Efendinin Ahmed Ziya Efendi ve Ali Rifâ'at Efendiye verdiği icazetlerde öğretilen ilimler kaydedildiği halde hangi kitapların okutulduğuna dair bir bilgi verilmemiştir.

Öğrencinin adıyla başlayan icazet, hocası, hocasının hocası olarak bazen meşhur bir âlimde, çoğunlukla da Hz. Muhammed (s.a.v)'de, bazen de Allah (c.c)'ta son bulur. Böylece ilmin kaynağının Yüce Allah olduğu belirtilmiş olur.

⁴⁰ Akpınar, a.g.m, XXI/399.

Icazette hoca öğrencisinden kendisini unutmamasını, bağışlanması için Allah'a dua etmesini rica eder. Hoca, öğrencisine bundan sonraki hayatında uyması gerekli esasları nasihat kabilinden hatırlatır. Sonunda da hocanın mührüyle icazetin veriliş tarihi yer alır.⁴¹ Bu usul genellikle her icazette bulunmaktadır. Hasan Kudsî Efendinin Rıfat Efendiye verdiği icazette icazet tarihi mühürle birlikte bulunduğu halde, Ahmed Ziya Efendiye verdiği icazette ise hocanın ismiyle birlikte mührü her bölümün sonunda bulunmakta; fakat icazetin veriliş tarihi bulunmamaktadır.

Osmanlı son dönem Konya Medreselerinde icazet törenle alınırıdı. Ulûm-i aliye ve âliyede dersleri tamamlayan bir veya birkaç talebe asıl müderrisi olan hocadan icazet alırıdı. Bu icazet merasimi hocanın daveti üzerine dershaneye gelen âlimlerden bazı hocaların huzuruya dualar okunarak mütevazı bir törenle icazetname verildiği gibi, icazet alacak talebenin hali vakti yerinde ise onların düzenleyecekleri yemeli içmeli, eğlenceli törenler de yapılmırdı.⁴² Bu döneme ait bazı kaynaklarda bulunan ifadeler bize Konya'daki icazet merasimlerini şöyle anlatmaktadır.

“Icazet duası, medreselerde bütün dersleri tamamlayan hocalık izin duasıdır. Bu tür merasim 15-20 senede ancak birkaç kez yapıldığından bazen üç beş medresede yetişen icazetname adayı yedi sekiz molla birleşerek tören hazırlığı baş gösterirmiştir. Icazet duasından on beş gün önce faaliyet başlar, dersler kesilir, medreselerin geniş bahçesinde her akşam türlü oyun fasılları ve canlı

41 Atay, a.g.m, s. 188-9; Akpınar, a.g.m, XXI/398.

42 Macit Seleklér, “Hatıralar 60 Yıl Önce Konya”, Şehir Postası Gazetesi, 6 Mart 1962.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

gülünç orta oyunları oynanırmış. Bütün medreseliler bu oyun ve gösterilere katılmış. Medreseliler, Alaaddin tepeşinde kalkan oyunları oynar, güreşler yaparlar olmuş. Halk da büyük bir heyecanla bunları seyredermiş.”⁴³

“Medreselerden bahçesi geniş ve uygun olan birinde medrese öğrencilerine yakışır bir şekilde gece oyun çıkartılarak eğlenilirmış. Biri takma sakal, büyük ve kaş takar, başına da normalden büyük bir sarık sarar, uydurma bir kürsü üzerine oturur, ders alır ve ders verirmış. Bazen de yüksek sesle ve makamla Şirâzî’nin “Elâ eyyuhe’s-sâkî...” kasidesini taklit ederek okurmuş:

*Elâ yâ eyyuhel molla,
Gözün yum, başın salla,
Eline geçti bir halva,
Hapazlaha, hapazlaha.*

*Elâ yâ eyyuhez zerde,
Pilav derman imiş derde,
Eline geçtiği yerde,
Kaşıklaha, kaşıklaha.*

*Elâ yâ eyyuheş şaplak,
Senin yüzün neden aplak,
Eline geçti bir yaprak,
Atışırha, atışırha.*

43 İbrahim Aczi Kendi, 60 Yıl Önce Konya Folklor Âlemi, Yazı Dizisi 24.

Talebelerin içinde bulundukları mahrumiyetler, onları kıymet verdikleri yemeklere ait sözlerle karikatürize edilmiş bu çeşit tekerlemeler devam edermiştir.”⁴⁴

“Icazet duası günü yaklaşınca davetli bütün çevre medrese hocaları da bir takım hediyelerle bir Cuma günü gelirmiş. Alaaddin camii tamamen dolar. Cuma namazından sonra icazetname alacaklar arkalarında siyah binişlerle mihrabın beş adım gerisinde bir sıra halinde otururlarmış. Hafızlar Kur'an okur. Ortaya konulan özel bir kürsünün üzerine çıkan kıdemli ve yaşılı hocalar uzun dualar ederlermiş. Bundan sonra kıdemli bir hoca yine o kürsünün üzerine çıkarak yüzyıllardan beri icazet vererek hoca yetiştirmiş âlimlerin şeceresini, icazeti veren hocaların isimleriyle okurmuş. En sonunda kayıt ve beyanla, tekrar dua ile hattatlara yazdırılmış icazetnameler mihrabın karşısında oturan mollalara verilir ve cemaat dağılmış. Konya'da icazetname töreni bu şekilde yapılmış.”⁴⁵

Örgün eğitimin ön plana çıktığı günümüzde icazet törenleri azalmakla birlikte yine de devam etmektedir. 2012 yılı Mayıs ayında Konya Kapu Camiinde aşere takrib eğitimini tamamlayan 14 hafız hocamıza, düzenlenen törenle hocaları tarafından icazetnameleri verilmiştir. Tören Osmanlı döneminde olduğu gibi Şeyhu'l-Kurra diye adlandırılan sahanın otoritesi hoca efendi gözetiminde gerçekleştirılmıştır. Diyanet İşleri Başkan yardımcısının da

44 Macit Selekler, “Hatırlar 60 Yıl Önce Konya”, 7 Mart 1962.

45 İbrahim Aczi Kendi, 60 Yıl Önce Konya Folklor Âlemi, Yazı Dizisi 24.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

katıldığı icazet töreni, ülkemizin farklı illerde imam hatip ve müezzinlik görevi icra eden hocalarımızın mükemmel Kur'an tilavetleriyle başlayıp icazet alacak hoca kardeşlerimizin icazet hatmini tamamlamalarıyla devam etmiş, sonunda da güzel bir dua yapılarak icazet tören geleneğinin devamına katkı sağlanmıştır.

Aşere takrib icazetlerinden ayrı olarak medrese usulü eğitimlerini tamamlayan öğrencilere belirli aralıklarda özel tam ilmi icazet verilmeye de devam etmektedir. Bazı gayretli hoca efendilerin özel çabalarıyla sürdürülen bu çalışmalar, medrese geleneğinin devamını sağlamakta birebir hocadan talebeye eğitim sonucu icazet metodunu devam ettirmektedir.

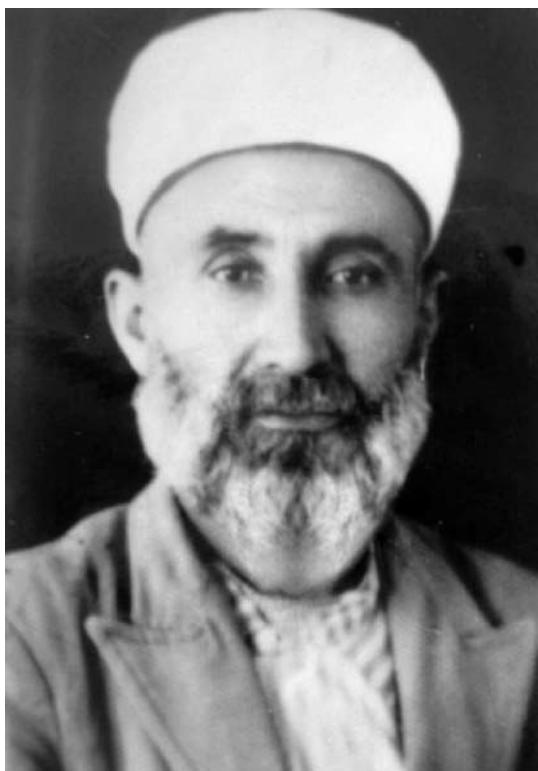

BİRİNCİ BÖLÜM

HASAN KUDSÎ EFENDÎ VE EĞİTİM HAYATI

HASAN KUDSÎ EFENDÎ VE EĞİTİM HAYATI

Hasan Kudsî Efendi

Memiş Efendinin oğlu Hasan Kudsî Efendi aldığı eğitime müderris, mürşit ve hattatlık vasıflarını uhdesinde birleştiren müstesna bir kişilik, yetiştirdiği öğrencilerle sonraki dönemi ilim, ahlak ve sanat açısından ihya eden

şahsiyetler bırakacak düzeyde seçkin bir karakterdir. Hasan Kudsî Efendi bu özelliğle adeta kitap gibi insan yazan bir müelliftir.

A. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN HAYATI

Hasan Kudsî Efendi Osmanlı Devletinin son dönemlerine yetişmiş, çocukluk dönemini I. Abdulmecit (1839-1861)'in devrinde, gençlik yıllarını ise I. Abdulaziz (1861-1876) ve V. Murat (1876) devrinde geçirmiştir. Hasan Kudsî Efendinin olgunluk dönemi II. Abdulhamit (1876-1909) devrine, yaşlılık ve vefatı ise V. Reşat (1909-1918) ve VI. Vahdettin (1918-1922) devirlerine denk gelmiştir.

Hasan Kudsî Efendinin yaşadığı dönem, eğitim öğretim çalışmalarında yeni arayışların başlatılıp yürütüldüğü, medreselerin modernleşme sürecine dâhil edildiği bir dönemdir. 19. asırın ortalarından 20. asırın başlarına kadar devam eden medrese merkezli modernleşme sürecinde uygulanması gereklili müfredattan öğrenci disiplinine kadar pek çok husus tartışılmıştır. Eğitime yönelik oluşturulan gündem, alternatif metodların gelişmesine sebep olmuştur. Özellikle II. Abdulhamit zamanında eğitim öğretim için ortaya konulan alt yapı çalışmaları ile bunu hayatı geçirecek nitelikte atılan adımlar, günümüzdeki pek çok eğitim öğretim kurumunun temelini oluşturmuştur.

II. Abdulhamit'in valilerinden 1899 tarihinde Konya'ya atanmış Mehmet Ferit Paşa, eğitim ve öğretime katkı anlamında Konya'da önemli bir yer edinmiştir. Ferit Paşa, valiliği zamanında Konya ili içinde on rüşdiye ve atmış ilkokulun resmi açılışını yaparak ilk mekteplerin sayısını

artırılmıştır. Ferit Paşa, Konya merkezinde açtığı Dârül-Muallimîn-i İptidâî ile yüzlerce ilkokul hocasının yetişmesine sebep olmuştur. Ferit Paşa, yetişen bu hocaları köylerde açtığı ilkokullara tayin ederek, okuma yazma seferberliğini başlatmıştır.

Ferit Paşa, Konya civarındaki İlme yatkın gençleri vilayet merkezindeki mekteplere taşıyarak tahsillerini sağlamış; daha elverişli gençleri de İstanbul'da yüksek tahsil görmeleri için teşvik etmiştir. Böylece ziraat, hukuk, veterinerlik, mülkiye gibi alanlarda Konyalı birçok gencin tahsillerine önyak olmuştur.⁴⁶

Hasan Kudsî Efendi eğitim faaliyetlerinin hareketli olduğu bu dönemde, dönemin seçkin âlimlerinden ilim öğrenerek yetmiş, Paşadairesi ve devamı mahiyetindeki Konya İslah-ı Medaris-i İslamiye medresesinde hocalık yaparak ilim insanı yetişmesine büyük katkıda bulunmuştur.

a. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN SOYU VE DOĞUMU

Hasan Kudsî Efendi, soyu temiz asil bir aileden gelmektedir. Asil soyları Horasanlı Komutan, Derbent Molla Saîd Horasanî'ye⁴⁷ oradan da Hz. Peygamber (s.a.v) Efendimize dayanmaktadır.⁴⁸ Hasan Kudsî Efendinin dedeleri Molla Saîd Horasanî, birbirlerine hisim ve akraba

46 Abdulhamit Kırmızı, "Usûl-i Tedris Hâlât Tarz-ı Kadîm Üzre": Konya Valisi Ferid Paşa'nın Eğitimi İslah Çalışmaları, 2005/2 Yıl 10, Sayı: 19, sayfa 195-230.

47 Fevzi Uçan, Şeyh Muhammed Kudsî (Memiş) Efendi'nin Kökeni / Soyağacı, Tarihsiz el yazısı notlarından oluşmaktadır.

48 Ahmed Ziya Efendi, Kaside-i Ziyaiyye, Tercüme: İlhan Armutçuoğlu, Önsöz: Tahir Büyükkörükçü, Erkam Neşriyat, s.3.

olan on yedi büyük aile halinde⁴⁹ Selçuklu Devleti hükümdarı Meliksah'ın oğlu Sultan Sencer (1086/1157) tarafından 12. asırda Anadolu'ya yönlendirilmiştir.⁵⁰ Zira bu dönemde Horasan, Sultan Sencer'in teşvikiyle bütün İslâm dünyâsına ve Anadolu'ya devamlı ilim adamı sevk eden bir merkez konumundaydı.⁵¹ Molla Saîd Horasanî de bu dönemde Anadolu'ya gelenlerdendi.

Molla Saîd Horasanî Konya'ya geldikten sonra Selçuklu Sultanının⁵² yeğenlerinden Havva Sultanla evlenmiş ve ailesiyle birlikte bu gün Aliçerçi ve Karacahisar adı verilen bölgeye yerleşmiştir.⁵³ Hasan Kudsî Efendinin babası Memiş Efendi, bu sülaleden şeyh İsa Efendinin torunu ve Mustafa Efendinin oğludur.

Hasan Kudsî Efendi, Memiş Efendinin altıncı⁵⁴ oğlu olarak Konya Bozkır ilçesi Hocaköy (Üç Pınar)'de 1264/1847 yılında doğmuştur. Babasının vefatından bir müddet sonra büyük ağabeyi Muhammed Bahâuddin

⁴⁹ Fevzi Uçan, *Şeyh Muhammed Kudsî (Memiş) Efendi'nin Kökeni/ Soyağacı*.

⁵⁰ Fevzi Uçan'ın hazırladığı "Soyağacı"nda, Molla Sait Horasanî ve yakınları, Sultan Secer tarafından Moğol saldırısı ve kıyılarından kurtulmaları amacıyla ivedilikle yurdu terk etmeleri istenmiştir.

⁵¹ <http://www.bilgicik.com/yazi/sultan-sencer-turk-kaganlari-ve -sultani>.

⁵² Bu dönemde Konya'da bulunan Anadolu Selçuklu Devleti Sultan'ının II. Kılıçarslan (1155-1192) olması muhtemeldir.

⁵³ Fevzi Uçan, *Şeyh Muhammed Kudsî (Memiş) Efendi'nin Kökeni/ Soyağacı*.

⁵⁴ Bazı kaynaklarda Hasan Kudsî Efendinin, Memiş Efendinin en küçük yanı yedinci oğlu olduğu belirtilmekte ise de Memiş Efendinin en küçük oğlu kabir taşında da yazılı olduğu gibi Abdullâh Sîddîk Efendi dir. Abdullâh Sîddîk Efendi, Hasan Kudsî Efendiden dört yıl sonra 1851 yılında Hocaköy'de doğmuştur.

Efendi ile birlikte 1279/1862 yılında Konya'ya hicret ederek⁵⁵ Kürkçü mahallesinde bir eve yerleşmiştir.⁵⁶

b. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN BABASI VE ANNESİ

Hasan Kudsî Efendinin babası dönemin bilinen müderris mürşitlerinden Muhammed Kudsî'dir. Halk arasında “Memiş Efendi” diye tanınır.⁵⁷

Muhammed Bahâuddin Efendi, babası Memiş Efendinin hayatını ve menkibelerini Şemsu'ş-Şumûs adlı eserde özetle şöyle anlatmaktadır.

“Memiş Efendi, Konya ili Bozkır kazası Ali Çerçi köyünde doğdu. İsmi ve nesibi Muhammed b. Mustafa b. İsa'dır. Annesinin adı Halime'dir. Nesibi müselsilen Hz. Peygamber (s.a.v)'e ulaşmaktadır. Çocukluğunda Karacahisar'da Hâdimî'nin talebelerinden İbrahim Efendi ve oğlu Muhammed Efendiden ilk eğitim ve öğretimini alır. İlim tahsil etmek amacıyla önce Kayseri'ye sonra da İstanbul'a gider. Hadis ilmi için Alâîye (Alanya)'ye giderek aklî ve naklî ilimleri edinir. Karacahisar'a dönerek orada evlenerek yerleşir. Karacahisar'da iken Hâlidî Bağdâdîn'in halifelerinden Ödemişli Şeyh Hasan Kudsî ile görüşür. Seydişehir'de on gün ve Konya'da da beş ay tekrarlanan görüşmeler sonunda Ödemişli Hasan Kudsî Efendi, Me-

⁵⁵ Bahâuddin Efendinin Konya'ya hicreti kabir taşının ayakucu kısmında şu ifadelerle kayıtlıdır: “Ve sene 1279'da Konya'ya hicretle...” Hicri 1279, miladi 1862 yılına tekabül etmektedir.

⁵⁶ Emel Hidayetoğlu Hanımdan.

⁵⁷ Mahmud Sural, “50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya”, Yeni Konya Gazetesi, 10 Eylül, 1975

memiş Efendiye Nakşbendî tarîkatının hilafet görevini vere-rek Karacahisar'a irşat için tekrar dönmesini ister.

Memiş Efendi, Bozkır bölgesinde irşat faaliyetlerini sürdürürken Ödemişli Hasan Kudsî Efendinin yönlendirmesiyle Şam'a Halidi Bağdâdî'yi ziyarete, elinde asası, ayağında demir çarığı, yaya olarak gider. Şam'da erbain çıkarır.

Halidi Bağdâdî, Memiş Efendi Şam'dan ayrılmadan önce:

"Ben ölürsem yerime halife ol." der. Memiş Efendi de kabul eder. Irşat için tekrar Karacahisar'a döner. Halidi Bağdâdî, Memiş Efendi hakkında:

"Bir Türkoğlu geldi, karyemizi derin feyz doldurdu gitdiyor" demiştir.⁵⁸

Memiş Efendi, Karacahisar'da irşat faaliyeti sürdürürken bazı hasetçilerin saldırısına uğrar. Medresesine ve evine yönelik saldırılar sebebiyle Hocaköy'e hicret etmek zorunda kalır.

Hocaköy'de irşat ve ilim yolunda on yedi sene hizmet eder. Hocaköy'de de Memiş Efendiye aynı sebeple haset edenler çıkar. Bunun üzerine Hocaköy'den Seydişehir'e hicret eder ve burada beş ay kadar kalır. Buradan da Seydişehir'e yakın Çavuş kasabasındaki akrabalarının yanına hicret eder.

Bozkır halkı yaptıklarına pişman olarak Memiş Efendinin tekrar beldelerine döndürmek için beş yüze yakın kişiyi görevlendirerek Çavuş'a gönderir. Heyet, memiş

⁵⁸ Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 2.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Efendiye özürlerini beyan ederek dönmesi için ricada bulunur. Fakat Memiş Efendi artık buradan sadece Allah'a hicret etmek arzusundadır. Herkesin duyacağı şekilde;

“Haberiniz olsun ki Allah’ın veli kulları için hiçbir korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de. Dünya hayatında onlar için müjde vardır”⁵⁹ ayetini seher vaktinde okuyup gözünü yumar ve duha vaktinde de;

“Rabbine, razı olmuş ve razı olunmuş olarak dön”⁶⁰ ayeti gereğince 13 Muharrem 1269 Salı günü yetmiş bir yaşında vefat eder.”⁶¹

Hasan Kudsî Efendinin annesi ise Emine Hanımdır. Emine Hanım, Memiş Efendinin şeyhi Ödemişli Hasan Kudsî Efendinin eşiydi. Hasan Kudsî efendinin kızı Sekine Hanım dedesi Memiş Efendi ile ninesi Emine hanımın evliliğini hatırlatında şöyle anlatır:

“Ödemişli Hasan Kudsî Efendi vefat edecekinde hanımı Emine neneme vasiyet etmiş;

“Ben ölürsem şeyh Memiş Efendi ile evlen.”

Nenem çok gençmiş, bir de kızı varmış, adı Ayşe hanım imiş.”⁶²

Ödemişli Hasan Kudsî Efendi vefat edince vasiyet yerine getirilerek Emine Hanım ile Memiş Efendi evlenmiş,

59 Yunus, 10/62.

60 Fecr, 89/28.

61 Muhammed Bahâuddin, Menâkîb-ı Şemsi’ş-Şumûs Der Hakkı Hazreti Mevlânâ Hâlid el-Ârûs, (Mütercim: el-Hâc Hasan Şükrî), Ders Âdet, Mahmud Bey Matbaası 1302, s. 98-104.

62 Sekine Hanım, Müşâhedât ve Havâtîr-ı İlmiyye, Osmanlıca El Yazması Notlar, s. 2-3.

Emine Hanımın kızı Ayşe hanım ile de Memiş Efendinin oğlu Bahâuddin Efendi evlenmişlerdir. Memiş Efendinin Emine Hanımla evliliğinden Hasan Kudsî Efendi dünyaya gelmiştir.

Memiş Efendi ile eşi Emine Hanım arasında geçen şöyle bir olaydan bahsedilir. Konya valisi Memiş Efendiyi hizmetlerinden dolayı ödüllendirmek istemiş. Bir araba dolusu ev eşyasını Hocaköy'deki Memiş Efendinin evine göndermiş. Fakat Memiş Efendi hediyeleri kabul etmemiştir. Hasan Kudsî Efendinin annesi Emine Hanım ise Memiş Efendiden habersiz eşyaların içinden iki kır lentि alıkoymuş. O gece Memiş Efendi rüyasında evinin içinde iki tane yılanın dolaştığını görmüş. Sabah kalkınca eşine rüyasını anlatarak;

“Emine hanım, bu ne hal evimin içinde iki tane yılan dolanıyor” demiş.

Emine Hanım da özür dileyerek gelen hediyelerden iki kır lentि aldığı söylenmiştir. Memiş Efendi kır lentlerin hemen evden uzaklaştırılmasını emretmiş.⁶³

Hasan Kudsî Efendinin damadı müderris Abdullah Fevzi Tanrıku lu Hocaefendi, dedesi Memiş Efendiyi şöyle anlatır;

“Haksızlığa karşı dürüstlük bayrağını devamlı olarak kaldırın, bu yüzden de sürekli yer değiştiren ve Peygamberimizin hicret sünneti’ni yaşayan bir büyük âlim.”

Memiş Efendi zamanının cebabiresine, zorbalarına karşı daima hakkı savunmuş ve bu yüzden de birçok ezi-

⁶³ Emel Hidayetoğlu Hanımdan.

yetler görmüştür. Yaşadığı dönemin imkânları ölçüsünde çocukların okutmuş, onları irşat için etraf beldelere ve Konya'ya göndermiş ve Hocaköy'ünü (Üçpinar) bir ilim yuvası ve bir ahlak ve irşat diyarı haline getirmiştir.⁶⁴ Hocaköy, o dönemlerde etraftaki on dört köyün Cuma ve bayram namazlarının kılındığı yer imiştir.⁶⁵

Memiş Efendi, Şeriat ile Tarîkatı birbirinden ayırmaz her ikisinin de bir olduğunu kabul eden bir âlimdir. Memiş Efendi, şer'i ölçülere son derece riayet eden bir tasavvuf anlayışını benimsemiştir.⁶⁶

“Bir kişinin Şeriatta ne kadar eksiği varsa Tarîkatta da o kadar eksiği vardır” sözü oldukça manidardır. Memiş Efendiden önce yaşamış olan Yunus Emre de aynı kanaatte olup, “Şeriat, Tarîkat yoldur varana” diyerek Şeriat ile Tarîkatı bir kabul etmekte; “Hakikat, marifet andan içerusu” diyerek de hakikat ile marifetin daha derûnî özelliğe sahip olduğunu belirtmektedir.

Memiş Efendinin tarîkat halkası İstanbul'da Feyzullah Efendi vasıtasiyla yayılmıştır. Feyzullah Efendi yetiştiirdiği on kadar halifiyle Memiş Efendinin tarîkat halkasının devamını sağlamıştır. Bu kolu devam ettiren kişinin halifeleinden Hasan Visâlî (v. 1902) olduğu, ondan sonra da sırasıyla Edirneli Nurettin Efendi, Ankaralı Küçük Hüseyin Efendi (v. 1930), Mahmut Efendi,⁶⁷ Camcı Hulusi (Göktan)

⁶⁴ Koçuzu, *Çanakkale Cephesinde Bir Müderris Abdullah Fevzi Efendi*, s. 49, 57.

⁶⁵ Ahmed Kudsî, *Nübze*, s. 1.

⁶⁶ Koçuzu, “Bahâeddîn Efendi”, *DIA*, İstanbul, 1991, IV, s. 458.

⁶⁷ Mahmut Efendi ülkemizin doğu vilayetlerinden olup İstanbul Beyazıt camiinde vaazlarıyla bilinirdi. (Ahmet Salahattin Hidayetoğlu Hocamızdan).

Efendi,⁶⁸ Camcı Cahit Gözkan vasıtasıyla devam ettiği ifade edilmektedir.⁶⁹ Kaytlarda Feyzullah Efendinin tarikat halkasının Küçük Hüseyin Efendi ile tamamlandığı belirtilse de⁷⁰ elde ettigimiz şifahi bilgilerde tarikatın Hüseyin Küçük Efendinin üç halifesinin vasıtasıyla devam ettiği şeklindedir.⁷¹

Memiş Efendinin tarikat halkası Konya'da oğulları Bahâuddin Efendi ve daha sonra da Hasan Kudsî Efendi eliyle devam ettirilmiştir. Memiş Efendinin tarikat halkasını halen Manisa'da devam ettiren bazı müritlerin bulunduğu edinilen bilgiler arasındadır.

c. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN HANIMLARI

Hasan Kudsî Efendi üç evlilik yapmıştır. Hanımlarından ilk ikisi Yiğenoğlu Hüseyin (Alaybeyi) Efendinin kızlarıdır. Hasan Kudsî Efendinin ilk hanımı vefat edince Alaybeyi'nin diğer kızıyla evlenmiş, fakat ikinci hanımı da doğumda vefat etmiştir. Hasan Kudsî Efendinin kayınpederi Yiğenoğlu Hüseyin Efendi, damadı için şunları;

“Üçüncü bir kızım olsayıdı, onu da verirdim” demiştir.⁷²

68 Mahmut Efendinin damadıydı.

69 Cahit Efendi 2000'li yıllarda vefat etmiş. Bu bilgilere Ahmet Salihattin Hidayetoğlu hocamız vasıtasıyla ulaşıldı.

70 Hür Mahmut Yücer, Osmanlı Toplumunda Tasavvuf (19. Yüzyıl), İstanbul 2003, s. 333.

71 Küçük Hüseyin Efendinin diğer iki halifesinin şunlardır: İstanbul Valide Sultan camii hatibi Kudsî Efendi ile Tevfik Efendi. Tevfik Efendi de hilafeti, hafız uncu Kemal Efendiye devretmiş. Hidayetoğlu hocamız bir dönem Uncu Kemal Efendiden kıraat dersi almış. İstanbul Sultan Hamam'daki Hacı Küçük Cami Nakşî tekkesi konumundaymış.

72 Ahmed Salahaddin Hidayetoğlu hocamdan.

1. HATİCE HANIM EFENDİ

Hatice Hanım, Hasan Kudsî Efendinin ilk hanımıdır. Alaybeyi Yiğenoğlu Hüseyin Efendinin kızıdır. Hasan Kudsî Efendinin eşi Hatice Hanımdan sırasıyla Ali Rıza Kudsî Efendi, İsmet Hanım, Sıddîka Hanım ve dördüncü olarak da Nesibe Hanım dünyaya gelmiş, fakat Nesibe çok yaşamamış, bir müddet sonra vefat etmiştir.⁷³

Eşi Hatice Hanımın Kabri

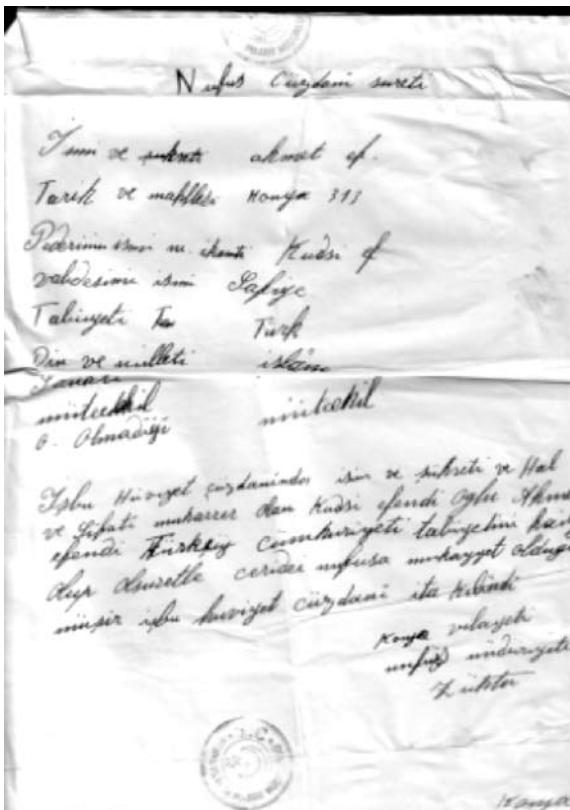
Hatice Hanım 1902 yılında Konya'da vefat etmiş, Hacı Fettah'ta defnedilmiştir.

73 Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 3.

2. SAFİYE (HAVVA) HANIM EFENDİ

Hasan Kudsî Efendi ilk eşi Hatice Hanım vefat edince baldızı Safiye (Havva) Hanım ile evlenmiştir. Akraba içinde Havva olarak bilinen ikinci eşinin ismi, Konya Vilayeti nüfus müdürlüğü kayıtlarında Safiye olarak geçmektedir.

Nüfus Cüzdanı Sureti

Hasan Kudsî Efendinin eşi Safiye (Havva) Hanımdan Ahmet Ferid (Ülgen) Efendi ile Hatice (Tanrıkul) Hanım doğmuştur. Safiye (Havva) Hanım doğumdan sonra, he-

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

nüz lohusayken vefat etmiş,⁷⁴ Hacı Fettah kabristanına defnedilmiştir.

Safiye (Havva) Hanımın vefat tarihi kabir taşında 1323/1905 olarak kayıtlıdır. Taşın üzerinde “Kudsî Efendi'nin ikinci zevcesi ...” diye yazılıdır. Kabir taşının Safiye (Havva) Hanımı ait olduğu, Mehmet Emin Eminoglu tarafından tespit edilmiştir.

Eşi Safiye (Havva) Hanım

3. HEDİYE HANIM EFENDİ

Hasan Kudsî Efendi, Safiye (Havva) Hanım da vefat edince 60 yaşında iken Bozkır'ın Akça Pınar Köyü Kasap-

lar sülalesinden Hüseyin Efendinin kızı Hediye Hanım⁷⁵ ile evlenmiş, bu evliliğinden Sekine Hanım ve Refika (Alkan) Hanım isminde iki kızı olmuştur. İlk kızları Sekine Hanımın 1910 yılında doğduğu kabul edilirse, Hasan Kudsî Efendi Hediye Hanımla takriben 1909 yılında evlenmiştir.

Küçük yaşta köyden Konya'ya okumaya gelen Hediye Hanımın babası Hüseyin Efendi, Konya'nın Köprübaşı semtine yerleşmişti. Hasan Kudsî Efendi ile 22 yaşında evlenen Hediye Hanım, Hüseyin Efendinin büyük kızıdır.⁷⁶

Hediye Hanım Şam'da vefat etmiş, Mevlânâ Halid Bağdâdî'nin kabrinin yanına defnedilmiştir.⁷⁷

d. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN ÇOCUKLARI

Hasan Kudsî Efendinin üç hanımdan sekiz çocuğu dünyaya gelmiş, bunlardan biri küçükken vefat etmiştir. Hasan Kudsî Efendi çocuklarıyla yakından ilgilenmiş, tâsilleriyle bizzat alakadar olmuştur. Erkek çocuklarını ilk tâsillerinden sonra İslah-ı Medaris-i İslamiye'ye göndermiş, büyük oğlu Ali Rıza Kudsî Efendi, müderris ve mürşit payelerini elde etmiş, İslâmî ilimlerde eserler telif etmiştir. Diğer oğlu Ahmet Ferid de hat sanatına merak salmış, hattat olmuş.

75 Hediye Hanım merhum Prof. Dr. Faruk Sümer (v.1995)'in halasıdır. Faruk Sümer hakkında geniş bilgi için 2005 yılında Fatma Uğurlu tarafından Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Bilim Dalı'nda hazırlanan "Prof. Dr. Faruk Sümer'in Hayatı ve Eserleri" başlıklı yüksek lisans tezine bakılabilir.

76 Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 3.

77 Mahmut Sural, "50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya", *Yeni Konya Gazetesi*, (11 Eylül 1975), s.3.

Hasan Kudsî Efendi kız çocuklarının tâhsîl için medreseye gönderilmemiş bir dönemde, kızlarıyla yakînen ilgilenmiş, evini adeta bir medreseye çevirerek kızlarını okutmuş, onları toplumun sıkıntı ve ihtiyaçlarına duyarlı birer evlat olarak yetiştirmiştir. Kızlarından Sekine Hanım, o dönemi günümüze taşıyan birinci elden kaynak niteliğindeki “Müşâhedât ve Havâtîr-ı İlmiye” adını verdiği gözlem ve hatırlarını kaydettiği Osmanlıca el yazısıyla bir defter bırakarak bu duyarlılığa güzel bir örnek oluşturmuştur.

1. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN ERKEK ÇOCUKLARI

Hasan Kudsî Efendinin iki oğlu vardı. Bunlardan biri Ali Rıza Kudsî Efendi, diğerî de Ahmet Ferit (Ülgen) Efendi dir.

1.1. ALİ RIZA KUDSÎ EFENDÎ

Hasan Kudsî Efendinin müderris ve mürşit sıfatlarını haiz büyük oğludur. Ahmed Ziya Efendiden ilmî icazet, Zeynel Abidin Efendiden de tasavvuffî icazet almıştır. Her iki icazet belgeleri de mevcuttur. Konya medreselerinde ve hicret ettiği yerlerde müderrislik yapmıştır.

1.1.1. ALİ RIZA KUDSÎ EFENDİNİN HAYATI

Ali Rıza Kudsî Efendi, Hasan Kudsî Efendinin ilk eşi Hatice Hanımdan 1304/1886 tarihinde Konya merkez Kürkçü mahallesindeki evinde ilk çocuğu olarak dünyaya gelmiştir.⁷⁸ Sekine Hanımın hatıratında kaydettiğine göre;

⁷⁸ Ali Rıza Kudsî Efendi'nin nüfus tezkeresi için bakınız: Mehmet Eminoglu, *Osmanlı Vesikalalarını Okumaya Giriş*, s.165.

“Evleri hükümet binasına çok yakınımış. İslahi Medaris de evlerinin hemen karşısındaymış. Medrese aşağılı yukarılmış, yani iki katmış. Medresenin öğrencisi de çokmuş. Dışarıdan gelen öğrenciler medresenin odalarında kalılmış. Köyden de gelirlermiş. Onlara ‘softalar’ derlermiş.”⁷⁹

Ali Rıza Kudsî Efendi

Ali Rıza Kudsî Efendi seferberlik ilan edildiğinde askere yazılarak Çanakkale cephesinde savaşmış, kolundan yaralı olarak Konya'ya dönmüştür. Konya'da, İstanbul caddesinde bir dükkan açmış, sonra da ‘İntibâh’ gazetesini çıkarmaya başlamıştır. Gazeteyi, İslah-ı Medaris-i İslamiye medresesi binası içinde bir odada kurduğu matbahanesinde çıkarmıştır. Matbahanesinin başkaca çalışması olmadığından bir tekere kol yaptırmışlar bir kişinin de onu sürekli döndürmek suretiyle baskı yapıldığı, bazen de kızkardeşleri Sekine ve Refika hanımların ağabeylerinden

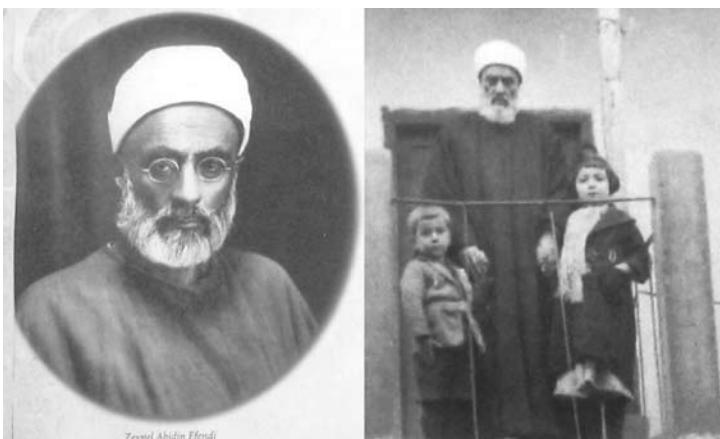
79 Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 4.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

görerek sevinçle kolu döndürdükleri ve ona yardım ettikleri Sekine Hanımın notlarından anlaşılmaktadır.⁸⁰

Ali Rıza Kudsî Efendi Konya'da yetişmiş, büyümüş, tâhsîl görmüştür. Memîş Efendinin nesli genellikle kısa sayılabilecek seviyede orta boylu iken Ali Rıza Kudsî Efendinin uzun boylu olduğu bilinmektedir.⁸¹

Zeynel Abidin Efendi

Ali Rıza Kudsî'nin hayatı, dedesi Memîş Efendi gibi hicretle geçmiştir. Millî Mücadele yıllarda yalnız başına, bekâr olarak trenle Konya'dan İskenderun'a hicret etmek zorunda kalmıştır. İskenderun, o tarihlerde Fransızların kontrolünde bulunmasına rağmen Osmanlı Devleti topraklarına yakın olması hicret için tercih sebebi olmuştur. İskenderun'da amcası ve şeyhi Zeynel Abidin Efendi ile bir araya gelmişler, orada medrese-i ilmiye açarak ilmî fâaliyetlerde bulunmuşlardır. Bölge halkınını ilim ve tasavvuf

80 Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 4.

81 Emel Hidayetoğlu Hanımdan.

bakımından eğitmişler, İskenderun'da hatırı sayılır bir ce-maat oluşturmuşlardır.

Zeynel Abidin Efendi İskenderun'da Memiş Efendi-nin tarikatını devam ettirmiştir. Zeynel Abidin Efendi, Ali Rıza Kudsî Efendi İskenderun'a gelmeden önce Mol-la Muhammed Efendiye ismi celal zikrini telkin ederek tarikatında görevlendirmiştir. Ancak Ali Rıza Kudsî Efendi-nin gelmesinden bir müddet sonra Zeynel Abidin Efendi hilafet görevini icazetle kendisine devretmiştir.⁸² Sonrala-rı Konya'dan analığı Hediye Hanım ile baba bir kızkarde-şi Sekine Hanım, Ali Rıza Efendinin yanına İskenderun'a gelmişlerdir.⁸³

Ali Rıza Efendi İskenderun'a bağlı Kesrin köyünde imamlık yapmış. Konyalı müftü Asım Efendi, yeğeni Nes-rin Hanımla Ali Rıza Efendiyi görüşü usulü evlendirmiştir. Ali Rıza Efendi nikâhlandıktan sonra eşini görünce Nesrin Hanım çocuk denecek yaşta küçük olduğu için onunla aile hayatı kurmak istememiş ve bir müddet sonra da boşanmışlardır.⁸⁴ Daha sonra İskenderun'da Ali Efendinin kızı Fatma Kudsî (Çığlı) Hanımla⁸⁵ evlenmiş, evliliğinden iki kızı dünyaya gelmiştir.⁸⁶

⁸² Belgenin metni Koyunoğlu Müzesi No: 7271'de, tercümesi ise Mehmet Emin Eminoğlu hoca tarafından yapılmış ve tercümesi 'Şeyh Muhammed Kudsî Memiş Efendi Hazretlerinin Tarihçesi' adlı eserinin 87-89. sayfalarında yayımlanmıştır. Ayrıca belge ve tercüme için bakınız: İsmail Bilgili, Ahmet Çelik, Muhammed Kudsî el-Bozkırı (Memiş Efendi), Konya 2011, s. 216-218.

⁸³ Emel Hidayetoğlu Hanımdan.

⁸⁴ Sekine Hanım, Müşâhedât, s. 21.

⁸⁵ Fatma Hanım 2007 yılında Konya'da vefat etmiş, Hacı Fettah kab-ristanına kayın validesi Hatice Hanımın yanına defnedilmiş.

⁸⁶ Kızlarından Emine Hanımı, yeğeni Mehmet Emin Eminoğluyla ev-lendirmiştir. Diğer kızının adı da Hatice Kübraymış. Mahmut Sural bir yazısında Ali Rıza Kudsî Efendinin üç kız çocuğu olduğunu belirtmek-

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Ali Rıza Kudsî Efendi, İskenderun'dan Zeynel Abidin Efendi, ailesi ve oluşan bir grup cemaatle birlikte Halep ve Beyrut'ta bir müddet kaldıktan sonra Şam'ın Kasyun dağı eteklerinde satın aldığı geniş bir bölgeye hicret etmişler, bereberindekilerle buraya yerleşmişlerdir. Zeynel Abidin Efendi bir müddet Şam'da kalmıştır. Zeynel Abidin Efendi, eşi Rüveyde Hanım Şam'da vefat edip cenazesi Zülkiflî camisinin kabristanına defnedildikten sonra Medine'ye hicret ederek oraya yerleşmiştir.⁸⁷

Oğlu Ali Rıza Kudsî Efendinin Kabri

Ali Rıza Kudsî Efendi Şam'da 1956 yılında vefat edip Kasyun Dağı eteğindeki Takva Camii'nin bahçesine defnedilmiştir.⁸⁸

tedir. "50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya", *Yeni Konya Gazelesi*, 12 Eylül 1975, s. 3.

87 Emel Hidayetoğlu Hanımdan.

88 Ali Rıza Kudsî Efendi'nin vefatıyla ilgili olarak kardeşi Ahmet Ülgen'in gönderdiği mektup için bakınız: Mehmet Eminoglu, Osmanlı

1.1.2. ALİ RIZA KUDSÎ EFENDİNİN EĞİTİMİ

Ali Rıza Kudsî Efendi ilköğrenimini Konya'da tamamlamıştır. Babası Hasan Kudsî Efendiden, amcası Muhammed Bahauddin Efendi ve amcasının oğlu Şeyhzade Ahmed Ziya Efendi'den dersler almıştır. 1896 yılında Ahmed Ziya Efendiden ilmî icazet almıştır. Ali Rıza Kudsî Efendi medrese eğitimi yanında Rüştiye ve Daru'l-Muallimin'ne de devam ederek mezun olmuştur.⁸⁹

Ali Rıza Kudsî Efendi, Yeğenoğlu Medresesi müderrisi Nuzumlalı Hacı Hüseyin Efendi 1908 yılında vefat edince beratla Yeğenoğlu Medresesine atanmıştır. Fakat Nuzumlalı Hüseyin Efendi'nin oğulları Mehmed, Mustafa ve Abdullah ile aralarında anlaşmazlık olmuş ve medresede görevde başlayamamıştır. Medresede görevde başlayamayınca Konya Valiliğine bir dilekçe yazarak medreseden ayrılmak istediğini belirtmiştir.⁹⁰ Aslında Yeğenoğlu medresesi Ali Rıza Kudsî Efendinin anne tarafından dedesinin uhdesinde bir kurummuş. Ali Rıza Kudsî Efendinin kız kardeşi Sekine hanımın hatırlarında kaydettiğine göre medrese ve değirmen ile ilgili şöyle bir hikâye anlatılmış:

“Ali Kudsî ağabeyimin ana babası yani ikinci dedesi (Alaybeyi) zenginmiş. Bir medrese, bir değirmen yaptırmış. ‘Torunlarımdan kim âlim çıkarsa onun olsun demiş.’ Ali Kudsî ağabeyim imtihan oldu, padişahtan büyük şa-

Vesikalalarını Okumaya Giriş, s.156.

⁸⁹ Ahmet Çelik, “*Ali Rıza Kudsî Efendinin İslah-ı Medarise Atanışı*”, *Merhaba Gazetesi Akademik Sayfalar*, Cilt: 11 sy. 1, 19 Ocak 2011, s. 4.

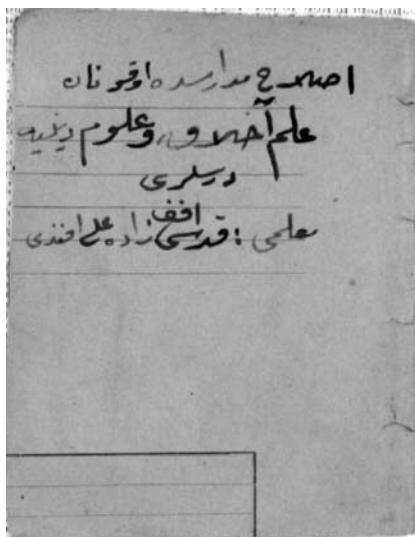
⁹⁰ Konuya ilgili ayrıntılı bilgi ve belgeler için bkz: Ahmet Çelik, “*Ali Rıza Kudsî Efendinin İslah-ı Medarise Atanışı*”, *Merhaba Gazetesi Akademik Sayfalar*, Cilt: 11 sy. 1, 19 Ocak 2011, s. 4-7.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

hadet geldi, büyük âlimdir diye. Yine dedenin torunu Abdurrahman diye bir mütevellisi vardı. Bütün hileleri yapardı. Güzelce değirmen, medreseyi yerdi. Ona da bir hisse verdiler.⁹¹

Ali Rıza Kudsî Efendi, 1909 tarihinden itibaren Paşadairesine müderris olmuştur.⁹² Paşadairesi aynı yıl İslah-ı Medaris-i İslamiye adıyla modernize edilmiş, Ali Rıza Kudsî Efendi de İslah-ı Medaris'te Arapça, Akaid, İlm-i Ahlak ve Ulûm-i Diniyye ve Kıraat derslerine girmiştir.

Ali Rıza Kudsî Efendinin Ahlak ve Din Dersi Kitabı

I. dünya savaşında Çanakkale cephesine katılarak sol kolundan yaralanmış. Askerden dönünce medresesini kapatılmış olarak bulmuştur. Hocası Ahmed Ziya Efendi

91 Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 14.

92 Arabacı, *Konya Medreseleri*, s. 412-413; Eminoglu, *Osmanlı Vesikalalarını Okumaya Giriş*, s. 159.

ile birlikte basın sahasında çalışmalar yürütmüştür.⁹³ 25 Şubat 1335/1919'da Konya'da İntibah dergisini çıkartıp başyazarlığını yapmıştır. Dergi, ilk sayısını Babalık matbasında bastırdıktan sonra, 8 Mart 1335/1919 tarihli ikinci sayısından itibaren "İslah-ı Medaris Matbasi'nda" basılmıştır. İdare hanesi de "Konya Paşa Dairesi"nde daire-i mahsusa olarak gösterilmiştir.⁹⁴

Takva Camii

Ali Rıza Kudsî Efendi, Kurtuluş Savaşı sonrası ihtilafların arasında katledilmemek için yurt dışına çıkmıştır. Önce Ali Rıza Kudsî Efendi sonra da bazı yakınları Konya'dan hicret ederek İskenderun'a yerleşmişler, burada uzun bir müddet kalarak medrese-i ilmiye açmışlardır. Daha sonra Şam'a hicret etmişler. Ali Rıza Kudsî Efendi Şam'da

⁹³ Arabacı, *Konya Medreseleri*, s. 533.

⁹⁴ Mehmet Önder, *Konya Basın Tarihi, Konya 1949*, s. 152.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

İken Takva camiinde geceleri ve özellikle de sabah ve ikindi namazından sonra büyük hatme-i hacegân yaptırip tarîkat eğitiminde bulunduğu anlatılmaktadır. Hatme-i hacegân sonunda silsile okunur dua edilerek hatme tamamlanmış. Ali Rıza Kudsî Efendi, tarîkat dersini tarif ederken ders alan kişi ile dizlerini birleştirir, alnını alnına koyar ism-i celal telkin edermiştir. Dr. Numan Efendi, dayısı Ali Rıza Kudsî Efendiden bu şekilde ders tarifi alırken etkisinden titrediğini söylemiştir.⁹⁵

Ali Rıza Kudsî Efendi, hilafeti kayın biraderi Molla Muhammed (Çığıl) Efendiye devretmiştir. Molla Muhammed Efendi de 1987 tarihine yani vefat edene kadar bu vazifeyi sürdürmüştür. Kendisinden sonra vazifeyi başka birine devrettiği bilinmemektedir.⁹⁶

Ali Rıza Kudsî Efendi gündüzleri Takva camiinde siyer, ilmihal gibi İslâmî ilimlerde ders vererek halkın yetişmesine katkı sağlamıştır. Öğrencilerin yapısına göre bazen Arapça, bazen de Osmanlıca ders okuttuğu bilinmektedir. Merhum Mehmet Eminoglu hocamızın hanımı Emine Hanım da babası Ali Rıza Kudsî Efendiden Osmanlıcayı gayet güzel öğrenmiştir.⁹⁷

1.1.3. ALİ RIZA KUDSÎ EFENDİNİN ESERLERİ

Ali Rıza Kudsî Efendi, kalemiyle de hizmet etmiş bir âlimdir. İntibah gazetesini çıkararak başyazarlığı yapmış, Babalık gazetesinde de yazılar yazmıştır. Ayrıca;

⁹⁵ *Emel Hidayetoğlu Hanımdan ve ağabeyi Mehmet Emin Eminoglu hocadan.*

⁹⁶ *Ahmet Salahattin Hidayetoğlu hocadan.*

⁹⁷ *Merhum Mehmet Emin Eminoglu hoca ile yaptığımız röportajdan.*

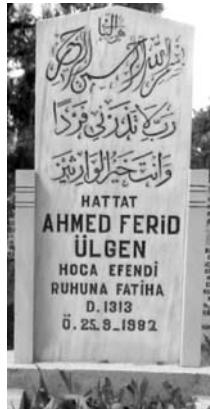
1. Namaz'da Miktar-ı Kıraat,
2. Ezan ve Hutbe,
3. El-Firâku'l İslamiyye,
4. Külliühüm Müslimün,⁹⁸
5. İlm-i Ahlak ve Ulûm-i Diniyye Dersleri adlı eserleri vardır.

1.2. AHMET FERİT (ÜLGEN) EFENDİ

Hasan Kudsî Efendinin hattat oğlu olan Ahmet Ferit Ülgen'in annesi Safiye (Havva) Hanımdır.

1.2.1. AHMET FERİT (ÜLGEN) EFENDİNİN HAYATI

Ahmet Ferit Ülgen, Konya'nın Kürkçü mahallesinde 1313/1896 tarihinde doğmuş, ilk olarak Ruhat Hanımla evlenmiştir. Ruhat Hanımın vefatından sonra ikinci evliliğini Yıldız Hanımla yapmış, altı kız ve bir erkek evladı dünaya gelmiştir.

Oğlu Ahmet Ferit Ülgen'in Kabri

⁹⁸ Mahmud Sural, 50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya, Yeni Konya, 12 Eylül, 1975; M. Ali Uz, Konya Âlimleri, s.320; <http://a-kudsi.tripod.com>

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Ahmet Ferit Ülgen 25 Ağustos 1982 yılında Konya'da vefat etmiş, Hacı Fettah kabristanına defnedilmiştir.

1.2.2. AHMET FERİT (ÜLGEN) EFENDİNİN EĞİTİMİ

lilk tahsilinden sonra bir müddet İslah-ı Medâris-i İslamiye'de ardından da Daru'l Hilafeti'l Âliye medresesinde okumuştur. Sonraları öğretmenlik kursuna devam ederek bir heyet huzurunda yapılan imtihan sonunda 31.01.1937 tarihinde ilkokul öğretmenliğine atanmış, devlet hizmetine girmiştir.

Ahmet Ferit Ülgen

Konya İl Milli Eğitim Müdürlüğü Özlük Arşivindeki "Sicil Karnesi" dosyasında tahsili hakkında şu bilgiler verilmektedir:

"Konya Daru'l-Hilafe medresesinin ibtidai dâhil ikinci sınıf talebesinden iken medrese-i mezkûrun ibtidâi haric

ve ihmazı sınıfları İmam ve Hatip Mektebi'ne kalb olunmakla (dönüştürülmekle) ibtidai dâhil ve sahni kısımları lağv olunmuş, mezkûr sınıflar talebesi İmam ve Hatip mektebi mezunu addedilmelerinden (sayılmalarından) bir şahadetname (diploma) almıştır. Köy Muallimliği 'A' kursuna devam ederek 1124 sayılı kanunun mucibince köy muallimliği kurs vesikası almıştır." Kurs vesikası tasdikli örneği. Konya İmam ve Hatip şehadetnamesi örneği No: 18/804, Tarih: 30 Aralık 1929.

Ahmet Ferit Ülgen'in Sicil Karnesi

Ahmet Ferit Ülgen Kayseri ve Konya'da otuz bir yıl-lik öğretmenlik yaptıktan sonra 3 Aralık 1957 tarihinde emekli olmustur.⁹⁹

⁹⁹ Ahmet Celik, "Hattat Ahmet Ferid Ülgen", *Merhaba Gazetesi* Aka-

Hat eğitimini babasının öğrencisi, Konya'nın değerli hattatlarından Halit Efendiden, ressamlığı da Antalyalı Sadık Efendiden almıştır. Çok güzel sülüs, nesih ve ta'lik meşkettiği, Kürkçü mahallesindeki Yeni Camiin önceki levhalarını yazdığı ifade edilmektedir.¹⁰⁰ Ayrıca dedesi Memiş Efendinin türbesindeki bir levha ile Konya Karatay ilçesi Tahtalı Camiinde mihrab ve minberin üzerindeki levhaların hattı da kendisine aittir.

Ahmet Ferit Ülgen'in Memiş Efendi Türbesindeki Levhası¹⁰¹

Ahmet Ferit Ülgen çok sayıda cami levhası yazdığı gibi, mezar taşıları ve Konya kaşıkları da yazdığı yazılarına da 'Ferid' diye imza attığı bilinmektedir.¹⁰²

demik Sayfalar, 27 Nisan 2011 Çarşamba, Cilt: 11, sy. 15, s. 231.

100 Uyar, "Hattatlar Armağanı", Halkevi Dergisi, Ocak-Şubat-Mart 1947, sy. 99-100-101, s. 16.

101 Levhada; "Haberiniz olsun ki Allah'ın veli kulları için hiçbir korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de" anlamındaki "Elâ inne evliyâellâhi lâ havfun aleyhim ve lâ hum yahzenûn" ayeti kerimesi yazılmıştır. (Yunus, 10/62) Memiş Efendi, bu ayeti vefat etmeden hemen önce okumuştur.

102 Uyar, "Hattatlar Armağanı", Halkevi Dergisi, s. 16; Mehmet Emin Eminoğlu, Şeyh Muhammed Kudsî Memiş Efendi Hazretlerinin Tarihçe-

2. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN KIZ ÇOCUKLARI

Hasan Kudsî Efendinin üç hanımından altı kız çocuğu dünyaya gelmiştir. İlk eşi Hatice Hanımdan doğan Nesibe çok yaşamamış, küçük yaşta vefat etmiştir.¹⁰³

2.1. İSMET HANIM EFENDİ

İsmet Hanım, Hasan Kudsî Efendinin ilk eşi Hatice Hanımdan 1884 yılında dünyaya gelmiştir. Konya'da Kadir Şeyhzâde Ali Sami (Yücesoy) Efendi ile evlenmiştir.

Kızı İsmet Hanımın Kabri

si, Konya 2007, s.80; Ali Osman Koçuzu, Haydi Basalım Izlere, s.421.

103 Sekine Hanım, Müşâhedât, s. 3.

Konya'da 1960 yılında vefat ederek Hacı Fettah kabristanına defnedilmiştir.¹⁰⁴

2.2. SIDDİKA HANIM EFENDİ

Siddîka Hanım, Hasan Kudsî Efendinin ilk eşi Hatice Hanımdan dünyaya gelmiştir. Siddîka Hanım babasının vefatından bir yıl sonra¹⁰⁵ 1922 yılında Mahmut (lzi) Efendiyle¹⁰⁶ evlenmiştir. Evliliğinden üç erkek, bir kızı dünyaya gelmiştir.

Siddîka Hanım, ömrünün son birkaç yılını hasta yatağında a'ma olarak geçirmiştir. Odasından pek çıkmamış, zikir ve tesbihatıyla meşgul olmuştur. Siddîka Hanım keşif keramet sahibi birisiymiş.

“Bir gün gelini Hikmet Hanım odasına girdiğinde Siddîka Hanımı önündeki çiçekle birlikte zikrederken görmüş. Siddîka Hanım lafza-i celali, Allah lafzını söyleyken başına öne doğru eğer, önündeki çiçek de aynı tempoda eğilerek zikre eşlik edermiş. Hikmet Hanım ‘bunu gözümle gördüm ve çok hayret ettim’ diyerek anlatırmış.”¹⁰⁷

104 Eşi ile bir hafta arayla vefat etmişler. (Emel Hidayetoğlu Hanımdan).

105 Sekine Hanım, Müşâhedât, s. 14.

106 Mahmut Efendi Hasan Kudsî Efendiye hizmet etmiş. O vefat edince de Fahri Kulu Efendiye hizmet etmiş. Mahmut Efendi, aileye olan bağlılığını belirtme anlamında elini ensesine vurarak, ‘ben kellemi Hasan Kudsî sülalesine feda ettim’ dermiş. (Ahmet Salihattin Hidayetoğlundan) Fakat Mahmut Efendi, Hasan Kudsî Efendinin vefatından bir sene sonra aileye damat olduğundan ‘Hasan Kudsî Efendiye hizmet etmiş olması’ bilgisi izaha ihiyaç duymaktadır.

107 Siddîka Hanımının torunu Hasan Hüseyin lzi beyden.

Sıddîka Hanım bir gün sabahleyin etrafındakilere;

“Allah'a hamd olsun dervişandan Ahmet Efendiyi de iman üzere ahirete uğurladık. Dün gece etrafını şeytanlar sarmıştı. İmanını çalmak için uğraşıyorlardı. Fakat biz ona yardım ettik, kelime-i şehadet ve kelime-i tevhidi telkin ettik, şükür iman ile göctü” demiştir.

Aile efradı bu söze pek inanmamışlar, yaşıllılığına sayımlılar. Fakat kısa bir süre sonra bir cenaze salası duymuşlar ki, salada Ahmet Efendinin vefat ettiği ilan edilmektedir. Herkes Sıddika Hanımın bu keramatine çok şaşırılmış.¹⁰⁸

Kızı Süddîka Hanımın Kabri

Sıddîka Hanım, 6 Ağustos 1977 yılında Konya'da ve-fat etmiş, Hacı Fettah kabristanına defnedilmiştir.

108 Hasan Hüseyin İzi beyden.

2.3. HATİCE HANIM EFENDİ

Hatice Hanım, Hasan Kudsî Efendinin eşi Safiye (Havva) Hanımdan Konya'da 1320/1902 tarihinde dünyaya gelmiştir. Hatice Hanım akraba arasında Müderris Abdullah Tanrıkuulu ile evlendiğinden 'Hatice Yenge' olarak bilinirmiştir.¹⁰⁹

Hatice Hanım çok bilgili ve kültürlü biri olup Konya'da İlkokul okumuştur. Arapça bildiği ve Osmanlıca kitaplar okuduğu anlatılmaktadır. Yanlışlara anında müdahale eder, çevresiyle ilgilenirmiştir. Memiş Efendinin torunlarından Rukiye Hanımın anlattığına göre, Hatice Hanım bir gün öfkeliymiş, sebebin sorunca şu cevabı vermiş;

"Ankara'ya Asaf Demirbaş'a telefon açtım, 'sekiz saat Kur'an okutup on beş dakika sohbetle bizleri kandırma; üç satır Kur'an okut, bir saat sohbet yaptır', dedim."

Yine Rukiye Hanımın anlattığına göre, Hatice Hanım yine bir gün müftülüğe çatmış. Sebebin sorunca Hatice Hanım şunları söylemiş:

"Müftüye dedim ki, hocaları kontrol et; ezanı yanlış okuyorlar. 'Essalatu hayrun minennev'm' derken 'sad' harfini 'sin' diye okuyorlar. Böyle yapsınlar 'sad'ı 'sin' diye okumasınlar."

Bu ve benzer pek çok örneklerden anlaşıldığı üzere Memiş Efendi sülalesi erkek çocukları eğittiği gibi kız çocukların da eğitimini eksik bırakmamıştır. Akrabadan görüşüğümüz hanımların sahip olduğu İslâmî bilgi ve kültür bunu ortaya koymaktadır. Ayeti kerime ve dualara

¹⁰⁹ Ali Osman Koçkuzu hocamızdan.

olan aşinalıkları, yaşam tarzları, takva üzere bir hayat sürmeleri bunun en güzel göstergesidir.

Kızı Hatice Hanımın Kabri

Hatice Hanım, 06.04.1992'de Konya'da vefat ederek Hacı Fettah Kabristanı'na defnedilmiştir.

2.4. SEKİNE HANIM EFENDİ

Sekine Hanım, Hasan Kudsî Efendinin üçüncü olarak evlendiği Hediye Hanım'dan¹¹⁰ 1910 yılında Konya'da dünyaya gelmiştir. Sekine hanımın eşinin babası dönemin âlimlerinden Muhammed Emin Efendidir. Muhammed Emin Efendinin babası Abdurrahman Efendi, annesi de Ebu Saîd Hâdimî hazretlerinin kızı Fatîma Hanımdır. Âlime ve şaire olan Fatîma Hanım doğumdan hemen sonra ve-

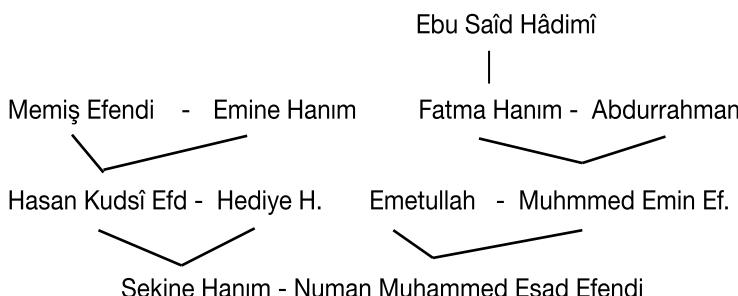
¹¹⁰ Hediye Hanım merhum Prof. Dr. Faruk Sümer (v.1995)'in halasıdır. Faruk Sümer hakkında geniş bilgi için 2005 yılında Fatma Uğurlu tarafından Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Bilim Dalı'nda hazırlanan "Prof. Dr. Faruk Sümer'in Hayatı ve Eserleri" başlıklı yüksek lisans tezine bakılabilir.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

fat edince oğlu Muhammed Emin Efendiyi, Hâdimî hazretlerinin oğulları Ahmed, Abdurrahman ve Numan Efendi ile diğer hocalar yetiştirmiştir. Muhammed Emin Efendiye ilminden dolayı ‘ayaklı kütüphane’ ve ‘küçük müftü’ derlermiş.¹¹¹

Sekine Hanım, Bozkırâlimlerinden Mehmet Emin Efendinin oğlu Numan Mehmet Esad Efendi ile İskenderun'da evlenmiştir. Numan Efendi de Millî Mücadele yıllarında ülkeyi terk etmek zorunda kalıp İskenderun'a yerleşmişti. Sekine Hanımla İskenderun'da tanışmış ve evlenmişlerdir. Evliliklerinden dört erkek ve iki kız çocuğu dünyaya gelmiştir. Kısa bir tablo ile anlatılanları şöylece gösterelim:

Aile, İttihatçıların baskı ve zülmü sebebiyle İskenderun'a oradan da Halep, Beyrut ve Şam'a hicret etmek zorunda kalmıştır. Sekine Hanım memleketinden bahsederken;

“Asıl yurdumuz Devleti Âliye’de Konya’dır” dermiş.

111 Sekine Hanımın kayın pederi Muhammed Emin Efendinin Millî Mücadele yıllarında inzibatlar tarafından feci şekilde dövülerek öldürülmesi aile içerisinde derin bir acı bırakmıştır. Öldürülme sebebi ise kargaşa döneminde ihtifa eden çocukların yerini inzibatlara bildirmemesiydi. (Emel Hidayetoğlu Hanımdan)

Sekine Hanım çocukların eğitimiyle yakından ilgilenen, belirli zamanlarda sohbetler yapan biranneymiş. Oğullarından merhum Mehmet Emin Eminoğlu hoca, evlerinde her akşam namazından sonra akşam dersleri yapıldığını, dersten önce annesinin ders yerini hazırladığını, ağabeyi Ahmed Kudsî'nin de bazen Ahmet Cevdet Paşa'nın 'Kasasu'l-Enbiyâ'sını, bazen 'Mevlid-i Şerif'i, bazen 'Mızraklı İlmihal'i, bazen de Yazıcızâde'nin 'Siret-i Nebevî' adlı kitabını okuduğunu anne ve babasının da derse hazır olmaya pek önem verdiklerini anlatmıştır.¹¹²

Sekine Hanım, ağabeyi Ali Rıza Kudsî Efendinin izniyle bayanlara tarîkat dersi tarif edermiştir. Sekine Hanımın o dönemi not ettiği elli sayfaya yakın hatıra defteri bulunmaktadır. Osmanlıca Türkçesiyle tuttuğu hatıra defteri, gayet düzgün bir hatla kaleme alınmıştır.

Kızı Sekine Hanımın Kabri

112 Mehmet Emin Eminoğlu hocadan.

Sekine Hanım 1992 yılında Konya'da vefat ederek Hacı Fettah Kabristanına defnedilmiştir.

2.5. REFİKA HANIM EFENDİ

Refika Hanım Hasan Kudsî Efendinin üçüncü eşi He-diye Hanımdan 1909 yılında Konya'da dünyaya gelmiştir. Refika hanımın teyzesi Emine Hanım kızının yirmi yaşında iken vefat etmesi üzerine yalnız kalmış, Refika hanımın kendisine arkadaş olması için Hasan Kudsî Efendiden ricada bulunmuş o da bu isteği kabul ederek Refika'yı teyzesi Emine Hanımın yanına vermiştir.¹¹³

Refika Hanım, Nimetzâde Attar Kemal (Altan) Efendi ile evlenmiş, evliliğinden iki kızı bir oğlu dünyaya gelmiştir.

Kızı Refika Hanımın Kabri

Konya'da 12.11.1990 yılında vefat etmiş, Mevlana Türbesi yakınındaki Üçler kabristanına defnedilmiştir.

e. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN İBADET HAYATI VE AHLAKI

Hasan Kudsî Efendinin sireti şu veciz sözlerle ne güzel anlatılmıştır:

“Âbid ve zabit mezinneyi kiramdan, ulemâyi âmlinin ve sulehâ-i ümmetten, erbâb-ı keşif ve ehl-i halden nadir bulunan bir zatti.”¹¹⁴

Bu tezkiye, âlim ve âbid biri için söylenebilecek en güzel ifadelerdendir. Anlaşılan odur ki, Hasan Kudsî Efendi, çok ibadet eden, ibadet etmeyi seven, ibadete düşkün birisiydi. Ayrıca ilmiyle amel eden, ümmetin örnek, rehber şahsiyetlerindendi. Tasavvufta edindiği konum itibarıyle hal ehli, keşif ve keramet sahibiydi. İbadet hayatı ve yaşantısı ile az bulunan güzel ahlak sahibiydi.

Hasan Kudsî Efendi, namaz konusunda hassas davranışır, farz namazlarını geçirmediği gibi kuşluk namazı gibi nafile namazlara da devam edermiş. Namaz konusundaki bu hassasiyetinin oğlu Ali Rıza Kudsî Efendiye tevarüs ettiği ifade edilir. Hasan Kudsî Efendi ağızından bir yaramaz söz çıktıgı dahi duyulmayan, ömründe bir defa dahi yemin etmemiş çok kibar bir zat olduğunu kızı Sekine hanım ifade etmektedir.¹¹⁵

¹¹⁴ Uyar, “Konya Bilginleri”, *Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi*, sy.121-122, (Ekim Kasım 1948), s. 41.

¹¹⁵ Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 7.

Hasan Kudsî Efendi abidane bir hayat sürer, aile efradını ve hatta içinde yaşadığı yöre halkını düşünür onların iyilikleri için dua eder, hayır dileklerde bulunurmuş. Kızı Sekine Hanım hatırlatında konuya ilgili şu bilgileri vermektedir:

“Gece hiç uyumaz, sabaha kadar ibadet ederdi. Ali Rıza Kudsî ağabeyim İstanbul’dada iken yatmadan evvel –ben gördüm- üç yüz ayeti kerime okur, ağabeyime üfler ve Bozkır’daki akrabalara, komşulara üflerdi.”¹¹⁶

Hasan Kudsî Efendi, babası Memiş Efendi gibi çok cömert, iyilik ve ihsan sahibi birisiydi. Özellikle misafir ağırlamayı severdi. Bozkır’dan Konya’ya gelenleri evinde misafir eder, ağırlardı.

Hasan Kudsî Efendi mahremiyet konusunda hassas davranışır, kızlarını sokağa bile salmazdı. Evin alış verişinden su getirilmesine kadar dışarıyla ilgili ne varsa her işi kendisi yapardı. Hasan Kudsî Efendinin kızı İsmet Hanım-dan nakledildiğine göre:

“Kızları sokağa salmazdı. Bir kucak sarığıyla camiden gelir, bahçeye gider, suyunu kendi doldururdu. ‘Ben kızları sokağa salmam’ derdi. Meram’a, bahçeye gidileceğinde arabaya atı koşar, at arabasının üzerine çadırı çeker, sonra da kızları ‘haydi bahçeye gideceğiz’ diye seslenerek çağrırdı. Kızların hepsini çadır çekilmiş at arabasına dodurur öyle bahçeye giderdi. Böyle dindardı. Böyle çekinirdi. Kızlarını böyle kimseye göstermeden büyüttü, okuttu ve evlendirdi.”¹¹⁷

¹¹⁶ Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 7.

¹¹⁷ Rukiye Hanımla yaptığımız röportajdan.

Hasan Kudsî Efendinin, bu derecedeki dini hassasiyeti yanında aslında çok halim selim bir mizaca sahip olduğu, çok sevilen birisi olduğu, sevenlerinin ona hizmet etmek için adeta etrafında pervane gibi döndüklerini, ziyaretçilerinin dua bekleyenlerin hiç eksik olmadığını Sekine Hanım hatırlatında anlatmaktadır.¹¹⁸

Hasan Kudsî Efendinin ağızından kötü bir sözün çıkmamasından, insanlara karşı şefkat ve merhametle yaklaşlığını, hiç kimseyi incitmemek için sözlerine çok dikkat ettiğini anlamaktayız.

Yine Sekine Hanımın anlatıyor; “Hasan Kudsî Efendi herkesi sever, herkese dua ederdi. Özellikle çocuklara karşı çok merhametli davranışır, sıkıntılarını gidermek için gayret ederdi. Sokakta bir çocuk ağlarsa evden bireni gönderir, niçin ağladığını öğrenir, ihtiyacı varsa para verirdi.”¹¹⁹

Hasan Kudsî Efendinin, rüyaları çıkar, gördüğü gibi gerçekleşirdi. Hasan Kudsî Efendinin keramet sahibi olduğu fakat kerametlerini kimseye açıklamadığı ifade edilmektedir. Hasan Kudsî Efendi varlıklı değildi. Yokluk içinde olmasına beraber haline sürekli sabreden, fukarayı sabırındendi.¹²⁰

f. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN VEFATI

Hasan Kudsî Efendi ömrünün son yıllarda hasta-

¹¹⁸ Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 6.

¹¹⁹ Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 7.

¹²⁰ Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 13.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

lanmış, tedavisi için birkaç doktora görünmüştü. Bundan Alman doktoru kaplıcaya girmesinin gözleri için sakıncalı olacağını söylemiş, oğlu Ali Kudsî Efendi de bu hususta dikkatli davranışarak kaplıcaya girmemesi için gayret etmişti. Fakat doktorlardan çoğu kaplıcaya girme içinde bir sakınca görmemişler. Bundan hareketle Hasan Kudsî Efendi girdiği kaplıcadan sonra gözlerini tamamen kaybetmiş, ömrünün kalan 8-10 yılını a'ma olarak geçmiştir.¹²¹

Hasan Kudsî Efendinin kızı Sekine Hanım babasının gözlerinin tamamen kapanması olayını hatırlatında şöyle anlatmaktadır:

“Ali Kudsî ağabeyim babamı İstanbul'a götürdü. Askerden geldikten sonra –rahmet olsun babama- rüyayı iyi göründü.

“İstanbul'a gideyim mi, acaba gözüm açılır mı” diye istihare etmiş. Rüyasında evini satmış, parasını kaybetmiş. Ağabeyime:

“Gitmeyelim, rüyam böyle” demiş.

“Baba seni götürmezsem içimden bu acı çıkmaz” demiş ve gittiler. Hakikaten öyle de oldu. On tane doktor bu açılır demişler yalnız bir Alman doktoru:

“Açılır fakat kaplıcaya gitmeyeceksin” öteki doktorlar bir şey olmaz demişler ve ameliyat etmişler. İyi olmuş.

Zeynel Abidin Efendiyi ziyaret için Bursa'ya gitmişler. Zeynel Abidin Efendi Bursa'nın yanında Gemlik diye bir

¹²¹ Gözlerinin ömrünün son on yılınınında görümediği bilgisi torunu Emel Hidayetoğlu Hanımdan alınmıştır.

yer var, oraya hükümet menfi (sürmüştü) etmişti. Bir evde otururdu. Kapıda asker vardı. Çarşıya giderse beraber gider, beraber gelirmiş. Babam, ağabeyim ziyaret etmişler. Konya mebusuydu. Suçu da budur. Yedi sene orada oturdu. Sonra ne oldu bilemeyeceğim, İstanbul'a padişahın yanında ayan azası oldu. Dönelim babama; oradan Bursa'ya giderler. Babam der ki;

“Ali, oğlum! Kaplıcaya da girelim.” Ağabeyim de der ki;

“Babam, Alman doktorunun sözünü tutalım.”

“Bir doktor söyledi, bir şey olmaz.”

Kaplıcaya girmiş, hemen gözleri kapanmış, Ali'm diye çağrırmış.”¹²²

Hasan Kudsî Efendinin gözleri tamamen kapandıktan sonra büyük bir üzüntü içinde oğlu ile birlikte Konya'ya gelmişler. Bundan sonraki gelişmeleri Sekine Hanım hatırlatında şöyle kaydeder:

“Velhasıl mahzun bir halde geldiler. Babamın yanında çarşıya giden kimse kalmamıştı. Ahmet (Ferid) ağabey asker, iki ablalar büyüdüler. Refika da ninemin yanındaydı. Babamın hizmeti benimdi. Sabah kalkarım, anne-babam yukarı odada otururlardı.

Babam camiden gelmemiş olurdu. Annem –rahmet olsun- büyük fincanla kahve verirdi. Sonra babam gelirdi, karşılardık. Çarşidan ne lazımsa söyle, para verir, hemen giderdim. ‘Çabuk gel’ derdi, giderdim. Ucuzunu ve iyisi ni alacağım diye dolaşır hemen eve gelirdim. Geldiğimde babam kuşluk namazını kılmış ve yatmış olurdu. Annem

¹²² Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 5.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

ve Sıddîka ablam mutfağa girerlerdi. Hatice abla da yukarı aşağı odaları temizlerdi. Babam biraz sonra kalkardı, yanına varırdım. ‘Neler aldın’ diye sorardı, artık ben de söyleyerdim.

Fitilli gaz ocağı vardı, kahvesini yapardım.

Babam hafızmış. Kur'an'ı açardım, kendisi okurdu, ben dinlerdim. Babamın çayı, kahvesi benim üzerimdeydi. Benim başka işim yoktu. Öğle, ikindi, akşam namazlarına götürürdüm.

Medresemiz yakındı. Camiye de cemaat gelirdi. Babam çok muhabbetli (sevilir) idi. Pervane gibi etrafını dönerlerdi. Nakşbendî şeyhi idi. Babam çok kibardi.¹²³

Hasan Kudsî Efendi, a'ma iken de namazı cemaatle camide kılmaya devam etmiş. Cemaatten uzak kalmamış. Gündüz vakit namazlarına kızı Sekine Hanım babasını camiye götürürmüştür. Yatsı ve sabah namazlarına da imam dedikleri biri¹²⁴ cemaate götürürmüştür.

A'ma olduktan sonra vefat edene kadar Fahri Kulu Hoca Efendi her hafta Cuma günleri Hasan Kudsî Efendinin evine gelir, tırnaklarını keser, banyosunu yapar, Cuma namazına götürürmüştür.¹²⁵

Hasan Kudsî Efendi, 1920 yılında Rıfat Efendinin şehit edilmesine çok üzülmüş, hasreti iyice artmış ve tam bir yıl sonra 1921 yılında da vefat etmiştir. Kızı Sekine Hanım

123 Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 6.

124 Hatıratta imam diye zikredilen kişinin Fahri Kulu Hoca Efendi olması muhtemeldir. Zira Fahri Efendi aynı tarîkatın mûrsitlerinden olduğu gibi Hasan Kudsî Efendiyle de ilgilenmektediydi.

125 Emel Hidayetoğlu Hanımdan.

hatıralarında Rıfat Efendinin idam edildiğinde haberin Hasan Kudsî Efendiyeye ulaştığı günkü halini şöyle anlatır:

“Gelelim âh babacığım, gözü görmez ihtiyar:

“Rıfat’ım, şehitler bayrağını sen mi çektin” diyerekten yirmi basamak merdiven vardı. Ağlayarakta bir iner, bir çıkar. Akşama kadar böyle ağladı, yandı, tutuştu. Akşam olunca onlara (Rıfat Efendinin evine) taziye gittik. Medresemizin içinde kapısıvardı, oradan gider gelirdik.

Bir sene sonra yine Muharrem ayı geldi, babam vefat etti. (Babam vefat etmeden) on gün evvel Hatice ablam:

“Baba, benim mestim eskidi” babam da şöyle söylemiş:

“On gün sonra benim mestleri giyersin olur mu, Hatice’m” o da süküt etmiş.

Sıddîka ablamız büyütü. O bu lafı beğenmemiş, ağılamaya başlamış. (Hasan Kudsî Efendi):

“Yok, annem daha ben yaşayacağım, Mehdi’ye asker olacağım” dedi. Ben de duydum.

On gün sonra camiye sabah namazına imam götürmüşt. O güne Kur'an hatmini getirmiştir ve (cemaate):

“Helal edin hakkınızı, öğlenden sonra bizim eve hepiniz buyurun” tekrar tekrar söylemiş. Onlar da kabul etmişler.

Yine ben yukarı annemin odasındayım, babam geç kaldı. Annem:

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

“Aman babanıza bir şey olmasın” sonra hatırladı:

“Evet, bu gün hatim duası var dedi.”

Kapı çakıldı, annemle hemen koştuk, babam (gelmisti) dedi ki;

“Aman Hediye’m bana bir şey oldu, yatacağım.” Annem de:

“Yemek hazırladım.”

“Hayır, yemem” dedi ve çırpınıp dualar etmeye başladı.

Aşağı odaya girdim. Ablalar yatıyorlar.

“Babam çok hasta oldu, İsmet ablaya biriniz gidin, ben de Köprübaşı’na neneme, Refika’ya haber edeceğim” dedim.

Biraz sonra Ahmet ağabeyim doktor getirdi, (doktor) ilaç yazdı. İlaçlar geldi. (İlaçları içmek istemedi.)

“Ali Efendi ilaçları bana içirme mahşerde dava ederim” dedi.

Babam, fakat çok ıstıraklı idi. Nenem, Refika geldiler; biz ağlaşıriz, okuruz. Fakat kendisi Rabbime niyaz ediyordu. (Babam) İsmet ablaya:

“Sandıkta Fatıma anamızın yaşmağı var, onu yüzümé örtün” dedi.

Üç saatte canını Cananına verdi.

Rabbime âşikti. Geceleri ağlardı, şöyle ederdi;

**“Âşık oldum ben Allah’ımın adına,
Adına doyamadım lezzetinin tadına,
Tadına hu Mevlam hu, hu,
Kavuştur sevdığine, sevdığine,
Kavuştur rahmet olsun canına hu.”**

Öğlen oldu, haberi olan geldi. Sala verdirdik. Taşlık diye bir sofa vardi. Orda yıkıiyorlardı. Bütün camideki insanlar geldiler, baktılar ki, ölmüş, yıkıyor. Ağlaşıp çırplananlar. Her halde:

“Bizim eve öğle namazından sonra buyurunuz” demiş.

Babam kimseyi incitmemiş, daima insanları sever, dua ederdi. ‘Bütün cihan ağladı; dünya yıkıldı,’ diyorlardı.

Babamın bir müridi vardi, İstanbullu Osman Efendi. İki gün evvel babamın ziyaretine gelir; konuşurlarken:

“Efendim kömür almaya gideceğim” der. Babam da:

“Olabilir, bu sene ben kömürsüz çıkaracağım kişi” demiş.

(Osman Efendi) babam vefatından bir gün sonra hama kömür çuvalı vermiş. Bizim kapıyı çalmış, biz de babamın kabrine gittik. Anneme demiş:

“Kömür getirdim; yer göster de oraya koyalım, sonra efendimizi ziyarete geldim.” Annem:

“Dün vefat etti” deyince, adam deli gibi bağıra, bağıra evin içlerini dolanırılmış:

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

“Ben niçin anlamadım. ‘Bu kişi kömürsüz çıkaracağım’ dedi. Ben de ne zannettim, kömürleri yoktur diye.”¹²⁶

Hasan Kudsî Efendi, müridi Osman Efendiye vefat edeceğini anlatmak istemiş, vefat ettikten sonra da kömûre ihtiyacı olmayacağından:

“Bu sene ben kömürsüz çıkaracağım kişi” demiş. Fakat Osman Efendi, Hasan Kudsî Efendinin sözünü, vefat edeceğini yorumlayamamıştı. Hocasının bu sözünü ancak iki gün sonra kömür getirdiğinde vefat haberini alınca anlamış ve hem hocasının vefatına hem de önceki sözünü neden vakityle anlayamadığına çok üzülmüştü.

Hasan Kudsî Efendinin Kabri

Hasan Kudsî Efendinin kabri, Hacı Fettah Kabristanında büyük ağabeyi Muhammed Bahâuddin Efendinin türbesinin sol tarafındadır. Hasan Kudsî Efendinin kabrinin başında bulunan kabir taşı sonradan dikilmiştir. Fahri

Kulu Hoca Efendinin kabir taşı kitabesini yazdığı ilk kabir taşının akibeti bilinmemektedir.

Hasan Kudsî Efendinin vefat tarihi hakkında farklı bilgiler bulunmaktadır. Bu tarihlerden biri şu anda Hasan Kudsî Efendinin kabir taşında yazılı olan 1919'dur. Diğer Sekine Hanımın hatıralarında not ettiği Rıfat Efendinin şehit edildiği 1920'den bir yıl sonraki Muharrem ayı ki bu da 1921 tarihine denk gelmektedir. Bir diğer Fahri Kulu Hoca Efendinin, Hasan Kudsî Efendi için yazdığı mezartaşı kitabesindeki 5 Rebiulevvel 1340/6 Kasım 1921 tarihidir. Veli Sabri Uyar ve Mehmet Emin Eminoglu hocanın belirttiği tarih de 1921 yıldır.

Fahri Kulu Hoca Efendinin mezar taşı için yazdığı kabir kitabesinde şu ibareler bulunmaktadır:

“Rûh-i Kudsîleri uçtu yükselerek Mevlâ’ya
Cism-i hissileri müştak mı refik-i a’lâya
Vasl-ı didâr-ı rubûbiyet olan bu gibi kâmiller,
Fasl-u farkı geçmiş olur sağ iken vâsillar
Ölüm acıları nefsin tadacağı şerbet
Ehl-i killet içmiş olup dünyada savdı nevbet
İşte ölmezden ölmüş olan pir-i cihân
O kadar fazl u kemâlâtı ile bu yerde nihân,
Ca-nışın olmuş idi şeyh Bahâuddin’e
Hocalık yapmış idi Hoca Ziyaeddin’e
Muhy-i din kutb-i vücud Şeyh Memiş Efendizâde

Hasan Kudsî Efendi 1340'da oldu bu hayattan âzâde.”
5 Rebiulevvel 1340¹²⁷

127 Uyar, “Konya Bilginleri”, Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi, sy.121-

روح قدسیلری اوچدی یوکساله رک مولابه
جسم حسیلری مشتاق می رفیق اعلایه
وصل دبدار ربوبیت اولان بو کبی کامللر
فصل فرق گچمش اولور صاغلر ایکن واصللر
اولوم آجیلری نفسك دادا جنی شربت
اھل قلت ایچمش اولور دنیاده صاوودی نوبت
ایشته اولمزدن اولمش اولان پیر جهان
اقدار فضل و کالاتی ایله بویرده نهان
جاشین اولمش ایدی شیخ براء الدينه
خوجالق یامش ایدی خوجا ضیاء الدينه
محی دن قطب وجود شیخ محین افتندی زاده
(حسن قاسمی) ۱۳۴۰ ده اولدی
بوحیاتدن آزاده فاتحه ۵ ربیع الاول

Hasan Kudsî Efendinin İlk Mezartaşı Kitâbesi

Kitabının yazılı olduğu kabir taşı, daha sonra değiştirildi. Fahri Kulu Hoca Efendinin yazdığı kitabe kaldırılarak yerine bugünkü kabir taşı konuldu. Yeni kabir taşındaki vefat tarihi her ne sebepten ise 1919 olarak yazıldı.

Veli Sabri Uyar, Hasan Kudsî Efendi için: “İlm-i tasavvufuta ve funûn-u âliyede yekât ve bîhemta idi.

Fazl-u irfânına nihâyet yok idi. Zamanın kutbu idi. Âbid ve zâhid, mezinne-i kirâmdan ve ulemâ-i âmilinden ve sülehäuser-i ümmetten ve erbâb-ı keşif ve ehl-i halden bir zat nâdiru'l-vücûd olup 1921/h. 1340 yılında vefat etmiştir” demiştir.¹²⁸

MUHAMMED KUDSI (MEMİŞ EFENDİ)'NIN HAYATI

1784 yılında Bozkır ilçesine bağlı Alicerçi köyünde doğmuştur.Babasının adı Mustafa,Annesinin adı Halime'dir.Mesrebi Muhammed,Mezhebi Hanefi,Mesleği Nakşırı.Çocukluğu Bozkır'ın Karacahisar Köyünde geçmiştir.Kendi akrabalarından aynı zamanda Ebu Said Hadimi Hazretlerinin de çırğısı olan İbrahim Efendinin terbiyesi altında yetişir.Daha sonra Karacahisarda Yegen Mehmet Efendi'den ders alarak ilimini gelmiştir.

Kayseri,İstanbul, Antalya ve Hadim'de tâhsiline devam ederek eşî bulunmaz bir alım olur.

Mevlana Halid-i Bağdadi Hazretlerinin halîfesi olan şeyh Hasan Kudsî Efendi den icazet alır.Esas târikatının kurucusu Halid-i Bağdadi hazretlerini görme arzusu kendisinde dayanılmış bir halîr ve Şâfi'a gider.Kırk gün Halid-i Bağdadi Hazretlerinin sobhetinde bulunur ve bir icazette ondan alarak Karacahisar'a döner işrad görevine devam eder.

Daha sonra Bozkır'ın Hocaköyü'ne yerleşir .Burada 17 yıl kadar işrad görevinde bulunduktan sonra kendisini çekemeyenlerin çoğalması üzerine Seydişehir'e hicret eder,burada 5 yâkadar kaldıktan sonra Çavuş'a yerleşir.

1852 yılında Muharrem ayının 13. günü hakkını rahmetine kavuşturur.

Bâki aleme göçükleri zaman dört hanımından yedi oğlu ve dört kızı vardır.

Hanımları :

- 1 - Havva : Alicerçili Samed Hocanın kizi
- 2 - Gümüşkadın : Hocaköylü Halim Efendinin kizi
- 3 - Emîş Kadın : Bozkır şeyhinin kizi
- 4 - Emîne Hanım : Hasan Kudsî Efendinin dul eşi

Erkek Çocukları :

- 1 - Mustafa Asım : (Koca Müftü) 1905'de Hocaköy'de vefat etmiştir.
- 2 - Muhammed Bahâddin : 1906'da Koca'nın vefat etmiştir.Hacıfettah'da türbe vardır.
- 3 - Ubedullah : 1881'de Hocaköy'de vefat etmiştir.Kabri köy camilindedir.
- 4 - Şeyh Halid : 1909'da Karaman'da vefat etmiştir.Kabri Kettane Camiiindedir.
- 5 - Zeynelabidin : 18 yaşında Karahisar'da vefat etmiştir.
- 6 - Siddîk Efendi : Hocaköy'de vefat etmiştir.
- 7 - Hasan Kudsî Efendi : 1921'de Konya'da vefat etmiştir.Kabri abisinin yanındadır.

Kız Çocukları :

- 1 - Fatma Hanım : Bozkır Kadısı Abdullah Efendi ile evlenmiştir.
- 2 - Havva Hanım : Sofuoğlu Mehmet Ef. ile evlenmiştir.
- 3 - Ayşe Hanım : Avdan Şeyhi Zahrettin Ef. ile evlenmiştir.
- 4 - Hatice Kübra : Ahmed Şâhîlardan Ahmed Şâhî Ef. ile evlenmiştir.

Memiş Efendinin Türbedeki Aile Panosu

Hasan Kudsî Efendi'nin vefatı Veli Sabri Uyar, Fahri Kulu Hoca Efendi ve Mehmet Emin Eminoglu hocanın da belirttikleri gibi 1921 tarihidir. Vefat tarihinin 1921 olduğu Memiş Efendi'nin türbesi içerisinde bulunan levha da belirtilmektedir.

128 Veli Sabri Uyar, "Hattatlar Armağanı", Konya Halkevi Dergisi, Haziran-Temmuz 1948, s. 55.

Hasan Kudsî Efendinin vefat tarihi, ay olarak yine ihtiلافlı ise de yıl olarak 1921 tarihi ağırlık kazanmakta, hatıra ve belgelerde kayıtlı bilgiler esas alındığında vefat tarihinin 1921 olarak kabul edilmesi uygun görülmektedir.

B. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN EĞİTİM HAYATI

Hasan Kudsî Efendi ilk tahsilini Hocaköy'deki mahalle mektebinde tamamlamıştır. Tarîkat-ı âliye-i nakşbendîye-i halidiye halifelerindendir. Ebu Bekir Sami Paşa (Paşadairesi) medresesi müderrisi, ağabeyi Bahâuddin Efendinin derslerine devam ederek tasavvuf ilmini ve çeşitli fen ilimlerini tahsil etmiştir. Hasan Kudsî Efendi, Bahâuddin Efendi ile Konya'ya yerlestikten sonra Konya Müftüsü Kadınhanılı Hüseyin Feyzi ibn Mustafa Efendi (v. 1312/1894)'nın derslerine devam ederek tekrar ikmâl-i nusah ettikten sonra her ikisinden de icazet almıştır.¹²⁹

Hasan Kudsî Efendi, hadis ilmini ağabeyi Bahâuddin Efendi ve Ba'lebekke müftüsü olarak bilinen Muhammed Hibetullah bin Mahmud Nâci'nin öğrencilerinden dönemin meşhur müderrisi, Nevşehirli Ahmet Hâzım Efendi den tahsil etmiş ve her ikisinden de icazet almıştır.

Hasan Kudsî Efendi, Konyalı âlimlerin pek çoğu gibi, tahsilini tamamlamak için İstanbul'a gitmiş, meşihatın merkezinden ilmini ikmal ederek Konya'ya hizmete dönmüştür. Hasan Kudsî Efendinin ilim elde etmek için İstanbul'a gitmiş olduğunu, hadis icazeti aldığı hocasının o dönemlerde İstanbul'da bulunmasından çıkarmaktayız. Zira hocası Ahmet Hâzım Efendi, İstanbul Eyüp'te

129 Uyar, "Konya Bilginleri", *Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi*, sy.121-122, (Ekim Kasım 1948), s. 41.

1859 tarihinde molla olmuş, ömrünün kalan kısmını da İstanbul'da geçirerek burada 1864 yılında vefat etmiştir. Nâşî da Süleymaniye'ye defnedilmiştir.

Yukarıdaki bilgilerden ayrıca şu sonuca da varıyoruz ki, Hasan Kudsî Efendi hadis ilmi ve icazetini henüz yeni delikanlı olduğu, çok genç yaşta almıştır. Zira hocası Ahmed Hâzîm Efendi vefat ettiğinde kendisi daha on yedi yaşındaydı.

Hasan Kudsî Efendi, Kaside-i Bür'e okuma icazetini de Yalvaçlı İbrahim Selami bin Muhammed'den almıştır. İlmî ve ahlakî bakımdan kendini yetiştiren Hasan Kudsî Efendi hat sanatını Alâiyeli Abdulgânî Vehbi Efendi'den öğrenmiştir. İyi bir hattat olduğu bilinen Hasan Kudsî Efendinin ney üflediği de aktarılmaktadır.¹³⁰

Müderris olduktan sonra Konya İslah-ı Medaris-i İslamiye medresesinde tedris ve irşat ile evrad ve ezkariyla meşgul ve mucizdi. Zahîrî ve batinî ilimlerle mücehhez olarak münzevî bir hayatı tercih etmiş, hayatını sukunet içerisinde geçirmiş, siyasetle ilgilenmemiştir. Tasavvuf ve zahîrî ilimlerde dengi olmayan eşsiz bir seviyeye ulaşmıştır. Fazilet ve kemalat sahibi olup engin irfan sahibidir. Tasavvufta katettiği mesafe sebebiyle zamanın kutbu olarak anılmıştır.¹³¹

Hasan Kudsî Efendi, Bekir Sami Paşa medresesinde ağabeyi Bahâuddin Efendiden sonra hem ilmi tedrisata hem de tasavvûfi irşada devam etmiş, talebelerin evrad

¹³⁰ Ney üflediğine dair bilgi, Hasan Kudsî Efendi'nin torunu Emel hanımın eşi Ahmet Selahattin Hidâyetoğlu hocamızdan alınmıştır.

¹³¹ Uyar, "Konya Bilginleri", Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi, sy.121-122, (Ekim Kasım 1948), s. 41.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

ve tesbihatiyla meşgul olmuş, medresede tarîkatın öğrenciler tarafından öğrenilip tatbikine vesile olmuştur.¹³²

Hasan Kudsî Efendi uzun yıllar Kapu Camii ve İplikçi Camii’nde vaizlik yaparak halkın takdir ve sevgisini kazanmıştır.¹³³ İplikçi Camiinde imamlık yaparken medresede de müderrislik görevini devam ettirmiştir. Hasan Kudsî Efendi büyük ağabeyi Bahâuddin Efendinin câ-nişini yani halifelerinden¹³⁴ ve Nakşibendî tarîkatının Halîdî Müceddedî kolunun mürşitlerindendir.¹³⁵ Memiş Efendinin çocukların tasavvuf terbiyesi aldığı, tamamının hatme-i hacegân okumaya ve ders vermeye izinli olduğu ifade edilmektedir.¹³⁶ Memiş Efendinin neslinden icazetlerine ulaştıklarımızın tamamında hatme-i hacegân okumaya icazetli olduğu kaydı bulunmaktadır.

Hasan Kudsî Efendinin torunlarından Mehmet Emin Eminoğlu hocanın Hasan Kudsî Efendiye ait olduğunu belirttiği evrad-ı şerifi, Memiş Efendi kitabımızın son bas-

132 Uyar, “Konya Bilginleri”, *Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi*, sy.121-122, (Ekim Kasım 1948), s. 41.

133 Veli Sabri Uyar, *Hattatlar, Konya Dergisi*, sy: 115-116 Haziran Temmuz, 1948; *Konya Bilginleri*, sy.121-122, Ekim Kasım 1948; M. Ali Uz, “Bozkır’ın Yetiştirdiği Değerler Bozkırlı Bazı Din ve İlim Adamları, Araştırmacı-Yazarlar”, *Bozkır’ın Dünyu ve Bugünü Sempozyumu* (12 Kasım 2006), Konya 2007, s.220.

134 İsmail Bilgili, Ahmet Çelik, Muhammed Kudsî, s. 117; Ali Çoban, 19. Yüzyıl Osmanlı Şeyhlerinden Bozkırlı Muhammed Bahâeddin Efendi ve “İkazu’n-Nâimîn” Adlı Eserindeki Tasavvuf Anlayışı, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, s. 30.

135 Veli Sabri Uyar, “Hattatlar Armağanı”, *Konya Halkevi Dergisi*, sy. 115-116 (Haziran Temmuz, 1948); “Konya Bilginleri”, *Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi*, sy.121-122, (Ekim Kasım 1948), s. 41.

136 Hasan Kudsî Efendinin torunu Emel Hanımın eşi ve Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi emekli hocalarından Ahmed Salahattin Hidayetoğlu’ndan.

kısında (2011) risale olarak yayınlanmıştır. Konya İsmail Kaya Eğitim Vakfı Kütüphanesi No: 2754'te kayıtlı risale "Silsile-i Şerîfe Hatme-i Hâcegân Du'a ve Tertib-i Şuğul" adını taşımaktadır. Bu risale kitabın sonunda ek olarak bulunmaktadır.

Hasan Kudsî Efendi, öğrencilerinden ve aynı zamanda yeğeni olan Ahmed Ziya Efendinin Abdullâh Efendiye verdiği icazette belirttiğine göre yürürlükteki fıkhi bilen âlim ve seyyid biriydi. Aslı Diyanet İşleri Başkanlığı arşivinde bulunan icazet belgesinde Ahmed Ziya Efendi, hocası Hasan Kudsî Efendi için şu ifadelere yer vermiştir:

“Bana engin araştırcı, âlim, amil, takva sahibi, olgun, ateş gibi akıl ve fikir sahibi beni lutfuya kuşatan bir amca, sürekli feyz kaynağı bir dayı, yürürlükteki fıkhnââlimi olan seyyid Hasan Kudsî bin Muhammed Kudsînââlimi olan seyyid Hasan Kudsî bin Muhammed Kudsînin –Allah ömrünü uzun ve bereketli kılarak bizi kendisinden faydalandsın, feyzinden nasiplendirsin- verdiği şekilde icazet verdim.”

Hasan Kudsî Efendinin günümüze ulaşan herhangi bir eseri bilinmemektedir. Bununla birlikte Kur'anı Kerim'i bir bütün olarak yazdığı ve orijinal yazma nüshasının ahfadında bulunduğu ifade edilmektedir.¹³⁷

a. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN HOCLARI

Hasan Kudsî Efendinin hocaları, Ahmed Ziya Efendi ve Rifat Efendiye verdiği müstakil icazet belgelerinden,

¹³⁷ Bu bilgi, Hasan Kudsî'nin kızı Sîddîka hanımın torunlarından Hasan Hüseyin İzi beyden alınmıştır.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Ahmed Ziya Efendinin Ali Rıza Kudsî Efendi ve Abdullah Fevzi (Tanrıku) Efendiye verdiği icazet belgeleri ile hayatı hakkında kaleme alınan bazı yazı ve tercüme-i hal kitaplarından tespit edilmiştir. İcazet belgelerinin tamamı Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesinde bulunmaktadır.

1. MUHAMMED BAHÂUDDİN EFENDİ

Hasan Kudsî Efendinin ilk hocası, ağabeyi Bahâuddin Efendidir. Ağabeyi, kendisine nazarî, amelî, usul ve furua dair ilimler ile hadis rivayet etmede hocalık yapmış, icazet vermiştir. Bahauddin Efendi, Hasan Kudsî Efendinin aynı zamanda mürşididir. Hasan Kudsî Efendinin ilmî terbiyesi yanında manevi terbiyesini de deruhe etmiştir. Manevi yönünden de yetişen Hasan Kudsî Efendi, Bahâuddin Efendinin halifelerinden olarak mûrşitlik pâyesini elde etmiştir.

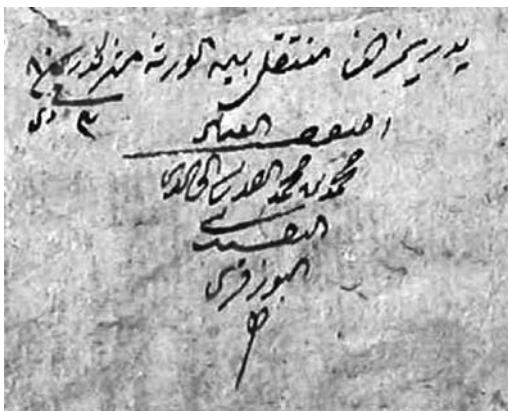
Hasan Kudsî Efendinin müderris ve mûrşidi Muhammed Bahâuddin Efendi, Memiş Efendinin ilk oğlu olarak Konya'nın Bozkır İlçesi Karacahisar karyesinde 1250/1834 tarihinde doğmuştur.¹³⁸ Muhammed Bahâuddin Efendi, buğday tenli, ela gözlü ve orta boylu biriydi.¹³⁹ Babası ile birlikte Karacahisar'dan Hocaköy'e hicret etmiş, zamanın onde gelen âlimlerinden ilim tahsil etmiştir. Babasının 1852 tarihinde vefatından sonra 1862 tarihine kadar Hocaköy'de babasının medresesinde öğrenci okutmuş, 1279/1862 yılında biraz da mecburiyetten Konya'ya hicret etmiştir. Bu günü Merkez Bankası'nın Konya şubesinin bulunduğu yerde, Konya Valilerinden Ebu Bekir Sami

¹³⁸ Muhammed Bahâuddîn Efendinin doğum tarihi mezar taşında 1247 (1831) olarak geçmektedir. Fakat biz nüfus kayıt belgesini esas almayı tercih ettik. Bahâuddin Efendinin doğum tarihi Veli Sabri Uyar'ın "Konya Bilginleri" adlı yazı dizisinde de 1247 olarak kaydedilmiştir.

¹³⁹ Nüfus Kayıt Belgesi.

Paşa tarafından 1266/1845 yılında yaptırılan Bekir Sami Paşa Medresesi’nde medresenin ilk müderrisi Himmet Efendi (1279/1862)’nin vefatı üzerine müderrislik görevine getirilmiş, aynı dönemde İplikçi camiinin imamlık görevini de deruhte etmiştir.¹⁴⁰

Muhammed Bahâuddin Efendinin El Yazısı

Bahâuddîn Efendi, Konya'daki Kapu camiinin kîble yönünde ve bir ara "bitpazarı" olarak kullanılan hanın yerindeki Yılanlızade adındaki bir kişi tarafından 18. Asırda yaptırılmış -zamanımıza yapısı itibariyle ulaşabilen tek Osmanlı devri medresesi olan¹⁴¹ Yılanlı Medresesinde müderrislik ve mürşitlik görevinde de bulunmuştur. 1882 tarihinde medresede bulunan otuz kadar talebe-ye Dürrü'n-Nâci, Molla Cami ve Mülteka dersi vermiş, medresenin öğrencisi sayısı 1900 yılında otuz dokuz kadar yükselmiştir.¹⁴²

140 Ali Osman Koçkuzu, *Paşadairesi*, s. 50.

141 Hüseyin Köroğlu, *Konya ve Anadolu Medreseleri*, s. 30,414.

142 Hüseyin Köroğlu, *Konya ve Anadolu Medreseleri*, s. 103.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Bahâuddîn Efendi Konya'da kısa zamanda sevilen bir hoca efendi olmuş, halkın sevgi ve saygısını kazanmıştır. Bahâuddîn Efendi de Konyalılara karşı hep hüsni zanda bulunmuş, Konyalıların kötülendiği bir mecliste onları şu sözlerle savunmuştur:

“Konyalılar iyi adamlardır; bakın bize hüsni kabul gösterdiler, ev, bark aldık, buraya yerleşik.”¹⁴³

Bahâuddîn Efendi, Osmanlı Padişahı Sultan II. Abdulhamit Han'ın da teveccühüne mazhar olmuştur. Abdulhamit Han'ın aileyle irtibatları anneleri vasıtasyyla Memiş Efendi'ye kadar uzanmış. Abdulhamit Han'ın annesi Memiş Efendi'nin türbesine katkıda bulunduğu, kethüdası vasıtasyyla caminin avlusunda bir şadırvan yaptırdığı bilinmektedir. Abdulhamit Han'ın bu irtibatı devam ettirerek mektuplaşma yoluyla Bahâuddîn Efendi'den ders aldığı dahi rivayet edilmiştir.¹⁴⁴

Bahâuddîn Efendi 22 Cemâziyelevvel 1324/14 Temmuz 1906'da Konya'da vefat etmiş, Konya'nın güneyindeki Hacı Abdülfettah Çavuş (Hacı Fettah) Mezarlığı'na defnedilmiştir. Müridine defnedileceği yeri bildirerek;

“Burada bir peygamber medfundur” diye vasiyet etmiştir.¹⁴⁵ Halen burada dört sütun üzerinde ve dört yanı açık mütevazı bir türbesi bulunmaktadır. Eşi, ortanca oğlu

143 Koçkuzu, Paşadairesi, s. 52.

144 Ahmed Kudsî, Nübze, s.1; Ahmed Gürtaş, “Şeyhzade Ahmed Ziya Efendi ve Kaside-i Dâliyye’si”, Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl 1999, S. 9, s.83.

145 Ahmed Kudsî, Nübze, s.1.

şehit Muhammed Rıfat Efendi ve diğer aile fertlerinin kabirleri de aynı kabristandardadır.¹⁴⁶

Bahauddin Efendinin Türbesi

Memiş Efendinin halife-i mutlakası olan Bahâeddîn Efendi, Nakşbendiye tarîkatının şu üç özellikten oluştuğu kanaatindedir:

¹⁴⁶ Ali Osman Koçkuzu, "Bahâeddin Efendi", *DIA*, IV, 458.

1. Ubûdiyet (Kulluk): Islam'ın azimetleriyle¹⁴⁷ amelet devam ederken gizli zikre¹⁴⁸ de riayet etmektir.

2. Sohbet: Kamil bir mürşide bağlanarak onun zahirî ve ruhânî sohbetlerine devam ederek Allah Teâlâ'ya vâsil olmak ve ondan feyz almaktır. Bu da rabita yoluyla gerçekleşir. Mutasavvıflara göre rabita, mûridin gözünü ve gönlünü mûşnidinin yüzüne, hem suret hem de ruhen bağlayarak, zahirî ve batînî hüküm ve sırlarla ilgili bilgileri almasıdır. Mûridin, mûşnidinin yüzüne bakması da bir ibadettir.

3. Murakabe: İbadete huşû ve huzûr ile devam etmektir. Bu sayılanlar Peygamber (s.a.v) ve ashabının (r. anhum) arasında gerçekleştiği sabit olmuş, zamanımıza da nakledilerek gelmiştir.¹⁴⁹

Bahâuddîn Efendi'nin, babası Memîş Efendi'nin vahdeti vücut görüşüne sahip olduğunu iddia eden bir şahsın mektubuna cevap ve reddiye olarak kaleme aldığı 'Bâisü'l-mağfire fî beyâni akvâli'l-vahde'¹⁵⁰ eseri ile zikrin faziletine dair yazdığı 'Îkâzü'n-nâimîn ve tenbîhu'l-gâfilîn'

147 Azimet, ilk başta konulup herhangi bir özür bulunmadıkça kalıcı, daimî olan hükümdür. Ramazan orucunun farz olması, içkinin haram kılınması gibi hükümler azimettir.

148 Zira Nakşbend tarikatında asıl olan gizli zikirdir.

149 Muhammed Bahâuddîn Efendi, Îkâzü'n-Nâimîn ve Tenbîhu'l-Mukallidin, Koyunoğlu Kütüphanesi, Eminönü Bölümü NO: 37022, s. 57.

150 Bahâeddîn Efendi bu eserinde İslam düşüncesi tarihinde en çok tartışılan meselelerden birisi olan vahdet-i vücûd konusunu esas almıştır. Özetle o bu eserinde vahdet-i vücûd görüşünün fenâ mertebeden kaynaklanan zevkli bir hal olduğunu, meselenin şeriata tatbik edilmesinin ise mümkün olamayacağını delilleriyle anlatır. (İbrahim Doğan, Bozkırlı Muhammed Bahâeddîn Efendi ve Bâisü'l-mağfire fî Beyâni Ekvâli'l-vahde" isimli eseri (metin ve inceleme), s. ii, İstanbul 2011, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi.)

adlı iki Arapça risalesi vardır.¹⁵¹ Ayrıca Şemsu'ş-Şumûs adlı eserin Memiş Efendiyi anlatan kısmı Bahâuddîn Efendi'ye ait olduğu ifade edilmektedir. Bahâuddîn Efendi, Kütübî Sitte¹⁵² hafızıydı.¹⁵³

2. KADINHANLI ARICIZADE HÜSEYİN FEYZİ BİN MUSTAFA EFENDİ

Hasan Kudsî Efendi ağabeyi Bahâuddîn Efendiden sonra Şerafettin Camii bitişliğinde bulunan Ziyaîye medresesinde Konya müftülerinden Kadınhanlı Hüseyin Efendiden de ikmal-ı nusah ederek icazet almıştır.¹⁵⁴

Kadınhanılı Arıcızâde Hacı Hüseyin Efendi, 1239/1823 yılında Saîdeli (Kadınhanı)'nde¹⁵⁵ doğmuş. Babası Hacı Hafız Mustafa Efendidir. Sıbyan mektebini bitirdikten sonra

151 Koyunoğlu Kütüphanesi, Eminoglu Bölümü NO: 37022; Yusufağa kütüphanesi, NO: 9898; Bursali Mehmet Tahir, Osmanlı Müellifleri, I-III Cilt, Matbaa-i Âmire, İstanbul h. 1333, II/171. Bahâuddîn Efendi'nin 'Ikâzu'n-Nâimin ve Tenbihu'l-Ğâfilin' adlı eseri Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Tasavvuf bilim dalı araştırma görevlisi Ali Çoban tarafından hazırlanan "19. Yüzyıl Osmanlı Şeyhlerinden Muhammed Bahâuddîn Efendi ve 'Ikâzu'n-Nâîmîn' Adlı Eserindeki Tasavvuf Anlayışı" (2007) isimli yüksek lisans tezinde tercüme edilmiştir. 'Bâisü'l-mağfire fî beyâni akvâli'l-vahde' eseri de "Bozkırı Muhammed Bahâeddîn Efendi ve Bâisü'l-mağfire fî Beyâni Ekvâli'l-vahde" isimli eseri (metin ve inceleme)" adlı ve 2011 tarihli yüksek lisans tezi ile İbrahim Doğan tarafından tercüme edilmiştir.

152 Kütübî Sitte; Sahih-i Buhârî, Sahih-i Müslim, Sünen-i Tirmizî, Sünen-i Ebû Davut, Sünen-i Nesâî, ve Sünen-i Ibni Mâce adlı altı hadis kitabıdır.

153 Mahmud Sural, 50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya, Yeni Konya, 10 Eylül, 1975.

154 Uyar, "Konya Bilginleri", Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi, sy.121-122, (Ekim Kasım 1948), s. 41.

155 Saîdeli, Konya'nın ilçelerinden Kadınhanı'nın önceki ismidir. 1935 yılında Kadınhanı olarak değiştirilmiştir. Kadınhanı tarihi için bkz: (<http://www.hacimehmetlikoyu.com/?p=13>).

hafızlığını tamamlamış, zamanın büyük âlimlerinden ders ve icazet alarak kendisini yetiştirmiştir. Hadimli tefsir sahibi Mehmet Vehbi Efendiden de icazetname almıştır.¹⁵⁶

Konya İplikçi Camiinde talebelere ders vermeye başlayan Hüseyin Feyzi Efendi daha sonra Şerafettin Camii bitişigindeki Ziyâiye Medresesinde müderris olmuştur. Uzun yıllar bu medresede çalışarak 840 talebeye icazet vermiş, medrese kendi zamanında Konya'nın Darul Fünûn'u mesabesinde, çok kıymetli bir medrese hüviyetini kazanmıştır. Çok disiplinli olan medresede hücreye sahip olmak için öğrencinin zeki olması şart koşulmuştur.

Vakarlı, az konuşan, fasih bir ifadeye sahip, çok zeki bir âlim olan Hüseyin Feyzi Efendi, 1886-1894 yılları arasında Konya müftüsü olarak görev yapmıştır. Hayatının son zamanına kadar Tefsir'den Kadı Beyzavi, Hadis'ten Buhârî okutmuş ve hatmetmiştir. Rumî 11 Temmuz 1310 / 23 Temmuz 1894'te 73 yaşında vefat ederek Şems Mezarlığı'na defnedilmiştir. 1948'de Şems Mezarlığı park yapılınca kabri Musalla Mezarlığına nakledilmiştir.¹⁵⁷

3. AHMET HÂZIM EFENDİ

Hasan Kudsî Efendinin hadis ilmi ve icazeti aldığı hocalarından bir diğerı de Nevşehirli Ahmet Hâzım Efendidir. Ahmet Hâzım Efendi, müftüzade olup dönemin meşhur müderrislerindendi. Cemaziye Evvel 1276/ Aralık 1859 ta-

156 Veli Sabri Uyar, "Konya Bilginleri", *Konya Halkevi Dergisi*, s. 16.

157 Uyar, "Konya Bilginleri", s. 16-7; Mahmud Sural, "50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya", *Yeni Konya Gazetesi*, (17 Eylül 1975). <http://www.kadinhani.bel.tr/belediye/unluler.htm>, <http://www.ahmednuriefendi.com/subpage.asp?id=15>.

rihinde Eyüp mollası olmuştu. Ayntablı Hacı Emin Efendi'nin kızıyla evlenen Ahmed Hâzîm Efendi, 14 Safer 1281/19 Temmuz 1864 tarihinde vefat ederek Süleymaniye'ye defnedilmiştir.¹⁵⁸

Ahmet Hâzîm Efendi, dönemin bilinen âlimlerinden Ba'lebekke müftüsü olarak da tanınan Hibetullah Muhammed Efendiden¹⁵⁹ başta hadis olmak üzere şer'i ilimleri tahsil etmiştir.¹⁶⁰

4. HATTAT HACI ABDULĞÂNÎ VEHBÎ EFENDÎ

Hasan Kudsî Efendinin hat hocası olan Alâiyeli (Alanya) Abdulğânî Vehbî Efendi Konya ve civarına çok hizmeti geçen kıymetli hattatlardandı. Konya'nın meşhur ve kıymetli hattatlarından Başaralı Zâde İbrahim Hakkı, Mahbub Efendinin babası Mustafa Rüştü, Sultan Selim İmamlarından Hacı Abdurrahman efendilerin hüsnü hat hocasıydı. Hat sanatının çeşitli kısımlarında uzmanlığı olan Abdulğânî Vehbî Efendi, aynı zamanda nakkaş, müzehhib ve mücellitti. Abdulğânî Vehbî Efendi Konya'nın

158 Mehmet Süreyya, *Sicill-i Osmanî*, I-VI Cilt, Yayına Hazırlayan: Nuri Akbayar, Latinize Eden: Seyit Ali Kahraman, İstanbul Mayıs 1996, II/666.

159 Ba'lebeklidir. Faziletli bir âlimdir. İstanbul'da müderris olduktan sonra 1217/1802'de Bağdat mollası, 1222/1807'de Filibe mollası olmuş. 17 Zilkade 1224/24 Aralık 1809'da vefat etmiş, Seyit Ahmet Deresinde defnedilmiştir. Fıkıh ve hadis ilmilde maharetli olup dönemin Osmanlı padişahının iltifatına, âlimlerin sayısına mazhar olmuştur. Eşbah ve'n-Nezâir'e yaptığı şerhi vardır. (Süreyya, *Sicill-i Osmanî*, II/671).

160 Hasan Kudsî Efendi icazetlerde Ahmet Hâzîm Efendinin de ilimleri Hibetullah Efendiden aldığı belirtmektedir. Koyunoğlu Müzesi No: 35760.

Şeyh Ahmet mahallesinde 1275/1859 tarihinde vefat etmiş, Yediler kabristanına defnedilmiştir.¹⁶¹

5. YALVAÇLI İBRAHİM SELÂMÎ BİN MUHAMMED EFENDİ

Hasan Kudsî Efendinin hatme-i hacagân okuma icazetini aldığı hocasının olduğunu tahmin ettiğimiz Yalvaçlı İbrahim Efendi, 1225 tarihinde Yalvaç'ta doğmuştur. 1 Nisan 1275 tarihinden itibaren devlet hizmetine dâhil olmuş, İstanbul'da medreselerde müderrislik yapmış ve 16 Nisan 1293 tarihinde de vefat etmiştir.¹⁶²

b. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN ÖĞRENCİLERİ

Hasan Kudsî Efendi bir eğitimci olarak sayılı müderrisler arasında bulunmuş ve pek çok öğrenci yetiştirmiştir. Kıraat ve rivayet ile dirayet ilimleri okutmuştur.

Hasan Kudsî Efendi Paşadairesi ve İslah-ı Medâris-i İslâmiye medreselerinde müderrislik yapmıştır. Ahmed Ziya Efendi, Muhammed Rifat Efendi, hattat Hacı Abdülkadir Efendi (v.1915),¹⁶³ hattat ve hakkâk Halid Efendi (v. 1937)¹⁶⁴ yetiştirdiği öğrencilerinden bazlarıdır.

161 Veli Sabri Uyar, "Hattatlar Armağanı", Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi, Yıl: X, Eylül-Ekim 1946, sy. 95-96, s.23.

162 Albayrak, Osmanlı Uleması, II/177-178.

163 Veli Sabri Uyar, "Hattatlar Armağanı", Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi, sy. 110, s. 6.

164 Veli Sabri Uyar, "Hattatlar Armağanı", Konya Halkevi Dergisi, sy. 116-117, s. 59.

1. AHMED ZİYA EFENDİ HAYATI, EĞİTİMİ VE ESERLERİ

İslâm Hukuku sahasında verdiği eser ve derslerin yanı sıra eğitimciliği ile ön plana çıkan Şeyhzade Ahmed Ziya Efendi, Konya'da müderris-mürşit kimliğiyle tanınan âlimlerdendir. Ahmed Ziya Efendi, kısa süren ömründe bıraktığı eserler ve yetiştirdiği önder şahsiyetlerle etkisini günümüz Konya'sında halen hissettiren 'büyük ve dahi, bir bilgin'dir.¹⁶⁵

Ahmed Ziya Efendi

Ahmed Ziya Efendi, Hasan Kudsî Efendinin yeğenidir. Hasan Kudsî Efendi, Ahmed Ziya Efendinin sadece hocası değil aynı zamanda hem amcası hem de dayısıdır.

165 İbrahim Hakkı Konyalı, *Abideleri ve Kitabeleri ile Karaman Tarihi* Ermenek ve Mut Abideleri, İstanbul 1967, s.332.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Ahmed Ziya Efendinin annesi, Mevlânâ Halidi Bağdâdî (v.1240/1826)'nin halifelerinden Ödemîşli Hasan Kudsî Efendinin (v.1254/1834)¹⁶⁶ kızı Ayşe Sîddîka Hanım'dır.¹⁶⁷

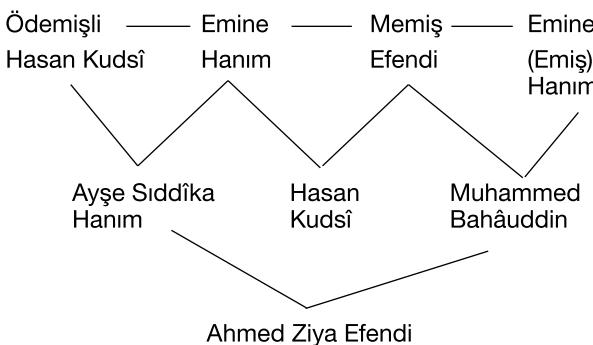
Ahmed Ziya Efendinin dedesi Memîş Efendi, hocası Ödemîşli Hasan Kudsî Efendi vefat edince geride bıraktığı dul eşi Emine Hanımla (v.1268/1852) evlenmiştir. Memîş Efendinin Emine hanımdan dünyaya gelen oğlu Hasan Kudsî Efendidir.

Memîş Efendi, Emine hanımın önceki eşi Ödemîşli Hasan Kudsî Efendiden olma kızı Ayşe Sîddîka Hanımla büyük oğlu Bahâuddin Efendiyi evlendirmiştir.¹⁶⁸ Hasan Kudsî Efendi, Ziya Efendinin babası Bahâuddîn Efendi ile baba bir kardeş olduğu için Ziya Efendinin amcası olmaktadır. Ayrıca Hasan Kudsî Efendi, Ahmed Ziya Efendinin annesi Ayşe Sîddîka hanımla anne bir kardeş olduğu için de Ziya Efendinin dayısı olmaktadır. Bu açıklamalar tablo halinde şu şekilde gösterilebilir.

166 Ödemîşli Hasan Kudsî Efendi, Ahmed Ziya Efendinin dedesi olan Memîş Efendi'nin ilk şeyhidir. Kabri Karaman Ketane Camii avlusundadır.

167 Mahmud Sural, "50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya", Yeni Konya Gazetesi, (10 Eylül 1975), s.3.

168 Muhammed Bahâuddin Efendinin başucu kabir taşının ön yüzünde Ödemîşli Hasan Kudsî'nin damadı olduğu bilgisi kayıtlıdır. "Hüve'l-baki. Sakin-i kabr kutbu'l-ârifin kudveti'l-vâsilin, umdetu ehl-i es-sahv ve'l-muttekkîn Şeyh Muhammed Bahaeddin kuddise sirruhu hazretleri "Bozkırlı Memîş Efendi" nâmıyla meşhur afak Şeyh Muhammed Kudsî kuddise sirruhu hazretlerinin büyük mahdumu ve halifey-i mutlakası ve Şeyh Hasan Kudsî hazretlerinin Damad-ı âlileridir." Ayrıca Ödemîşli Hasan Kudsî Efendinin kızı Ayşe Sîddîka hanımın kabir taşında; "Gavsu'l- A'zâm Şeyh Hasan Kudsî Efendi Kızı ve Şeyh Muhammed Bahaeddin Hazratlarının eşî Ayşe Sîdîka" yazmaktadır.

1.1. AHMED ZİYA EFENDİNİN HAYATI

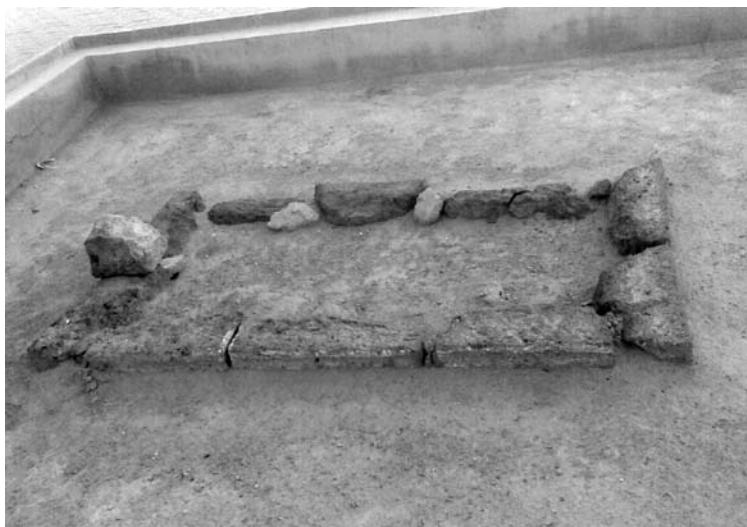
Zekâ, ahlak ve ilmi seviye bakımından güzide bir karakter olan Ahmed Ziya Efendinin nesibi, dedesi Memiş Efendi ve onun da dedelerinden Horasanlı Molla Saîd Efendi vasıtasıyla Hz. Peygamber (s.a.v)'e kadar ulaşmaktadır. Seçkin ve asil bir aileden gelen Ahmed Ziya Efendinin babası ve dedeleri dönemin onde gelen ilim ve ahlak önderlerindendir. Babasının ve dedelerinin müderrişliği yanında tasavvuf önderlerinden yani 'şeyh' olması, ağabeyleriyle birlikte "şeyhzâde" sıfatını almasına neden olmuştur.

Şeyhzade Ahmed Ziya Efendinin babası Nakşibendî Tarîkatı'nın Halidiye kolu şeyhlerinden Muhammed Bahâuddîn Efendi, annesi de Ödemişli Hasan Kudsî Efendî'nin kızı Ayşe Sıddîka Hanımdır. Ailenin üçüncü erkek çocuğu olarak hicri 1291, miladi 1874 tarihinde Konya Şems mahallesinde dünyaya gelen Ahmed Ziya Efendi, buğday tenli, ela gözlü, orta boylu biridir.¹⁶⁹

¹⁶⁹ Ailenin Konya Valiliği nüfus müdürlüğünden aldığı nüfus kaydı belgesinde Ziya Efendi'nin doğum tarihi 1291 olarak kayıtlıdır. İlgili nüfus belgesi makalenin ekinde sunulmuştur.

Ahmed Ziya Efendinin Muhammed Zeynel Abidin ve Ali Rıfat Efendi isminde iki ağabeyi vardır.¹⁷⁰ Büyük ağabeyi Zeynel Abidin Efendi, 1279/1862 yılında Konya'da doğup 1939 yılında Medine'de vefat etmiş, Cennetül Bakıy' kabristanına Hz. Osman (r.a)'ın ayakucuna defnedilmiştir.¹⁷¹

Hz. Osman (r.a)'ın Kabri

Çok yönlü bir karakter olan Zeynel Abidin Efendi, Nakşibendî şeyhliği ve müderrisliği ile birlikte ülke siyasetinde iki dönem Konya milletvekili olarak etkili bir devlet adamı olmuştur.¹⁷²

Ahmed Ziya Efendinin diğer ağabeyi Ali Rıfat Efendi,

170 Mahmud Sural, Bahâuddîn Efendi'nin Nuri adında bir oğlunun daha olduğunu ve genç yaşta vefat ettiğini söylemektedir. Bkz: Mahmud Sural, "50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya", Yeni Konya Gazetesi, (10 Eylül 1975), s.3.

171 Ahmed Kudsî, Nübze, s. 1.

172 Ahmet Gürtaş, "Şeyhzâde Ahmed Ziya Efendi ve Kasîde-i Dâliyyesi", Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sy. 9, (1999), s. 93.

1872'de Konya'da doğmuştur. Yetiştiği ortam itibarıyle iyi bir eğitim gören Rıfat Efendi, 1318/1900'de babası Muhammed Bahâuddin Efendiden cüz'i Nakşî tarîkatı hilafeti, 1319/1901'de amcası Hasan Kudsî Efendi'den tam ilmî icazet almıştır.¹⁷³ Delibaş isyanıyla ilişkilendirilerek henüz olay adlı bir kovuşturma ve yargılama konusu yapılmadan bir gece evinden alınarak güvence verilmesine rağmen, yetkili bir merciin sorgusu ve yargısi olmaksızın 1920 yılında haksız yere Konya'da gece yarısından sonra idam edilmiştir.¹⁷⁴

Ahmed Ziya Efendi, kırk yaşlarında iken Rauf Efendi'nin kızı 1316/1898 doğumlu Azime (Asîme) Hanım ile Konya'da evlenmiştir. Evliliğinden Bedriye adında bir kızı olmuştur.¹⁷⁵ Bedriye, Azime Hanımın annesinin adydı. Azime Hanım, Ahmed Ziya Efendinin hicaza hicret etmesinden sonra kızıyla birlikte İstanbul'a yerleşmiş, muhtemelen orada yeni bir evlilik yapmıştır. Bedriye Hanım İstanbul'da vefat etmiştir.¹⁷⁶ Ahmed Ziya Efendinin soyun nesep bakımından devam etmemiştir.

Ahmed Ziya Efendi, hayatını -son birkaç yılı hariç- Konya'da geçirmiştir. Konya Şems Mahallesi birinci sokak 44 nolu evde babası ile birlikte oturmuş, babasının vefatından sonra da aynı evde kalmaya devam etmiştir.¹⁷⁷

173 Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesi.

174 TBMM Gizli Celse Zabıtları, Ankara 1985, I/202-203; GürtAŞ, s.84. Ali Rıfat Efendi ile ilgili ayrıntılı bilgi yerinde verilecektir.

175 Nüfus kayıt belgesi.

176 İsmail Bilgili, Ahmet Çelik, Muhammed Kudsî el-Bozkırî, Konya 2011, s. 75; Mehmet Ali Uz, Konya Âlimleri ve Velileri, Konya 2004, s. 319.

177 Nüfus kayıt belgesi.

Ahmed Ziya Efendinin boyu orta, gözü ela ve bedeni de buğday tenlidir.¹⁷⁸

Ahmed Ziya Efendi, 1920 yılında Konya'dan Hicaz'a hicret etmiş, çoğu Medine'de olmak üzere beş yıl kadar Hicaz'da kalmıştır. 1925 yılında Mekke'de Ramazan bayram namazını kılarken güneş çarpmasından sekiz gün sonra Şevval ayının dokuzuncu günü, Cuma gecesi (9 Şevval 1343/25 Mayıs 1925) akşam saat birde vefat etmiştir.¹⁷⁹

Sekine Hanımın hatıratında Ahmed Ziya Efendinin vefatından sonraki kısmı şu şekilde yer almaktadır:

“Şerif Hüseyin Kâbe'nin zemzem kuyusunun yanındaki odada yıkatmış, üç gün dükkânları kapattırmış. Ne reye defnedelim demişler. Şerif Hüseyin ‘benim kabrim hazır, fakat (biz) evladı Resul’deniz. Her şeyi ispatlamış. Evladı Resul’den olmayadınız benim kendime hazırlamış kabrime konmazdı¹⁸⁰ diyerekten oraya defnetmişler, rahmet olsun canına. Zaten oraya âşıktı. Çok kasideleri Arapça söyle, ağlarmış. Ziya Efendinin hanımı ve küçük kalan Bedriye Hanım, hasretle vefat ettiler.”¹⁸¹

Ahmed Ziya Efendinin kabri, Cennetü'l-Mualla'da Hz. Hatice validemizin kabrinin ayakucundadır.¹⁸² Sekine Hanımın hatıratında da belirtildiği gibi bu kabrin yerini Mekke

178 Nüfus kayıt belgesi.

179 Veli Sabri Uyar Defteri, Koyunoğlu Kütüphanesi Yazma Eserler Bölümü, Demirbaş No:15201, sayfa 10-B, 11-A.

180 Bu ifadeler Ziya Efendinin, babasının ve desinin Hz. Peygamber (s.a.v)'in soyundan geldiğine ayrı bir işaretettir.

181 Sekine Hanım, Müşâhedât, s. 16.

182 Ahmed Kudsî, Nübze, s. 1.

Emiri Şerif Hüseyin'in kendisi için hazırlatmış, fakat hürmeten Ahmed Ziya Efendiye tahsis etmiştir.¹⁸³

1.2. AHMED ZİYA EFENDİNİN EĞİTİMİ

Ahmed Ziya Efendi ilk eğitimini Paşadairesi Medresesinde babasından almıştır. Babasından sonra yine Paşadairesi Medresesinde amcası ve dayısı Hasan Kudsî Efendiden eğitimine devam ederek ilmi icazet almıştır.¹⁸⁴ Kütüb-i sitte hafızı, fikih, ilm-i kelam ve kıraat metinleri ravilerinden olan¹⁸⁵ Ahmed Ziya Efendi, tahsilini tamamlamak amacıyla İstanbul'a gitmiştir.¹⁸⁶

Ahmed Ziya Efendi, tahsili sonunda dini ve edebi ilimlerle birlikte fen ilimlerini de öğrenmiştir. Bulunduğu dönemde medreselerin gerek öğretim metodu, gerekse eğitim usûlü istenilen ilerlemeyi kaydetmiş sayıldığına bizzat medreseliler de inanmış, kanaat getirmişlerdir. Bu sebeple Ahmed Ziya Efendi, henüz Paşadairesi medresesinde iken sabah derslerine Hikmet, Kimya, Coğrafya, Tarih ve benzeri dersleri ilave ettirmiştir, bunları da o zamanın İdadî mekteplerine mahsus Türkçe kitaplardan okutmaya başlamıştır.¹⁸⁷

¹⁸³ Mahmud Sural, "50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya", *Yeni Konya Gazetesi*, (11 Eylül 1975), s.3; Caner Arabacı, *Osmanlı Dönemi Konya Medreseleri*, Konya 1998, s.531.

¹⁸⁴ Hasan Kudsî Efendi'nin Ziya Efendi'ye verdiği ilmi icazetin fotokopî nüshası için bakınız; Koyunoğlu Müzesi, No:35760.

¹⁸⁵ Mahmut Sural, "50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya", *Yeni Konya Gazetesi*, (11 Eylül 1975), s.3.

¹⁸⁶ İstanbul'da nerede ve kimlerden ilim tahsil ettiğine dair herhangi bir bilgiye sahip değiliz.

¹⁸⁷ Macit Selekler 1906 yılında birkaç defa bu derslere katıldığını

İslâm hukuku dersleriyle birlikte Cebir, Fizik, Kimya ve Kozmografya dersleri de vermiştir.¹⁸⁸ Arap, Fars ve Türk edebiyatına bu dillerde şiir yazacak derecede vakıf olan¹⁸⁹ Ahmed Ziya Efendi, genç yaşta çok iyi yetişen, ilimde kendine güveni tam bir âlim olmuştur.¹⁹⁰

II. Meşrutiyet öncesi ve sonrası dönemleri yaşayan Ahmed Ziya Efendi, bu döneme eğitim, hukuk ve yayın sahasında yaptığı çalışmalarla tesir etmiştir. Özellikle İslâm Hukuku sahasında verdiği dersler ve neşrettiği yirmi kadar eseri¹⁹¹ ile kanunlaştırma dönemini canlı tutan İslâm hukukçularından olmuştur.

Ahmed Ziya Efendi, Hâdimî hazretlerinin akli ve nakli ilimleri birlikte öğretme geleneğinden gelen, hayatını eğ-

belirtmektedir. Macit Selekler, "Hatıralar 60 Yıl Önce Konya", 3 Mart 1962.

188 Ali Osman Koçkuzu, Paşadairesi Fahrettin Kulu ve Hacı Veyiszâde Mustafa Kurucu Hoca Efendilerin Hayatı, Konya 2004, s. 60.

189 Gürtaş, a.g.m, s. 90.

190 Rivayet edildiğine göre Ahmed Ziya Efendi Medine'ye varınca şebeke-i Resul aleyhi Ekmelüttahiyat'taki Hadîs-i Şerîf yazılı bir lev-hayı okur. Zait olan bir harfi çakısı ile kazır. Bunun üzerine kadılığa götürülür. Kadı olan molla; "Sen nerelisin?" der, Ahmed Ziya Efendi de; "Konyalıyım," der. Kadı; "Konya'dan böyle azığın mollalar çıkar zaten. Niçin oradaki harfi kazıdin bakalım?" deyince, Ahmed Ziya Efendi; "Ulemanın üzerinde hatayı görünce tashihi vacip de ondan kazıdım" der. İş iddiaya varır ve Kadı; "Bu kadar hacılar, ulemadan her biri o levhayı okudu; hele İmam-ı Azam da her geldiğinde okudu sen bunlardan büyük müsün?" der. Ahmed Ziya Efendi bunun üzerine; "Bunlardan büyük olmak günde mi da?" der. Neticede Müsned'i getirirler ve bakarlar ki hadisteki kazının harf cidden zaid imiş. Bunun üzerine kadı, Ahmed Ziya Efendiyi yanına yardımcı alır. Kadı ölünce de birkaç sene Ahmed Ziya Efendi Medine kadılığı yapar. (Mehmet Ali Kırboga, Silinmeyen Simalar (Karaman ve Konya Çivarı Hocaları), İstanbul 2000, s. 33-34).

191 Cumhuriyetin 50. Yılında Konya 1973 İl Yıllığı, Konya 1973, s. 313; Selçuk Es, Konya Ansiklopedisi.

time ve eğitim kurumları oluşturmaya adayan bir ailenen çizgisini geliştirerek devam ettiren bir âlimdir. Konya'daki birçok eğitim kurumunda hocalık yaparak ilmi ve ahlaklıyla örnek olan numune bir karakterdir. Özellikle Bekir Sami Paşa (Paşadairesi), İslahi Medârisi İslâmiye ve Hukuk Mektebindeki hocalığı, bu karakterinin daha net anlaşılması sahne olmuştur.

Ahmed Ziya Efendi Paşadairesinden sonra müderrişliğine İslahî Medâris-i İslâmiyede devam etmiş, bir dönem medresenin müdürüüğünü de sürdürmüştür. İslahi Medârisi İslâmiye, İstanbul'da ancak 1914 yılında alınan bir kararla açılabilen ilk modern medresenin, Konya'da 1909 yılında kurulmuş ve çağdaş anlamdaki İstanbul medresesine model oluşturması bakımından çok önemli bir örneği olmuştur. Âlimlerin ve halkın gayretleriyle meydana getirilen İslahî Medâris¹⁹² Ahmed Ziya Efendi'nin hayatında gerçekleştiği en önemli atılımlardan biri olmuştur. Medrese günümüzde yerini devamı mahiyetinde fakat birinci kademesi konumundaki İmam Hatip Liselerine bırakmıştır.

Ahmed Ziya Efendi, İslahi Medârisi İslâmiyenin 1915 yılında öğrencisiz bırakılması, ardından da 1917 yılında da kapatılması üzerine ağabeyi Zeynel Abidin Efendi ve halkın bir gurup müteşebbisin desteği ile Daru'l-İrfan Anonim Şirketi'nin kuruluşunda bulunmuştur. Şirket bakanlar kurulunun 25 Mart 1336/4 Recep 1338 (25 Mart 1920) tarihli onay kararı¹⁹³ ile kurularak eğitim faaliyetlerine başlamıştır.

192 Kerim Sarıçelik, *Konya'da Modern Eğitim Kurumları (1869-1919)*, Konya 2010, s.1.

193 Başbakanlık Osmanlı Arşivleri Tarih: 04/B /1338 (Hicrî), Dosya No:254, Gömlek No:59, Fon Kodu: MV.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Ahmed Ziya Efendi, müderrisliği yanında Nakşbendîye Tarîkati Halidiye kolunun mürşitlik vasfını da elde etmiştir.¹⁹⁴ Babası Bahâuddîn Efendi'nin vefatından sonra vaktiyle Şems mahallesinde bulunan 'Nakşbendîye-i Halidiye Zaviyesi'nde ağabeyi Zeynel Abidin Efendi'nin muvafakatıyla 9 Zilhicce 1337/5 Eylül 1919 tarihinde şeyh olmuştur.¹⁹⁵

Ahmed Ziya Efendi ciddiyeti önemseyen bir eğitimcidir. Meşîk-i İrfan gazetesindeki 'Medâris' başlıklı makalesinde medrese eğitiminin önem ve etkisi üzerinde durarak eğitimim medreseler vasıtasyyla yaygınlaştırılmasını savunmuştur. Ona göre medreseler, dini ilimlerle birlikte Edebiyat, Tıp, Matematik, Felsefe ve benzeri ilim dallarında da nice bilim insanların yetiştığı bir yerdir. Bu geleneğin ihmâl edilmeyip devam ettirilmesini savunarak toplumun din ilimlerinde uzmanlaşmış âlimlere ihtiyacı olduğu kadar Fen ve Edebiyat gibi alanlarda yetişmiş otörîter bilim insanına da ihtiyacı bulunduğu kanaatini ifade etmiştir. Ahmed Ziya Efendinin hedefi bu vasıfların bir kışide toplanmasıdır. Bu kanaatini desteklemek amacıyla da Hanefî mezhebi fakihlerinden ünlü İslâm Hukukçusu İmam Ebu Yusuf (v.183/798) hakkında söylemiş şu cümleyi aktarmıştır;

"Hazretin en az bildiği fen, fenn-i fıkıhtır." ¹⁹⁶

¹⁹⁴ Mahmut Sural, 50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya, Yeni Konya Gazetesi, 11 Eylül 1975, s. 3; Mehmet Ali Uz, Konya Âlimleri ve Velileri, s. 319.

¹⁹⁵ Yusuf Küçükdağ, Konya Şehri'nin Fiziki ve Sosyo-Ekonominik Yapısı -Makaleler I-, Konya 2004, s. 155 (VAD.no.148, sıra:2009 nolu belge).

¹⁹⁶ Meşîk-i İrfan, 19 Ramazan 1327/ 21 Eylül Rumi 1325/ 9 Teşrin-i Evvel 1909.

Ahmed Ziya Efendinin icazetli öğrencilerinden Abdullah Fevzi Tanrikulu Hoca Efendi, hatıratında hocasından bahsederken şu övgü dolu ifadelere yer vermiştir:

“Hazreti üstadım bize olgun ve üstün nitelikli bir şahsiyet olmanın yollarını öğrettiği gibi öğretim metodunu da öğretirdi. Her bilim dalının nazarî meselelerinin yanına uygulama usullerini de katar, öğrencilerine derin bir bilimsel düşünme yetkisi kazandırır ve onları teşkilatlandırır. Öğrettiği ilmi, bir meleke halinde öğrencisinde görmek istedir. Hocamız, dönemin âlimlerinden ayıralıklı üstün özelliklere sahipti. Öğretim metodundaki kabiliyeti üstün bir konumdaydı. Mesleğimize karşı hisli yetişmemizde himmet ve yardımında bulunurdu. İlimleri öğrendikten sonra en güzel bir şekilde İslâm'a hizmet etmenin yolunu gösterir, bunu da dini bir görev olarak telkin ederdi.”¹⁹⁷

“Hocamız Ziya Efendiye göre öğrenimden maksat, sadece bu ilimleri ve fenleri edinene faydası olsun değil, dünyada bulunan bütün din kardeşlerimizin aynı yüce sıfatlardan ve düşüncelerden yararlanması için çalışmaların geniş tutulması gereğidir. Hocamız bu fikirleri bize aktarır ve her zaman canlı kalmasını sağladı. Hocamız zamanın her türlü bilim ve tekniğiyle donanmış İslâm âlemine hizmet eden, savunan ve koruyan kişilerin yetişmesi için büyük gayret gösteriyor, bize de aynı ruhu telkin ediyor. Meşrutiyetin ilk yıllarda kurduğu Islah-ı Medâris'i bu yüce gayeye ulaşmak amacıyla açmıştır.”¹⁹⁸

Ahmed Ziya Efendi, yetiştirdiği öğrencilerinin olgun-

¹⁹⁷ Ali Osman Koçkuzu, *Bir Müderrisinin Sürgün Yılları Abdullah Fevzi Efendi*, İstanbul 2010, s. 39.

¹⁹⁸ Koçkuzu, *Sürgün Yılları*, s. 40-1.

laşmaları ve ideal sahibi olmaları amacıyla hem lisanelerden hem de kalemleriyle İslâm'a hizmet etmelerini teşvik etmiş, yazılarının Meşrik-i İrfan gibi gazete ve dergilerde yayınlanmasını sağlamıştır.

1.3. AHMED ZİYA EFENDİNİN ESERLERİ

Ahmed Ziya Efendinin kitap ve risale halindeki eserleri, daha çok okuttuğu derslerde öğrencilerine takrir ve imla ettirdiği konularla ilgilidir. Bu kıymetli matbu kitapların yirmi kadar olduğu söylenmektedir.¹⁹⁹ Fakat kaynaklarda varlığından bahsedilen bu eserlerin tamamına ulaşılmıştır. Kütüphanelerde bulunan matbu eserleri de İslâm Miras hukuku ağırlıklıdır. Konya Yusufağa Kütüphanesinde yaptığı incelemelerde İslahi Medârisi İslâmiyede okuttuğu ders kitaplarının üzerinde ince talik yazısıyla notlarına rastlanmıştır. Bu ilmi notların ayrıca ele alınıp incelenmesi Ahmed Ziya Efendinin ilmi seviyesini ortaya çıkarmada yararlı olacağı kanaatindeyiz.

Ahmed Ziya Efendinin ulaşabildiğimiz matbu eserleri şunlardır:

1.3.1. Kavâid-i Külliye Şerhi: Mekteb-i Hukuk'ta ders olarak okuttuğu ve teksir notu olarak da öğrencilerine verdiği bu eser, Mecelle'nin ilk yüz maddesi olan İslâm Hukuk prensiplerini yani külli kaideleri ele almıştır. Eser, Ali Osman Koçkuzu hocamız tarafından 1960'lı yıllarda

¹⁹⁹ Konya 1973 İl Yıllığı, s. 313; Selçuk Es, Konya Ansiklopedisi.

bir kitap mezadında 100 sayfalık teksir halinde bulunmuş 1996 yılında “İslâm Hukukunun Genel İlkeleri (Kavâid-i Külliye Şerhi)” adıyla yayınlanmıştır.²⁰⁰

1.3.2. Emâli’l-Vesâyâ:²⁰¹ Şeyhzade Ahmed Ziya Efendi'ye ait “Emâli’l-Vesâyâ/Vasiyet Notları”, İslâm miras hukukunda vasiyeti konu almaktadır. Eser basılmadan önce Ahmed Ziya Efendi tarafından Konya Mekteb-i Hukukta ders olarak okutulmuş hukuk fakültesi öğrencilerine imla ettirilmiştir. Eserin aslı Osmanlıcadır. Eser, Mecelle mantığı ile toplam seksen sekiz madde halinde yazılmıştır.

1.3.3. Emâli’l-Ferâîz: İslâm Miras Hukuku konularını ve çözüm örneklerini ele alan 82 sayfalık bir eserdir. Osmanlıca Türkçesiyle yazılmış, Konya Meşîrik-i İrfan matbaasıında 1326/1328, miladi 1910 tarihinde basılmıştır. Eserin matbu nüshaları Konya Koyunoğlu Müzesi ve Konya Hayra Hizmet Kütüphanesinde²⁰² bulunmaktadır. Kitap, önsöz niteliğinde beş sayfalık bir giriş ile başlayıp üç sayfalık bir mukaddime ile devam etmektedir. Miras konularını “Tereke ve Ahkâmi” başlığı altında ele alan kitapta, miras meselelerinin çözümleri tablolar halinde verilmiştir. Miras konuları “Mefkûd” başlığı ile sona ermektedir. Kita-

200 Ahmed Ziya Efendi, *İslâm Hukukunun Genel İlkeleri (Kavâid-i Külliye Şerhi)*, (Tercüme: Prof. Dr. A.Osman Koçuzu), Esra Yayıncılık, İstanbul 1996, s. 6-7.

201 Eser hakkında yapılan makale çalışması için bkz: İsmail Bilgili, “Şeyhzâde Ahmed Ziya Efendi'nin hayatı ve “Emâli’l-Vesâyâ” Adlı Eseri”, *İslâm Hukuku Araştırmaları Dergisi*, sy. 12, (2008), s. 301-344.

202 Hayra Hizmet Kütüphanesi, Bozkırı Mustafa Hoca Kitapları, Tasnif No: 15065/1.

bın sonunda bitirme tarihi olarak şu kayıt düşülmüştür: 4 Cemaziye'l-Evvel Sene 327 ve 9 Haziran Sene 325.²⁰³

1.3.4. Ücâletü'l-Ferâiz: İslâm Miras Hukuku konularını çok kısa, özet mahiyetinde ele alan bu eser, Osmanlıca Türkçesiyle 9 sayfa olup Hayra Hizmet Kütüphanesinde²⁰⁴ bulunmaktadır.

1.3.5. Sülâfetü'l-Ferâiz: İslâm Miras Hukuku konularını Arapça beyitler halinde 12 sayfada özetleyen eser, bir bakıma Ücâletü'l-Ferâiz adlı kitabın Arapça manzum halidir. Konu başlıklarını ve metinlerini karşılaştırdığımızda tıpatıp bir benzerlik görülmektedir. Sayfa altlarına Arapça kelimelerin Osmanlıca Türkçesi de verilerek eserin anlaşılması kolaylaştırılmıştır. Eser, Hayra Hizmet Kütüphane-sinde²⁰⁵ bulunmaktadır.

1.3.6. Kasîde-i Ziyâiyye (Dâliyye): Kaside-i Ziyâiye olarak bilinen Kaside-i Dâliyye 27 beyittir. Ahmed Ziya Efendi bu kasidesini Arapça olarak henüz gençlik yıllarında iken Hz. Peygamber (s.a.v)'e olan sevgi ve hasretini, Onun ravzasına kavuşma arzusunu ifade etmek amacıyla yazmıştır. Kasidesinin kafiyesi “dâl” harfi olduğu için kasideye “el-Kasîdetü'd-Dâliyye” de denmiştir. Fakat halk arasında müellifin ismine izafe edilerek anıldığından ka-

203 Eserin sonunda yer alan Rumi '9 Haziran 1325' tarihe göre; eserin tamamlanması Hicri 3 Cemaziye'l-Ahir 1327, Miladi ise 22 Haziran 1909 tarihine denk gelmektedir. Fakat yine eserin sonunda yer alan Hicri '4 Cemaziye'l-Evvel 1327' tarihe göre eserin tamamlanması Rumi 11 Mayıs 1325, Miladi 24 Mayıs 1909 tarihine denk gelmektedir.

204 Hayra Hizmet Kütüphanesi, Bozkırlı Mustafa Hoca Kitapları, Tasnif No: 15065/2.

205 Hayra Hizmet Kütüphanesi, Bozkırlı Mustafa Hoca Kitapları, Tasnif No: 15065/3.

sideye, “Kasîde-i Ziyâiyye”²⁰⁶ denilmektedir. Kaside Abdullah Fevzi Tanrıkuolu²⁰⁷, Fahri Kulu²⁰⁸, Himmet Mercan, İlhan Armutçuoğlu²⁰⁹ ve merhum Ahmet Gürtaş²¹⁰ tarafından tercüme edilmiştir.

1.3.7. Kasîde-i Lâmiye: Ahmed Ziya Efendi bu kasideini 44 beyit halinde yazmıştır. Kasidenin 22'den 44. beyte kadar olan kısmı Veli Sabri Uyar'a (v. 1954) ait (25,5 x 15,5) ebadındaki defterin “Kasîde-i Ziyâiyye” den sonraki bölümünde bulunmaktadır.²¹¹ Kasidesinin kafiyesi “lam” harfi olduğu için kasideye “el-Kasîdetü'l-Lâmiye” denilmiştir. Kaside-i lâmiyenin 44 beyitlik tam metni Ahmed Kudsî Emînoğlu Hoca Efendinin internet sitesinde mevcuttur.²¹²

Ahmed Ziya Efendinin tespit edebildiğimiz bu eserleri dışında hadisi şerifleri not ettiği küçük bir el yazma defteri ile fıkıh usulüne dair notları Konya Koyunoğlu müzesinde bulunmaktadır.²¹³ Ahmed Ziya Efendinin dergi ve gazetelerde çıkmış makaleleri de vardır. Genellikle done-

206 Gürtaş, a.g.m, s. 100.

207 Veli Sabri Uyar Defterleri Koyunoğlu Kütüphanesi d.no:15201 kayıtlı yazma eser.

208 Ali Osman Koçkuzu, Haydin Basalımlı Izlere, Konya 2008, 179-181.

209 İlhan Armutçuoğlu, Ahmed Ziya Efendi Kaside-i Ziyâiyye Tercüme, Erkam Neşriyat 1983.

210 Kaside tercümesiyle birlikte merhum Ahmet Gürtaş hoca tarafından makale olarak Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi dergisinin 9. Sayısının 81-149 sayfalarında yayınlandı.

211 Bu defter Ahmet İzzet Koyunoğlu Müzesinde 9203 numarada kayıtlıdır.

212 <http://a-Kudsî.tripod.com/>; <http://www.angelfire.com/ak5/emi-noglu/siir.htm>.

213 Bu iki defter üzerinde Ali Osman Koçkuzu hocamız incelemede bulundu. Defterlerin Ziya Efendi'ye ait olduğu kanaatindedir.

min konularına yer verdiği makalelerinde eğitim ve siyaset meselelerine değinmiştir.²¹⁴

2. ALİ RIF'AT EFENDİ

Hasan Kudsî Efendinin yetiştirdiği önemli şahsiyetlerden biri de şeyh Bahâuddin Efendinin oğullarından Ali Rif'at Efendidir. Ali Rif'at Efendi, Muhammed veya Mehmed Rif'at Efendi olarak da bilinmektedir. İcazette Ali Rif'at olarak geçtiği için bu isim tercih edilmiştir. Ali Rif'at Efendi, Hocası Hasan Kudsî Efendiden tam ilmî icazet almış, İslah-ı Medâris-i İslamiye medresesinde müderris ve idarecilikte bulunmuştur. Medresenin gelir kaynaklarını temin sorumluluğu da kendi üzerindeydi.

2.1. ALİ RIF'AT EFENDİNİN HAYATI

Konya Bozkır'da 1287/1871 yılında doğan Müderris Ali Rif'at Efendi, buğday tenli, ela gözlü ve uzun boyluydu. Ali Rif'at Efendi, 1295 doğumlu Aliye Hanımla evlenmiş, evliliğinden, Mehmet, Ahmed, Sıdika ve Saîde adında dört çocuğu olmuştur.²¹⁵ Aliye Hanımın babası Saduddin Efendi, annesi de Şerife Hanımdı.²¹⁶

²¹⁴ Ahmed Ziya Efendinin hayatı ve eğitimciliği hakkında daha geniş bilgi için bkz: Ahmet Gürtas, "Şeyhzâde Ahmed Ziya Efendi ve Kasîde-i Dâliyyesi", Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sy. 9, (1999), s. 81-149; İsmail Bilgili, "Şeyhzâde Ahmed Ziya Efendi'nin Hayatı ve "Emâli'l-Vesâyâ" Adlı Eseri", İslâm Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 12, (2008), s. 301-344.

²¹⁵ M. Ali UZ, Konya Âlimleri, s.316; M. Ali Uz, Bozkır Sempozyumu, s.221.

²¹⁶ Nüfus kayıt belgesi.

2.2. ALİ RIF'AT EFENDİNİN EĞİTİMİ

Yetiştiği ortam itibariyle iyi bir eğitim gören Ali Rif'at Efendi 1318/1900'de babası Muhammed Bahâuddîn Efendi'den cüz'i Nakşî tarîkatı hilafeti almıştır. 1319/1901'de amcası Şeyh Hasan Kudsî Efendi'den de tam ilmî icazet almıştır.²¹⁷

Paşadairesi ve Islah-ı Medaris'te Mantık ve Tefsir dersleri okutan Ali Rif'at Efendi, bir dönem Islah-ı Medariste idarecilik yapmıştır.²¹⁸ Evi medresenin bitişliğinde olduğu için zamanının büyük bir kısmını medresede geçirmiştir, öğrencilerin her türlü problemleriyle yakinen ilgilenmiştir. Medresenin ve ailenen gelirini ticaret ile meşgul olarak ve değirmenleri işletek sağlamıştır.²¹⁹

Sırçalı medresesinde de müderrislik yapmış, İplikçi camiinde vaiz ve hatiplik görevinde bulunmuştur.

2.3. ALİ RIF'AT EFENDİNİN VEFATI

Ali Rif'at Efendinin vefatı Millî Mücadele yıllarında çi- karılan iç kargaşa esnasında gerçekleşmiştir.

Birinci Konya İsyani, diye değerlendirilen iç kaynaş- malar esnasında Fahrettin (Atalay) Paşa, halkın aydınlat- mak üzere âlimlerden Vehbi Efendi, Faki Efendi ve Rifat Efendiyi görevlendirmiştir. Gösterilen çabalar sonucunda Şakalak Köprüsünde jandarma devriyesine ateş açma (5-6 Mayıs gecesi) ve hapishane ayaklanması dışında bir olay meydana gelmemiş ve olaylar da bastırılmıştı.

²¹⁷ Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesi.

²¹⁸ Ahmed Kudsî, Nübze, s. 1.

²¹⁹ Koçkuzu, Sürgün Yılları, s. 41.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Ulemâdan oluşan bu üç kişilik heyet halkı işşatta başarılı olmuştu.²²⁰

Asilerin 24 Ekim 1919 tarihinde Akkilise mevkiiine gelen milli kuvvetlere saldırımıları ve üç askeri vahşice öldürmeleri üzerine de Vali Suphi Bey, alelacele eski mebus Mehmet Emin, Konya tüccarlarından Bozkırı Hacı Hüseyin ve Zeynel Abidin'in kardeşi Rıfat Efendiden meydana gelen yeni bir nasihat heyeti oluşturarak, çatışmanın ertesi günü yani 25 Ekimde Bozkır'a göndermişti.²²¹

Ali Rıfat Efendi her iki heyetteki görevinde de yararlılık göstermiş, takdir almıştır. Bütün bu yararlılıklarına rağmen yine de Delibaş isyanıyla ilgili olmakla itham edilmiş; bu ithamın bir uzantısı olarak da, isyanı takip eden günlerde, henüz olay adli bir kovuşturma ve yargılama konusu yapılmadan bir gece evinden götürülerek, güvence verilmesine rağmen yetkili bir merciin sorgusu ve yargısi olmaksızın alelacele gece saat beşte idam edilmiştir.²²²

Selçuk Es Şehir Postası gazetesinde yayınlanan "Konya Büyükleri" yazı dizisinin seksen yedincisinde Rıfat Efendinin vefatı hakkında şunları yazmıştır:

"1920 yılında Konya Hadisesi sonucu kardeşi Zeynel Abidin Efendiden intikam almak amacı ile zamanın valisi tarafından muhakemeye tabi tutulmadan 23.10.1920 günü idam ettirildi."²²³

220 Arabacı, *Konya Medreseleri*, s. 325.

221 Taha Niyazi Karaca, "Millî Mücadelede Bozkır Isyanları", *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, sy. 16, Yıl 2004/1 (s. 169-190), s. 180 (Başbakanlık Osmanlı Arşivleri, BEO, 344939).

222 Arabacı, s. 526.

223 *Şehir Postası*, 26 Ocak 1965, s. 3.

Ali Rıfat Efendinin idamıyla ilgili Hasan Kudsî Efendinin kızı Sekine hanımın tuttuğu hatıra defteri ile yayınlanan TBMM Gizli Celse Zabıtları, olayı aydınlatmaktadır. Olayın şahitlerinden Sekine Hanım gelişmeleri şöyle anlatmaktadır:

“Bir gün sabaha karşı silahlar atılıyordu, korktuk. Hemen pencerelere doğru koştuk. Baktık insanlar birbirini vuruyorlar. Babama söyledik. Bizi pencerenin yanına salmadı. Evimiz her taraf pencere, aşağı odamıza girdik. Duvarları kalın çok muhkemdi. Biraz silah sesi kesildi. Ben sokağa çıktım, iki tarafa baktım, kimseler yoktu. Bu harp üç gün sürdü. O zaman radyo filan yoktu. Sonra herkes sokağa çıkmaya başladı. Köyde bir Delibaş diye bir adam çıkışmış, haydin müslümanlar Allah için dinsizleri kaldırıralım diye çağrırlıyordu. Konu komşular da zabitleri evlere saklıyorlardı. Silahı olan çıktıyordu. Hükümeti tesellüm aldılar. Fakat sakladıkları zabitler/kuvvayı milliler içерden telefon ederler, Akşehir'de tesellüm bayraklarını çekmişlerdi. Fakat Konyalıların merhameti kendilerini mahvetti. Sakladıkları zabitler hemen çıktılar. Evlerinin ne kadar erkekleri (varsı hepsini) haber verdiler. Hepsi idam oldu. Artık kuvvayı milli askerleri memlekete indi. Yahudi gelmiş gibi indiler. Suçlu olmayanı da idam ettiler.

Benim amcazadem Rıfat Efendi evinden çıkmamış ve:

“Bu bir oyundur” demiş.

Rıfat Efendi siyasete karışmaz çiftlik, değirmenle uğraşan bir zattı. Ben sokağa çıktım, ikindin idi. Bir çete Rıfat Efendinin evine varmış:

“Seni hükümetten istiyorlar” der. O da:

“Olur” der. Rıfat Efendi amcam, uzun boylu, başında sarık hükümetin sokağına doğru gidiyor, arkasında bir çete silahlı gidiyorlar. Eve döndüm:

“Baba, Rıfat amcamı bir silahlı çete götürüyor” dedim. Babam da dedi ki:

“Beni evlerine götür.” Hemen gittik. Artık söylediler bir çete geldi, hükümetten istediler, bu da olur demiş. Fakat hanımı, kızları:

“Biz seni salmayız” deyince:

“Suçum yok, siz de bilirsiniz” demiş ve gitmiş. Akşam yemek gönderdiler almadılar, yatak gönderdiler almadılar. Sabahleyin kapımızın önüne çıktım. Bir zabitin oğlu:

“Oh amcanı idam ettiler, git de gör” diye güllerden söyleyip. Komşuların saklayıp muhafaza ettikleri soysuzlardı bunu söyleyen; bunlarda din yoktu. Eve girdim:

“Baba, Rıfat amcamı asmışlar, hükümetin önünde olmuş. Kimden duydun derken babamın müridi vardı, Feyzi Efendi, o hemen geldi. Efendimiz Rıfat Efendiyi idam etmişler dedi. Onu oradan nasıl alacağız, herkes korkuyor. Konya'yı sanki Moskof almış gibi. Suçu, suçsuz korkuyor, evden çıkmıyorlardı. Benim Mahmut dayım vardı, onu babam çağırkıttı:

“Aman Mahmudum, Rıfat Efendinin ölüsünü kurtarda Hacı Fettah'a gömdür” dedi.

O da gitti, çok rica ile ölüsünü kurtardı. Bir çöp arabaşına atmışlar, iki hamal bulmuş, pul para vermiş. Babası

şeyh Bahâuddin Efendinin başı ucunda bir yeri boşmuş, oraya defnetmiş.

Akşam olunca onlara taziye gittik. Her sabah olur mürit Feyzi Efendi gelir:

“Efendimiz bu gün de iki kişi idam ettiler, onlar da en eşraflı müslümanlar, iyi hocalar, hükümet önünde darağacı durur, bir Kapu camiinin önünde durur. Her halde Konya'da her gün elli sicime yıldız gibi parlayan müslümanları idam ediyorlar.”²²⁴

Rifat Efendi'nin evinden hangi güvenceyle alınıp nasıl idam edildiği konusunda yakın bilgi sahibi olanların başında, eski Şer'iye ve Evkaf vekillerinden Konya mebusu ve altı ay kadar Konya valiliği yapmış Hadimli Mehmet Vehbi Efendi bulunmaktadır.²²⁵

Mehmet Vehbi Efendi, Rıfat Efendi'nin idamından iki hafta sonra idamla ilgili TBMM'nin 7 Kasım 1920'de gizli oturumunda şunları söylemiştir:

“Efendim, Konyalı olduğum için şu kürsüye kemali hicapla geldim. Arkadaşlardan biri Konya hadisesi bitmemiştir dedi. Pek doğru söyledi. Çünkü bundan iki buçuk ay evvel aynı vak'a vaki oluyordu. Gece saat üçte dainizi götürdüler. Ben vali ve kumandana biraz itap ettim. Bozkır hadisesinde failler tecziye olunsa idi bu vak'a olmazdı. Hükümet müsamaha etti. Onlar bununla Hükümet za'fına hükümettiler. İkinci bir hadise tedarikine başladılar, dedim.

Biz şeyhin biraderini gece saat üçte alıp götürmemiş

²²⁴ Sekine Hanım, *Müşâhedât*, s. 7-11.

²²⁵ Gürtaş, a.g.m, s.84.

olsaydık aynı vak'a işte o zaman oluyordu. Fakat şeyhin biraderini götürmekle vak'anın önü alındı. Şeyhin biraderi Rifat asıldı.

Ben teminat verdim. Dokuz odalı bir evden çıkardım. Onu himaye edecek idim ve iş sabaha kalacaktı. Valinin tezkeresiyle gelmeyen adamları o şeyhin biraderinin tezkeresiyle gece saat beşte getirttik. Müzakere olunduğu yeri kendilerinin orada bulunduğuunu ikrar etmediler. Fakat tevilen tabii yakalandı ve hükümet de teşebbüste bulundu. Vak'anın önü alındı.”²²⁶

Mecliste geçen bu konuşmalardan da anlaşıldığı gibi Rifat Efendi güvence verilerek Mehmet Vehbi nezaretinde gece yarısı alınmış, evinden götürülerek mahkeme edilmeden ve hatta sabah olması dahi beklenmeden idam edilmiştir. Mehmet Vehbi Efendi, Rifat Efendinin idamının yerinde bir karar olduğunu ‘Biz şeyhin biraderini gece saat üçte alıp götürmemiş olsaydık aynı vak'a işte o zaman oluyordu. Fakat şeyhin biraderini götürmekle vak'anın önü alındı. Şeyhin biraderi Rifat asıldı’ söyleyle de ilan etmiştir. Vehbi Efendi Rifat Efendinin idamıyla da sonradan çıkabilecek isyanların önüne geçilmiş olduğunu ifade etmiştir.

Rifat Efendinin idamıyla ilgili olarak Caner Arabacı'nın verdiği şu bilgilerin dikkate alınması gereklidir:

“Rifat Efendinin idamı, maalesef tam bir faciadır. Zira bu sırada henüz Konya'da İstiklal Mahkemesi kurulmamıştır. Çünkü mecliste olay 7 Kasım 1920'de anlatıldığına göre

idam daha önce gerçekleştirılmıştır. Zira İstiklal Mahkemesinin göreve başlama tarihi 8 Kasım 1920'dir.

Ali Rifat Efendinin Kabri

Rifat Efendi, 1920 yılında muhakeme edilmeksizin idam edilmiştir.²²⁸ Mezarı Hacı Fettah Kabristanı'nda başının türbesinin yanındadır.

Hasan Kudsî Efendinin kızı Hatice Hanımdan nakledildiğine göre Rifat Efendi idam edilip Hacı Fettah'a defnedildikten sonra kabristanlık gece gündüz nur dolmuş, pek çok kişi de buna şahit olmuştur.²²⁹

227 Arabacı, s. 526.

228 Ahmed Kudsî, Nübze, s.1; Mahmud Sural, 50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya, Yeni Konya, 11 Eylül, 1975.

229 Akrabalardan Rukiye Hanım ile yaptığımız röportajdan. Rukiye

3. HATTAT HACI ABDULKADİR EFENDİ

Müderris ve mürşit Hasan Kudsî Efendinin öğrencilerinden bir diğeri Abdulkadir Efendi, 1267/1850 tarihinde Konya'nın Dolapdere²³⁰ mahallesinde doğmuştur. Babası Mustafa Efendidir. İlk tahsilini tamamladıktan sonra eğitimiini Paşadairesi medresesinde devam ettirmiştir. Medresede Hasan Kudsî Efendiden hem ilim hem de hattatlık öğrenmiştir. Sülüs, ta'lik ve nesih yazıları olan Abdulkadir Efendinin altı kadar *Mushaf-i şerif* ile birçok risale ve levha yazdığı kaydedilmiştir.²³¹

Hattat Hacı Abdulkadir Efendi 1331/1913 yılında Konya'da vefat etmiş, Mevlana türbesinin yakındaki Üçler kabristanına defnedilmiştir.²³²

4. HATTAT VE HAKKÂK HALÎD EFENDİ

Hasan Kudsî Efendinin bir diğer öğrencisi Halit Efendi, 1294/1877 senesinde Konya'nın Şeyh Ahmed mahallesinde doğmuştur. Babası hacı Osman Efendidir. Paşadairesi medresesinde hocası Hasan Kudsî Efendiden ders görerek hem ilim hem de hattatlıktan icazet almıştır. Çok güzel sülüs, ta'lik ve nesih yazısı olup Kapu camiindeki sülüs ve ta'lik yazısıyla yazılmış levhaların onun eseri olduğu kaydedilmiştir.²³³

Hanım bizzat kendisi olaya tanık olan Hatice Hanımdan dinlemiştir.

230 Dolapdere Mahallesi Konya Karatay ilçesi Mevlana civarındadır.

231 Veli Sabri Uyar, "Hattatlar Armağanı", *Konya Halkevi Dergisi*, sy. 108-110, Ekim-Kasım-Aralık 1947, s. 6.

232 Uyar, "Hattatlar Armağanı", *Konya Halkevi Dergisi*, sy. 108-109-110, Ekim-Kasım-Aralık 1947, s. 6.

233 Konya Kapu Camiinde yaptığım çalışmalarda Veli Sabri Uyar'ın

Veli Sabri Uyar, Nakipoğlu camii minare kapısı üzerinde, Farsça beyit halinde şu ta’lik yazının Halit Efendiye ait olduğu belirtmiştir:

Nakipoğlu Cami Minare Kapısı Üzerindeki Hat

“Zihatif miše nidem mísrağ-i tarih-i bünyadeş

Bi kün age zi gülbâng-i Bilâl erbab-i taatra. 1178”²³⁴

Nakiboğlu camiinde yaptığımız incelemelerde farsça beytin altında “Halid” yazısının bulunmadığı tespit edilmiştir. Hattın kime ait olduğunu belirtir herhangi bir imza da raslanılmamıştır. Beytin altındaki hicri 1178 (miladi 1764), minarenin yapıldığı tarihtir ki, Hattat Halid Efendi'nin doğumundan yüz yıl öncesine denk gelmektedir. Bu verilerden hareketle hattın Halid Efendiye ait olmadığı kanadı hâsil olmaktadır. Yalnız zayıf olmakla birlikte, yazının

belirttiği yazı ve levhalara ulaşmadım. Kapu Camisinin iç hattını düzenleyen Hattat Hüseyin Öksüz beye, Halit Efendinin belirtilen hatları hakkında danişıldığından önceki yazıların daha önceki tadilatta sivannın altında kaldığı' şeklinde bilgi alınmıştır. Cami görevlisi arkadaşıımızın cami tavan ve bodrumunda yaptığı araştırmada da, herhangi bir hat levhası veya hattın olmadığı tespit edilmiştir.

234 Uyar, “Hattatlar Armağam”, Konya Halkevi Dergisi, sy. 116-117, s. 59. Ali Osman Koçkuzu hocamız beytin tecrümesini şu şekilde yapmıştır: “Bu caminin yapılış tarihini belirten bir misra sürekli aklıma geliyor, Devamlı uyanık ol Bilal'in itaat sahiplerine yaptığı ilanı, ezanı hatırla. 1178”

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Halid Efendi tarafından sonradan yeniden yazılmış, fakat minarenin inşa tarihini muhafaza etmek amacıyla ilgili tarihi yazarak kendi imzasını atmadiği ihtimali de düşünülebilir.

Nakipoğlu Camii zamanla harap olduğu ve 1926 yılında minaresi hariç yıkıtlararak yeniden yapıldığı için caminin ana kapısı üzerinde bulunan yazının sonradan yazıldığı kesindir. Zira yeniden yazılma tarihi 1926 olarak kaydedilmiştir. Yazının sağ tarafında caminin ilk inşa edildiği 1176 yani 1762 tarihi bulunmaktadır. Veli Sabri Uyar'ın, Halid Efendiye ait olduğunu söylediği hattın, minare kapısı üzerindeki değil de ana kapı üzerindeki yazı olma ihtimali, sanat tarihçileri tarafından araştırılarak vuzuha kavuşturulmalıdır.

Nakipoğlu Cami Ana Kapı Üzerindeki Hat

Halid Efendi, maruz kaldığı bevliye rahatsızlığı sebebiyle İstanbul'da geçirdiği bir ameliyat sonunda 1356/1937 senesinde 62/60 yaşında iken vefat ederek İstanbul'da defnedilmiştir.²³⁵

5. HAFIZ MEVLÜTHÂN ZEKÂÎ SARSILMAZ

Hasan Kudsî Efendinin hat öğrencilerinden bir diğeri Zekâî Sarsılmaz Hoca Efendi, 1314/1897 yılında Konya'da doğmuştur. İlk tahsil ve hafızlığını tamamladıktan sonra İslah-ı Medaris-i İslamiye'de öğrenci olmuş, hattat Hasan Kudsî Efendi, Hacı Veyis Efendi²³⁶, Hacı Veyiszade Mustafa Efendi ve İbrahim Efendiden dersler almıştır.

Çok güzel sesi olduğu bildirilen Zekâî Hoca, mevlit, ilahi kaside ve güzel ezan okurdu. Sesi güzel gençlerle ilahileri geçerdi. Zekâî Hocanın yazısı da güzeldi. Kur'an-ı Kerim tilaveti öğrettiği gibi hüsnü hat dersi de verirdi.²³⁷ Öğrencilik yıllarında İslah-ı Medaris'in mescidinde üç yıl müezzinlik yapmış, 1922 yılında Aziziye camiine müezzin olarak atanmıştır. Aziziye camiindeki görevi on yıl sürdürmüştür.

236 Hacı Veyis Efendi, Hacı Veyiszâde Mustafa Sabri Kurucu Hoca Efendinin ve Ali Ulvi Kurucu Hocanın babası İbrahim Efendilerinbabalarıdır. 1858'de Konya Karataş ilçesi Şatır köyünde dünyaya gelmiş. Babası köy eşrafından Mustafa Efendiymiş. İlköğretimimini Sedirler sibyan mektebinde tamamlamış. Bekir Efendiden de hafızlığını ikmal etmiş. Sonra Aladağlı Hoca'nın derslerine devam ederek icazet almış. Kraat (aşere-takrib) derslerini Çimili Ahmed Efendi'den almış. İmtihanla Adliye medresesi müderrisi olmuş. Burada pek çok öğrenci yetiştirmiştir. Medreseler kapatılınca Üçler Mezarlığı yakınındaki Dolav Camii imamlığını deruhe etmiş. İslami eğitimin yasaklandığı dönemlerde gizlice öğrenci okutmuş. Bu yüzden zaman zaman takibata uğramış. Yaşantısı ve ahlaklı ile çevresine örnek biriyimis. Konya'ya hicrete eden garibanları korur kollarımış. 1935 yılında Konya'da vefat ederek üçler mezarlığına defnedilmiştir. Oğulları Mustafa ve İbrahim Efendi'ler olmak üzere soyundan birçok ilim adamı yetişmiştir. (Mehmet Ali Uz, Konya Âlimleri, s. 483-484.)

237 M. Ertuğrul Düzdağ, Üstad Ali Ulvî Kurucu Hatıralar, I-III Cilt, Kaynak Yayıncılıarı, İstanbul 2010, III/25.

Zekâî Sarsılmaz

Ezanın Türkçe okutulacağı kanaatine varınca 1932 yılında Kıbrıs'a hicret ederek 1932–1935 yıllarında Kıbrıslı Lefkoşa'da görev yapmıştır. Özellikle Perşembe günleri nihavent makamında okuduğu ikindi ezanıyla Rumları mesteden Zekâî Efendinin, Rumların kahvelerden dışarı çıkip ayakta ezanını dinledikleri anlatılmaktadır.²³⁸

Hafız Zekâî Sarsılmaz'a Ait İmza ve Hat²³⁹

Medine'de Medresetü'n-Nücah'ta on beş yıl Kur'an-ı Kerim öğretmenliği yapan Zekâî Efendi, Türkiye'ye dön-

238 Mustafa Büyüksakarya Kıbrıslı Şeyh Nazım Efendiden nakletmiştir.

239 Hattın tam metin ve çevirisi ekler bölümündedir.

düğü 1955 yılından sonra Ankara Hacı Bayram camiinde müezzinlik-imamlık, mevlithanlık görevini sürdürmüştür. İhtiyaç sahiplerini gözetip talebe yetiştirmeye çalışmıştır. Görevinden 1974 yılında emekli olan Zekâî Efendi, 1980'li yıllarda vefat etmiştir.²⁴⁰

6. MEHMET KUDSÎ EFENDÎ

Hasan Kudsî Efendinin icazetli öğrencilerinden bir diğerı de Bozkırlı Halid Efendinin oğlu Mehmet Kudsî Efendidir. Mehmet Kudsî Efendi Hasan Kudsî Efendinin yeğenidir. Mehmet Kudsî Efendi, hicrî 1290/1874 tarihinde Bozkır Hocaköy'de doğmuştur. Sibyan mektebini bitirdikten sonra Karaman'a gidip Mayıs 1303/1887'de rüştiyeyi bitirmiştir, Konya ve Karaman medreselerinde ders görmüştür.

Bekir Sami Paşa Medresesi ve tekkesi şeyhi ve amcası Muhammed Bahauddin Efendi'den Nakşî-Halidî tarikatı üzere Şubat 1314/1898'de hilafetname alan Mehmet Kudsî Efendi amcası Hasan Kudsi Efendiden de 1317/1901 yılında icazet almıştır. İcazetten sonra Karaman'da Ketenci Baba Nakşibendî tekkesi postnişinliği ve müderrisliğinde bulunmuştur.

²⁴⁰ Mahmud Sural, 18 Kasım 1975; Mehmet Ali Uz, Konya Âlimleri, s. 538-539; Abdülkerim Abdülkadiroğlu, "Hâfiż Zekâî Sarsılmaz Hoca Efendinin Hatırasına", Altınoluk, sy. 167, Ocak 2000, s. 55-56; Ali Ulvi Kurucu, Hatıralar, III/25-38. Zekâî Sarsılmaz Hocanın daha geniş hayatı ve hatıraları için bkz: M. Ertuğrul Düzdağ, Üstad Ali Ulvî Kurucu Hatıralar, III/25-38.

Mehmed Kudsî Efendi ve Karaman'daki Kabri

Karaman müftüsü Mustafa Efendi'nin azlı ve müftülük için yapılan seçimde eski müftü Hadimizade Mustafa Efendi'nin 18 reyine karşı, 41 oyla Karaman müftüsü olmuştur. Bu seçim meşihatça da tasvibe uygun görüldüğü için resmen Mayıs 1335/1919'da Karaman müftülüğü onaylanmıştır.²⁴¹ Uzun yıllar Karaman Müftülüğünde bulunan Mehmed Kudsî Efendi, 1962'de Karaman'da vefat etmiştir.

²⁴¹ Sadık Albayrak, *Son Devir Osmanlı Uleması, I-V Cilt*, İstanbul Büyük Şehir Belediyesi Kültür İşleri Daire Başkanlığı Yayınları, İstanbul 1996, III/225.

İKİNCİ BÖLÜM

HASAN KUDSÎ EFENDİNİN İCAZETLERİ

A. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN ALDIĞI İCAZETLER

Hasan Kudsî Efendi dönemin seçkin âlimlerinden İslamî ilimleri tahsil ederek icazet almıştır. Aldığı icazet belgelerinin hiç birine ulaşılamamıştır. İcazet aldığına dair bilgiler, vermiş olduğu icazetlerde yer almaktadır. İlim ve icazet aldığı hocaları öğrencileri tarafından verilen icazetlerden de anlaşılmaktadır.

Ağabeyi Muhammed Bahâuddin Efendi kendisine ameli ve nazari ilimlerden usûl, fûru ve özellikle de Hz. Peygamber (s.a.v)’ın hadislerini tâhkîk ederek rivayet etme konusunda icazet vermiştir. Hasan Kudsî Efendi, ağabeyi Bahâuddin Efendiden sonra Şerafettin Camii bitişiğinde bulunan Ziyaiye medresesinde, Konya müftülerinden Hüseyin Feyzi ibn Mustafa Efendi Kadînhânî’den ikmalî nusah ederek aklî ve naklî, ilmî ve amelî ilimlerden tefsir, hadis, usul, furûun (fîkih) tamamı için rivayette bulunmak üzere icazet almıştır.²⁴²

Hasan Kudsî Efendi, hadis icazetini Ba’lebekke müftüsü olarak bilinen, Muhammed Hibetullah ibn Mahmud Nâcî’nin öğrencisi Ahmet Hazım Efendiden almıştır. Kaside-i Bür’e okuma icazetini ise Yalvaçlı İbrahim Selami bin Muhammed’den almıştır.²⁴³

242 Uyar, “Konya Bilginleri”, *Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi*, sy.121-122, (Ekim Kasım 1948), s. 41. Hasan Kudsî Efendinin Ahmed Ziya Efendiye verdiği icazet: Koyunoğlu Müzesi, No:37023.

243 Hasan Kudsî Efendinin hocaları, Ahmed Ziya Efendi ve Rîfat Efendiye verdiği müstakil icazet belgelerinden ve Veli Sabri Uyarın yazı dizilerinden tespit edilmiştir. İcazetler Koyunoğlu Müzesi Kütüphane-sinde bulunmaktadır.

B. HASAN KUDSÎ EFENDİNİN VERDİĞİ İCAZETLER

Hasan Kudsî Efendi, Paşadairesi ve İslahi Medarisi İslamiye medreselerindeki hocalığı esnasında pek çok öğrenci yetiştirmiştir birçoguna da icazet vermiştir. Tespit edebildiğimiz kadariyla verdiği icazetler içinde ilmî icazet, tasavvuffî icazet ve hat sanatı icazeti bulunmaktadır. Bu icazetlerden belge niteliğinde ulaşabildiklerimiz ise kitapta da tercümesiyle birlikte yer verdiğimiz iki icazetname'dir. Biri Ahmed Ziya Efendiye, diğerinin de Ali Rîfat Efendiye verdiği icazetlerdir. Bu iki icazet, ilmî icazet hüviyetindedir. Tasavvuf ve hat sanatına dair verdiği icazetlerle diğer ilmi icazetlere kaynaklarda geçtiği kadariyla sadece bilgi bakımından ulaşılabilmiştir.

Hasan Kudsî Efendi, Paşadairesi öğrencilerinden hattat ve hakkâk Halid Efendiye hem ilmî hem de hat icazeti vermiştir.²⁴⁴ Hattat Abdulkadir Efendinin icazet aldığı ifade edilmese de Hasan Kudsî Efendiden ilim ve hat derisi aldığı kaynaklarda geçmektedir.²⁴⁵

a. AHMED ZİYA EFENDİYE VERDİĞİ İCAZET

Hasan Kudsî Efendi, yeğeni Ahmed Ziya Efendiye aklî ve naklî tüm ilimleri kapsayan ‘genel icazet/icazet-i âmme’ vermiştir. Bu ilmî icazette hoca silsilesine ayrıntılı olarak yer verilmiştir. İcazetin verildiği tarih belgede kayıtlı olmamakla birlikte, icazetin 1892 veya daha önceki yıllarda verilmiş olması muhtemeldir.

²⁴⁴ Uyar, “Hattatlar Armağanı”, *Konya Halkevi Dergisi*, sy. 116-117, s. 59.

²⁴⁵ Uyar, “Hattatlar Armağanı”, *Konya Halkevi Dergisi*, sy. 108-109-110, s. 6.

1. İCAZETİN DEĞERLENDİRMESİ

Hattat Hasan Kudsî Efendi'nin düzgün hattıyla kaleme alınmış icazet, yirmi dokuz sahife olup Arapça yazılmıştır. İcazet belgesinin anlaşılması adına katkı sağlama amacıyla icazetle ilgili bazı tespit ve tahlillerde bulunularak belgede yer alan 'Fıkıh İcazeti' liste halinde sunulacaktır.

Ahmed Ziya Efendinin amcası ve dayısı Hasan Kudsî Efendiden aldığı icazet²⁴⁶ ayrıntılı ilmi icazete bir örnektir. İcazet belgesi, fıkıh, hadis, tefsir ve diğer ilimlerle birlikte hatme hâce yapmayı da kapsamıştır. Fıkıh, hadis, tefsir icazetleri ise müstakil silsilelerden oluşmuştur.

Icazet belgesinin ayrıntılı değerlendirmesini sunmadan önce belgeden ilk etapta anlaşılabilen hususlar ile belgenin diğer icazetlere göre farklılık arz eden yönlerine de减轻ilmesi yararlı olacaktır.

Osmalı medreselerinde henüz yirmi yaşına varmadan bir öğrencinin üniversite mezunu seviyesinde icazet alması, yirmi üç yaşında da müderris kimliğine sahip olarak icazet vermesi medreselerin eğitim seviyesini göstermesi açısından önemlidir. İcazet belgesinde de icazet alan Ahmed Ziya Efendi bunun bir örneği olmuştur. Zira o genç yaşta icazet aldıktan dört-beş yıl sonra 1896 yılında henüz yirmi üç yaşında iken hocası Hasan Kudsî Efendinin oğlu Ali Rıza Efendiye (v. 1956) icazet²⁴⁷ vermiştir. 1882 yılında doğmuş olan²⁴⁸ Ali Rıza Efendi de on dört

²⁴⁶ Hasan Kudsî Efendi'nin Ziya Efendi'ye verdiği ilmi icazetin fotokopî nüshası için bakınız; Koyunoğlu Müzesi, No:35760.

²⁴⁷ Ziya Efendi'nin Ali Rıza Kudsî Efendi'ye verdiği ilmi icazet, Koyunoğlu Müzesi, No:37023'da bulunmaktadır.

²⁴⁸ Mehmet Eminoglu, Osmanlı Vesikalalarını Okumaya Giriş, Ankara 2007, s. 165.

yaşında tam icazet belgesi almış olmaktadır. Bu ise takdir-
re şayan bir durum olup, son dönemlerinde bile Osmanlı
medreselerinin bir kısmının ilme kaliteli hizmet sunmaya
devam etmesi olarak değerlendirilmelidir.

Icazet belgesinde nasihatler kısmına diğer icazet
belgelerine göre oldukça geniş yer verilmiştir. Bu nasihat-
lerin icazet belgesinde yer olması belgeye ihtiyaç duyulan
veya incelenen her zamanda nasihatların de gündeme
gelmesine zemin hazırlayacaktır. Dinin nasihatten ibaret
olduğu hatırlanırsa belgede nasihatın yer alınmasının dege-
ri daha iyi anlaşılmış olur.

Belge, diploma hüviyetini taşımakta birlikte tavsiye
mahiyetinde dünya ve ahiret hayatı için dikkat edilmesi
gereken umdetlere yer vermekte, diğer icazetlere göre
daha fazla ayet ve hadisle konuya vurgu yapmaktadır.

Belgede hoca silsilesi üzerine özellikle de fıkıh ica-
zetindeki hoca silsilesine ayrıntılı yer verilmiştir. Bu da
Osmanlı Devletinin son dönemlerinde medreselerde fıkıh
ilmine daha fazla önem verildiğini göstermektedir.

Icazet belgesi diğer icazetlere nispetle daha ayrıntılı
olarak düzenlenmiştir.

Icazet belgesinde besmele, hamdele ve salveleden
sonra Hz. Musa'nın Hızır (a.s) ile buluşma yerine giderken
yolda başından geçen olaylarla Hızır (a.s)'a tabi olma iste-
ğinin yer aldığı Kehf suresinin 62-66. ayetleri zikredilmiştir.²⁴⁹

²⁴⁹ Mehmet Vehbi Efendinin Nakşibendî Tarîkatının Halidiye kolu halife-
lerinden Bolvadinli Yörükzâde Ahmed Fevzi Efendiye 1321/1905 tarihinde
verdiği ilmi icazette Kehf suresinin 62-66. ayetlerinin yer aldığılığını görmek-
teyiz. Bkz: İrfan Görkaş, "Bolvadinli Ahmet Fevzi Efendi ve Konyalı Meh-
met Vehbi'nin İcazetnamesi", *Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, s. 252.

devamında da ilmin ve âlimin önemine işaret eden ayet ve hadislere yer verilmiştir. Ayetlerde bizlere ilim öğrenmek için gerekiğinde yolculuk da dâhil bir takım meşakkatlere katlanması ve ilim elde etmede hocaya itaat edilmesi gerekiği gösterilmiştir. Musa (a.s)'ın, bir peygamber olup vahiyle bilgilenmesine rağmen -büyük bir kanaatle- Hızır olduğu kabul edilen birine tabi olmak için izin istemesi konuya ilgili güzel bir örnek olmuştur.

Belgede isnadın din için değeri belirtilerek isnat istemenin doğru bir usul olduğu vurgulanmıştır. İlmin aktarılmasında isnadın önemini belirtmek üzere İmam Ahmed bin Hanbel'in "Isnat istemek selefin geleneğidir" sözüyle de bu anlayışın sonraki dönemlerde devamını sağlamada yol gösterilmiştir.

Belgede Ahmed Ziya Efendi, hocası Hasan Kudsî tarafından ilme olan iştayı ve olgunluğu sebebiyle üstün vasıflarla övülmekte, hakkında hayır dualarda bulunulmaktadır.²⁵⁰ Hocanın öğrencisine dua etmesi ve ondan dua talebinde bulunması icazetlerin büyük çoğunu-

250 Eğitimcinin öğrencisine hayır duada bulunması günümüz eğitiminde de kullanılması gereklî, faydalı bir metottur. Eğitimci sadece mücerret eğitim ve öğretimle değil aynı zamanda manevi açıdan da öğrencisini desteklemelidir. Dua da manevi destek olarak çok etkileyici bir yoldur. Son dönem âlimlerimizin hayatlarında bu metodu sürekli görmekteyiz. Bunlardan bir diğer örneği de Hacı Veyiszâde Mustafa Sabri Kurucu Efendinin (v. 1960) Konya İmam Hatip Lisesi öğretmenliği esnasında her vesile ile öğrencilerine dua etmesinde görmekteyiz. Hacı Veyiszâde efendinin kızdan torunu Hasan Küçükâçı amcadan dinlemiştir; o şöyle anlatmıştı: "Dedem İmam Hatip'te hocayken yazılı yapar, gözleri iyi görmediğinden imtihan kâğıtlarını bana okuturdu. Ben okurdum, o da not takdir ederdi. Dedem kâğıdı okumaya başlamadan kime ait olduğunu sorar, ardından da öğrencisine dua ederdi. Hayrettin Karaman hocanın kâğıdına sıra gelince ona öyle dua ederdi ki gözlerinden yaşlar dinmeksiz akardı. Hayrettin Karaman gibi birkaç öğrencisine çok özel dualarda bulunurdu."

luğunda yer alan özelliklerdendir. Bu yaklaşım ‘kendimiz için istediğimiz şeyi kardeşimiz için de isteme’ düsturu na yönelik bir anlayıştır ki, toplumsal bütünlüşmede çok olumlu katkısı olmuştur.

Öğrencinin ilme teşvik edilmesinde mükâfatın olumlu etkisi büyütür. İcazette de görüldüğü gibi eğitimci yeri geldiğinde öğrencisini övmeli, kazanmasını istediği sıfatlarla vasıflandırmalıdır. İnsan eğitim ve öğretimi tabiatıyla zordur, kolay değildir. Eğitim ve öğretimde disiplin de göz ardı edilmeksızın eğitimciler tarafından öğrencinin ilme yönlendirilmesi kolaylaştırılmalıdır. Bunun yollarından biri de öğrenciyi müspet yönde motive etmektir. Belgedeki övgü ifadeleri öğrencinin ilme hizmet etmesini sağlamada önemlidir.

İcazet belgelerinin genelinde yer aldığı gibi bu belge de de hocanın üstün mütevazılığı görülmektedir. İcazette Hasan Kudsî Efendi büyük bir tevazu örneği sergileyerek kendisini icazet vermeye yetkili kabul etmediği halde Ahmed Ziya Efendinin hüsnü zannını karşısıksız bırakmamak için isteği doğrultusunda ona icazet verdiğini belirtmektedir. Bu da bize ilmin, sahibinin tevazusunu artırması gerektiğine dair güzel bir örnek sunmaktadır.

Belgede Hasan Kudsî Efendi aklî, naklî, amelî tüm ilimlerden Tefsir, Hadis, Usul ve Füruun tamamından ri-vayette bulunmasına icazet vermektedir. Belge genel icazet/icazet-i âmme örneklerindendir. Zira icazette okutulan ilim, ders ve hocalarda tafsilata gidilmiş, farklı kollardan hoca silsilelerine yer verilmiştir. İcazette en fazla yer alan kısım, silsilelerin geçtiği bölümlerdir. Hâlbuki icazetlerin genelinde hoca silsilesinde bu denli ayrıntıya gidilmemiş

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

tir. Bu da belgeyi diğer icazet belgelerine göre farklı kılan bir özelliktir.

Hasan Kudsî Efendi, icazet silsilesinde ilim aldığı hocalarını birkaç koldan sıralamıştır. Bu usul, icazet veren hocanın beslendiği kaynağı öğrenmede sonraki araştırmacılar için önemlidir. Zira icazetlerin bu yönü dönemin ilmi yapısını ve hocaların birbirleriyle olan ilmi bağlantısını ispat etmede önem arz etmekte, icazeti konu hakkında birinci derecede kaynak kılmaktadır.

Icazetteki hoca silsileleri birkaç koldan Ebu Saîd Muhammed Hâdimî'ye, oradan da farklı kollardan Hz. Peygamber (s.a.v), Cibrail (a.s) ve her ilmin kaynağı olan Yüce Allah'a ulaştırılmış ilmin esas kaynağının Cenabı Hak olduğuna vurgu yapılmıştır.

Hasan Kudsî Efendi icazet belgesinde öğrencisini övdüğü gibi ilim aldığı hocalarını da övmüştür. Silsilede ilk elden ders aldığı hocaları ile Ebu Saîd Muhammed Hâdimî Efendiye ayrıca ve özellikle övgüde bulunmuştur.

Hasan Kudsî Efendi hocaları zikrettiği silsileden sonra özellikle de iki ayrı yerde Ahmed Ziya Efendi nezdinde tüm ilim erbabına kapsamlı ve gayet manidar tavsiyelerde bulunmuş, İslâm'ın ana unsurlarına yer vermiştir. İncelediğim icazet belgelerinin hiç birinde bu derece ayrıntılı olarak nasihat edilmemiş, dinin esaslarına yönelik bilgi sunulmamıştır.

Icazeten sadece öğrencinin aldığı ilimleri ispat eden bir belge özelliğini taşıması gerekikten bazı tavsiye ve dinin temel bilgilerinden de icazete yazılması her şeyin eğitim malzemesi olarak kullanılacağına güzel bir örnek

oluşturmuştur. Zira önemli olan her durumda insanların İslâm ahlaklıyla donanımını sağlayacak adımlar atılmasıdır. İcazet belgesinde yer alan bu tür bilgiler de kıymetli olan bir belgeye ilave değer katmaktadır. Nasihat kabilinden olan bilgiler sürekli uyarıcı olmaktadır. Her halükarda eğitim, Peygamberlerin kullandığı bir metottur; örneklerini de ayet ve hadislerde bulmak mümkündür.²⁵¹

İcazet belgesinin birinci bölümünde üç icazet silsilesi yer almıştır. Birincisi, Hüseyin Feyzi ibn Mustafa Efendi Kadınhanî'den başlayıp İmamı Azam Ebu Hanife'de tamamlanan ‘Fıkıh İcazeti’dir. İcazeten ihtiya ettiği hoca silsilesi oldukça ayrıntılı ve kapsamlı olması, bazı hocaların icazet aldığı birkaç hocayla birlikte yer alması sebebiyedir.

Belgedeki fıkıh icazeti silsilesi birkaç koldan Ebu Saîd Hâdimî'ye dayanmaktadır. Bu da Ebu Saîd Hâdimî'nin İç Anadolu ve özellikle de Konya bölgesinde fıkıh ilmi açısından edindiği konumu belirlemede önemli bir göstergedir.

Birinci bölümdeki ikinci icazet ise Ba’lebekke müftüsü olarak da bilinen, Muhammed Hibetullah ibn Mahmud Nâcî Efendiden başlayıp muttasıl bir senetle Hz. Peygamber (s.a.v)'e kadar ulaşan ‘Hadis İcazeti’dir.

Birinci bölümün üçüncü icazeti Ahmed Kâzâbâdî'den itibaren başlayıp Hz. Peygamber (s.a.v)'e kadar ulaşan ‘Tefsir İcazeti’dir. İcazette ilmin Hz. Peygamber (s.a.v) tarafından Cibrail (a.s)'den, onun da Yüce Allah'tan aldığı kaydedilmektedir.

251 Yusuf (a.s)'ın hapisteki arkadaşlarının rüyalarını tabir etmeden önce fırsatı değerlendirerek onlara dini tebliğ etmesi bu örneklerden biridir. (Yusuf,12/36-38).

Belgenin birinci bölümündeki üç icazet tamamlanıktan sonra Hasan Kudsî Efendinin ilmin üç basamağı hakkında verdiği kısa fakat manidar bilgi ve sonunda yaptığı nasihatler dikkat çekmektedir. İlmin basamakları; Allah’ı doğru bir şekilde tanıtmak, Ona yerli yerince teslim olmak ve gücü nispetinde ona kulluk etmek şeklinde sıralanmış, ilmin bu üç basamağına riayet de İslâm'a sonsuz bağlılık olarak nitelendirilmiştir. İlim sahibi herkesin aynı derecede olamayacağını belirten Hasan Kudsî Efendi, ‘her ilim sahibinin üstünde daha üstün bir âlim vardır’²⁵² ayetiyle bunu desteklemiştir.

Birinci bölüm Hasan Kudsî Efendinin imza ve mührüyle tamamlanmıştır.

Ikinci bölümde iki icazet bulunmaktadır. İcazetler Şifâ-i Şerif, Kütüb-i Sitte, Tefsir ile aklî ve naklî ilimleri kapsamıştır. Birinci silsile ‘Hadis İcazeti’dir. İcazetin hoca silsilesinin başında Hasan Kudsî Efendinin hocası Muhammed Hibetullah’ın öğrencilerinden Nevşehirli Ahmed Hazım bulunmaktadır. Rivayet zinciri on sekizinci tabaka da Hz. Peygamber (s.a.v)’e ulaşmıştır. Senedin sonunda Hz. Peygamber (s.a.v)’den bir hadis rivayet edilerek şu ifadelere yer verilmiştir;

“Hadisin rivayetinde benimle Buhârî arasında on altı ravi vardır. Buhârî'nin âli isnadı üçlüdür. Böylece benimle Hz. Peygamber (s.a.v) arasında yirmi ravi olur. Bu, âli isnad²⁵³ isnadın en üstündür. Günümüzde bundan daha üstün bildiğim bir isnat yoktur.”

252 Yusuf, 12/76.

253 Âli isnat, Hz. Peygamber (s.a.v) ile hadis icazeti veren hoca arasında en az şahsın bulunduğu, senet silsilesi en kısa olan hadistir.

Ikinci bölümün ikinci icazeti de birincisi gibi ‘Hadis İcazeti’dir. İcazet silsilesi Hasan Kudsî Efendinin hocası Muhammed Hibetullah’tan başlayıp Hz. Peygamber (s.a.v)’den rivayet edilen bir hadisle sona ermiştir.

Hasan Kudsî Efendi ikinci bölümün sonunda yine İslâm’ın umdeleriyle dolu, esaslı nasihatlerde bulunmuştur. Allah’ın Peygamberlerine, Hz. Peygamber (s.av)’in ashâbına yaptığı tavsiyelerden oluşan nasihatlerini önce kendisine, sonra ve özellikle de Ahmed Ziya Efendiye ve diğer dostlarına yaptığı belirtmiştir.

Hasan Kudsî Efendi nasihatlerinde özellikle şu hususlara vurgu yapmıştır:

- **Her an Allah’tan çekinmek,**
- **Sürekli ilimle özellikle de İslâmi ilimlerle mes-gul olmak,**
- **Hz. Peygamber (s.a.v)’in dediği gibi faydasız ilimden uzak kalmak,**
- **Şüpheli şeylerden sakınmak,**
- **Vakti israf etmemek,**
- **Yalan söz ve şahitlikten sakınmak,**
- **İzzet ve şerefi dünyaya değil Allah'a hizmette aramak,**
- **İnsanlara karşı merhametli ve güzel ahlaklı olmak,**
- **Kötülük yapana bile iyilik yapmak,**
- **Salihlerle arkadaşlık kurmak,**
- **Allah’ı anmak,**
- **Gücü yettiğince Allah'a kulluk etmek,**

- Her an Allah'ın huzurundaymış gibi davranmak.

İcazet belgesinin ikinci bölümü de Hasan Kudsî Efendinin mührüyle sona ermiştir.

Belgenin üçüncü bölümünde “Hatme Hace” tarif edilerek okunmasına icazet verilmiştir. Ayrıca Bahâiyye Evradı, Delâîlu'l-Hayrât, Hizbu'l-Bahr ve'n-Nasr, Hizbu'l-A'zam okumaya da icazet verilmiştir.

İcazet belgesi kısa bir dua ve sonunda mühürle tamamlanmıştır.

2. FIKIH İCAZET SİLSİLESİ

Belgelarındaki değerlendirmeden sonra şimdiden de Hasan Kudsî Efendinin hocasından başlamak suretiyle belgede yer alan ‘Fikih İcazeti’ni hoca silsilesiyle birlikte listeleyerek sunalım. Fikih icazetinde silsile, farklı kollardan birkaç kez Ebu Saîd Muhammed Hâdimî'de birleşmektedir. Bu da Hâdimî'nin İç Anadolu bölgesinde ilme yaptığı hizmeti, âlimlerin kendisine olan üstün itibarını göstermektedir. Hâdimî, eserleriyle ve özellikle de “Mecâmiu'l-Hakâik Şehu Menafii'd-Dekâik” adlı eseriyle sadece kendi dönemine değil bir asır sonra hazırlanan “Mecelle-i Ahkâm-ı Adliye” adlı Osmanlı Devletinin kanun kitabına tesir etmiş, kanun maddelerinin otuz küsür kadarının direk eserinden alınmasına sebep olmuştur.²⁵⁴ Bir müderrisin taşrada bu derece etkili olması, ilmin gü-

254 Ömer Nasuhi Bilmen 38 maddenin Mecâmiu'l-Hakâik'tan alındığını belirtmektedir. (Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuki İslâmiye ve İstîlahatî Fıkhiyye Kamusu, I-VIII, İstanbul 1967, I/254-289.)

nümüze kadar gelmesinde gösterilen gayretlerin bilinip örnek alınması konusunda çok anlaşıldır.

1. Hâc Hüseyin Feyzi ibn Mustafa Efendi Kadînhânî (v. 1312/1894)

2. Hafız Mustafa Efendi ibn Hüseyin Kadînhânî ve Süleyman Efendi ibn Seyyid Halil Efendi Karamânî

3. Seyyid Abdulehad Eskîlî

4. Nu'man bin Ebu Saîd Muhammed Hâdimî (v. 1240/1824)

5. Hâdim Müftüsü Seyyid Muhammed Efendi, Hâdim Müftüsü Seyyid Ahmed Efendi ve Veliyyuddin Efendi Akşehrî

6. Bu âlimler de ilimleri sahih senetlerle Seyyid Ebû Saîd Muhammed el-Hâdimî (v. 1176/1762)

7. Uzunmeri'de doğup Konya'da meskûn Seyyid Mustafa Efendi

1- Hâdim Müftüsü Seyyid Ahmed Efendi ibn Abdül-lah ibn Ebû Saîd, Ömer bin Abdulkârim Abdurresûl Mekkî, Aydıncıklı İsmail Efendi, Mustafa Efendi Hâdimî ve Molla Efendi Alâî

2- Seyyid Ömer bin Abdülaziz Karamanî

3- Eriklili Reşîd Mustafa Efendi.

4- Harzumlu Muhammed Efendi bin İsmail

5- Seyyit Süleyman Vehbî Kırkağacî

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcaketleri

6- Seyyit Süleyman Kırkağacî

7- Seyyid Muhammed Şükrî Alâî Reyhanzâde

8-Aydıncıklı Hafız İsmail bin İdris

9-Hâdim Müftüsü Numan Efendi bin Ebu Saîd Hâdimî, Hâdim Müftüsü Hâc Muhammed Efendi, Seyyid Ahmed Efendi ve İbrahim Efendi Alaşehirî

10- Hâdim Müftüsü, Seyyid Muhammed Efendi.

11- Ancak şu kadar var ki aynı şekilde ilk önce ona kardeşi Seyyid El-Hâc Muhammed Saîd Efendi, kardeşi, Mecâmi' şarihi Hâc Abdullah Efendi ve müftüzâde diye bilinen İbn Yusuf icazet verdi. İkinci olarak da aynı şekilde amcası Seyyid Hâc Ubeyd Efendi icazet verdi. Yine üçüncü olarak da müftüzâde diye bilinen Seyyid Muhammed icazet verdi.

12- Mustafa Boluvî

13- İsmail Efendi Konevî ve Ali Mûcurî

14- Ahmed Erkûbî

15- Ebu Saîd Muhammed Hâdimî

1. Senkûrîli Abdullah Efendi

2. Seyyid Sâdîk Kayserî

3. Abdullah ibn Hasan Çankırıvî

4. Ahmed Erkûbî

5. Osman Akşehrî
 6. Seyyid Muhammed Hâdimî
 7. Vidinli Mustafa bin Ömer
 8. İbrahim bin Muhammed İsbirî
 9. Abdurrahîm Efendi bin Yusuf el-Evlevî
 - 10 Muhammed bin Yusuf Evlevî
 11. Nevşehirli Seyyid Ahmed Hazim Efendi ibn Seyyid Abdurrahman Rûhî
 12. Seyyid Hâc Salih ibn Seyyid Muhammed Kayserî
 13. Hafız Kasım bin Şeyh Hâc Mahmûd Kayserî
 14. Muhammed Ebu Saîd el-Hâdimî
-
- 1- Akşehirli Hâc Ömer Efendi, İmamzâde Muhammed Es'ad bin İmam Ahmed, Zinnureyn Musannîf Efendi ve Kuyuceğili Seyyid Abdurrahman
 - 2- Amasralı Seyyid Salih
 - 3- Ebu Saîd Seyyid Muhammed Hâdimî
 - 4- Aynı şekilde Şeyh Muhammed Hâdimî'den, Seyyid el-Hazîm Ahmed bin Abdurrahman bin Abdullah'tan, babasından, Saçaklızâde diye bilinen, Muhammed Fazıl'dan alarak müftüzâde diye bilinen Seyyid Muhammed bin Yusuf'a icazet verdi. Bu ikisinin senedi muhakkik Sa'duddin Taftazânî'ye kadar ulaşmaktadır.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

5- Yusuf Efendizâde diye bilinen Buhârî'nin şârihinden ki her ikisinin de senedi Hz. Peygamber (s.a.v)'e kadar ulaşmaktadır.

6- Şeyh Valid Yusuf bin İsmail bin Abdullatîf

7- Pirizâde diye meşhur Hüseyin, Abdurrezzak Antakî

8-Muhammed Yemânî (v. 1135/1722)

9-Abdulhayy

10- Sebezmûnî

11- Ebu'l-Berekat Hasan bin Ammar Şurunbilalî (v. 1069/1658)

12- Ali bin Gânim Makdisî

13- Allame Şîhâbuddin Abdulberr bin Şîhne (v. 921/1515)

14- Kemaluddin bin Hümam (v. 861/1456)

15- Sirâcuddin Ömer bin Ali (v. 829/1425)

16- Alaaddin Seyrafi (v. 790/1388)

17- Seyyid Celaleddin bin Şemseddin Kerlânî (v. 767/1365)

18- Alaaddin Abdulaziz Buhârî (v. 730/1330)

19- Hafızuddin Kebir Muhammed bin Nasır Buhârî (v. 693/1293)

20- Şemsuddin Muhammed bin Abdusettâr bin Muhammed Kerderî (v. 642/1244)

21- Şeyhu'l-İslâm Ebu Hasan Burhânuddin Ali bin Ebi Bekir Merginânî (v. 593/1196)

22- Şemsu'l-Eimme Muhammed bin Ahmed bin Ebi Sehl Serahsî (v. 490/1096)

23- Şemsu'l-Eimme Abdulaziz bin Ahmed bin Nasr Hulvânî (v. 447/1055)

24- Kâdî Ebu Ali Hüseyin bin Hızır Nesefî (v. 424/1032)

25- İmam Ebu Bekir Muhammed bin Fadl Buharâlı (v. 381/991)

26- Ebu Muhammed Abdullah bin Muhammed Hari-si Kelibâdî (v. 340/951)

27- Ebu Hafs-ı Sağır Abdullah-ı Buhârî Muhammed bin Ahmet bin Hafs (v. 264/874)

28- Ebu Hafs-ı Kebir Ahmet bin Hafs (v. 217/832)

29- Muhammed bin Hasan Şeybânî (v. 180/804)

30- İmam Azam Numan bin Sabit (v. 150/767), Ham-mad bin Ebi Süleyman (v. 120/737)

31- İbrahim bin Yezid Nehâî (v. 96/713)

32- Ebu Abdurrahman Abdullah bin Habib (v. 70/689)

32- Alkame bin Kays (v. 62/681), Ebu Abdurrahman Esved bin Zeyd (v. 85/705)

33- Abdullah bin Mesûd (v. 32/652) ve Hz. Ali ibn Ebî Talib (v. 40/661)

34- Hz. Peygamber (s.a.v)

35- Cebrail (a.s)

ALLAH (c.c).

3. İCAZETİN TERCÜMESİ

İcazet metninin Arapçadan Türkçeye tercümesinde icazette yer alan ayet ve hadislerin kaynağı da tespit edilmiş bazı hadisler için yapılan yorumlara da değinilmiştir. İcazette yer alan hocaları silsiledeki sırasına göre numaralandırarak ilim aktarımındaki tarihsel süreç belirtilmeye çalışılmıştır. Böylece ilmin kimden ve hangi dönemde alındığının ortaya çıkmasına katkı sağlanmıştır.

**“ EÙZU BÌ’LLÂHÌ MÌNE’Ş-ŞEYTÂNÌ’R-RACÌM
BÌMÌLLÂHÌ’R-RAHMÂNÌ’R-RAHÌM ”**

İlmin gür ağacını âlimlerin kalplerine yerleştiren ve âlimlerin ilmini yüce İslâm’ın nurlu hükümleri kılan Allah'a hamd olsun.

Salât ve selam, âlimleri kendine varis kılıp diğer peygamberlere benzeten Peygamberimiz (s.a.v)'e, Onu sevip yolundan giden ashâbına, onlara tabi olanlara ve bizleri onların yoluna sevk eden âlimlere de olsun.

Bundan sonra, fakir ve hakir olup kusur ve acizliğini itiraf eden kul, Hasan Kudsî ibn Muhammed Kudsî el-Konevî –Yüce Allah onu affetsin- derki;

Muhakkak ki ilim, canların varlıklarını yolunda sarf ettiği, tahsilinde karaları, kıtaları aştıkları bir hayattır. İlmi elde etmede atılımlar yaparak mesafeler kaydediyorum. Allah Teâlâ şöyle buyurdu (esteîzu billâh/Allah'a sığınırim);

“O yeri geçtiklerinde Musa hizmetçisine demişti ki; ‘Yiyeceğimizi getir. Bu yolculuğumuzda bir hayli yorgun düşük.’”²⁵⁵

“Genç de ona şöyle demişti; ‘Gördün mü kayaya sığınınca ben balığı unuttum. Onu hatırlamayı unutturan da şeytandan başkası değildir. Balık şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitti.’”²⁵⁶

“Musa demişti ki; ‘Bizim istediğimiz de bu idi.’ Hemen izlerini takip ederek aynı yolda geri dönmüşlerdi.”²⁵⁷

“Orada katımızdan kendisine bir rahmet verdığımız ve bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan birini bulmuşlardır.”²⁵⁸

“Musa ona şöyle demişti; ‘Sana tam olarak öğretilenlerden bana da öğretmen için sana tabi olabilir miyim?’”²⁵⁹

Ve yine Allah Teâlâ buyurdu ki;

²⁵⁵ *Kehf*, 18/62.

²⁵⁶ *Kehf*, 18/63.

²⁵⁷ *Kehf*, 18/64.

²⁵⁸ *Kehf*, 18/65.

²⁵⁹ *Kehf*, 18/66.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

“Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?”²⁶⁰

“Allah’tan hakkıyla ancak âlimler çekinirler.”²⁶¹

“(Allah) kendilerine ilim verilenlerin derecelerini (yükeltsin).”²⁶²

Hz. Peygamber (s.a.v) de şöyle buyurdu (Allah Onu mübarek ve mükerrem kilsin);

“Muhakkak ki melekler, ilim öğrenmek isteyenlerden memnun oldukları için kanatlarını indirirler. Âlim için yerde ve gökte, hatta sudaki balığa varıncaya kadar her şey istigfar eder. Âlimin âbide üstünlüğü, dolunay gecesindeki ayın diğer yıldızlara üstünlüğü gibidir. Âlimler, Peygamberlerin varisleridir.”²⁶³

Bu konuya ilgili akli ve nakli deliller, sayma kabiliyeti olan kişinin sayamayacağı kadar çoktur. Isnadın süreklilik arz edip devam etmesinde özellikle bu ümmet ön plana çıktı. Isnat kuşkusuz dindendir. Âlî, sağlam isnadın istenmesi selefîn yapa geldiği, takip ettiği bir yoldur. Isnat olmasaydı, dileyen dilediğini söylerdi. Ahmed bin Hanbel şöyle dedi;

“Isnat istemek selefîn geleneğidir.”

Pek çoğu, ömrünün uzun bir dönemini edebi ilimlerin ve akli fenlerin tahsiline ve en önemli zamanlarını zamanın faziletülerinin meclislerinde hazır bulunarak harcadı. Böylece tam en yüce nasibe ulaştı.

260 Zümer, 39/9.

261 Fatır, 35/28.

262 Mücadele, 58/11.

263 Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/196; Ibni Mace, “Mukaddime”, 17.

Kardeş, âlim, âmil, fâzil, derya, kâmil, yetenekli, sanatkâr, araştırmacı, salih, mükemmel, inceleyici, üretken, yüzündeki ışiktan övgüye lâyık, aydın, irfanının enginliği sebebiyle Hidâyet güneşi, mütalaacı, yardım dileyenlerin güneşî, istifade etmek isteyenlerin ışığı, arkadaşlığın özü, akıl sahiplerinin dayanağı Ahmed Ziyauddîn bin Mevlânâ eş-Şeyh Muhammed Behâuddîn (k.s), Allah onu dilediği ve hoşnut olduğu şeye muvafik kilsin; ömrünün sonunu evvelinden daha hayırlı kilsin; sonunda iyi dille anılan ebedî, kalıcı bir söz ile onu rızıklandırın.

O, bu meclisin en mütevazı devam edenlerindendi. Benden ilimden bir miktar, fenden de bir pay aldı. En olgun seviyede kabiliyetli ve en üst düzeyde mükemmel. Hakikatleri kazandı, inceliklere ulaştı. Onu üst derecede olgun buldum. Allah ona daha fazlasını versin. Sonra halef ve selefin yolu üzere kitapların rivayetleri ve eserlerin dirayetinden faydallanması, öğrencilerin ders alması, ilme rağbet edenlerin müzakerede bulunması, ilmi isteyenlerin kazançlı olması, ilimden daha fazla faydallanması amacıyla benden icazet istedi. Hâlbuki ben icazet vermeye layık değilim. O ise beni icazet vermeye ehil zannetti, ben de onun bu zannını hoş görerek benden rivayeti uygun olan akli ve nakli, ilmi ve ameli ilimlerden tefsir, hadis, usul, furûun (fıkıh) tamamı için rivayette bulunmasına icazet verdim.

Ben ona fazıl, zeki, anlayışlı, edip, muhakkiklerin gururu, müdekkiklerin deryası, zamanının en bilgini, en mükemmel, irfan sahibi, cana yakın, kibar, şu hocalarımın bana verdiği şekilde icazet verdim;

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Hâc Hüseyin Feyzi ibn Mustafa Efendi Kadînhânî ki o da sahîh senetle pek çok hocadan aldı. Bu hocalarından bir kısmı şunlardır;

Babası, faziletli, büyük âlim, olgun, anlayışlı, Hâc Mustafa Efendi ibn Hüseyin Kadînhânî (Allah ikisini de bağıışlasın),

Faziletlilerin efendisi, âlimlerin gözünün kaynağı, Konya'da doğup Konya'da meskûn, Seyyid Hâc Süleyman Efendi ibn Seyyid Halil Efendi Karamânî. Karamânî de şundan aldı.

Konya'da doğup Konya'da meskûn, Seyyid Abdüleihad el-Vahidî'l-Vahîd el-Eskîlî'den. Kendisine şu âlim icazet vermiştir.

Kutup Hâdimî'nin oğlu Hâdim Müftüsü Seyyid Nu'man Efendi. O da şunlardan aldı.

Hâdim Müftüsü Seyyid Muhammed Efendi,

Hâdim Müftüsü Seyyid Ahmed Efendi ve

Veliyyuddin Efendi Akşehrî'den icazet aldı.

Bu âlimler de ilimleri sahîh senetlerle, zâhirî ilimlerin kaynağı, takva sahibi hayır ehli velilerin takipçisi, mükemmel eserlerin ve şâşılacak üstünlüklerin sahibi, dinin hizmetçisi, âriflerin kutbu (önderi) Şeyh Seyyid Ebû Saîd Muhammed el-Hâdimî'den -Allah bizi kiyamet gününe kadar mukaddes ruhaniyetinden faydalansırsın- icazet aldı. Ebu Saîd Hâdimî de şundan icazet aldı.

Uzunmerî'de doğup Konya'da meskûn Seyyid Mus-

tafa Efendi'den icazet aldı. Kendisine de şunlar icazet verdi.

Hâdim Müftüsü Seyyid Ahmed Efendi ibn Abdullah ibn Ebû Saîd,

Muhaddislerden Ömer bin Abdulkârim Abdurresûl Mekkî,

Aydıncık'da doğup Medine'de meskûn, İsmail Efendi'den Şifa-i Şerif ve diğer derslerden,

Hâc Mustafa Efendi Hâdimî,

Konya'da doğup Konya'da meskûn, Molla Efendi Alâî diye bilinen kişi,

O da aynı şekilde Karaman Müftüsü, Karaman'da doğup Karaman'da meskûn, Es-Seyyid Ömer bin Abdülaziz'den icazet aldı.

Müsevvid, Erikli'de doğup Konya'da meskûn Reşîd Mustafa Efendi.

Kendisine icazet verenlerden biri de faziletli, olgun Harzum'da doğup Kırkağaç'ta meskûn, Hâc Muhammed Efendi ibn İsmail'dir. Kendisine de şu icazet verdi.

Seyyid, müdekkik, Seyyit Süleyman Vehbî Kırkağacî. Kendisine şu icazet verdi.

Âlimlerin mevlesi, olgun anlayışlı ve nefsi mutmainne sahibi Seyyit Süleyman Kırkağacî. Kendisine şu icazet verdi.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Reyhânzâde diye bilinen âlim, olgun, hadisçi, Seyyid Muhammed Şükûrî Alâî. O da şundan icazet aldı.

Faziletli, olgun, Aydıncık'ta doğan, Mekke'de bulunan ve Medine'de meskûn, Hâc Hafîz Ismail bin İdrîs'ten ve aynı şekilde,

Hâdim Müftüsü Numan Efendi ibn Ebu Saîd Hâdimî'den,

Hâdim Müftüsü, Hâc Muhammed Efendi'den,

Seyyid Ahmed Efendi'den,

Hâc İbrahim Efendi Alaşehrî'den icazet aldı. Bunlar ise şu âlimlerden icazet aldı.

Faziletli, olgun, Hâdim Müftüsü, Es-Seyyid Muhammed Efendi.

Ancak şu kadar var ki aynı şekilde ilk önce ona kardeşi Seyyid El-Hâc Muhammed Saîd Efendi, kardeşi, faziletli, olgun, Mecâmi' şarihi, Hâc Abdullâh Efendi ve müftüzâde diye bilinen İbn Yusuf icazet verdi. İkinci olarak da aynı şekilde amcası Seyyid Hâc Ubeyd Efendi icazet verdi. Yine üçüncü olarak da müftüzâde diye bilinen Seyyid Muhammed icazet verdi.

Faziletli, olgun, Mustafa Boluvî den icazet aldı.

O da dost, faziletli, İsmail Efendi Konevî'den ve

Aynı şekilde Ali Mûcurî'den icazet aldı.

Kendisine de asrinin biriciği Ahmed Erkûbî icazet verdi.

Bu âlimlerin tamamı yüce İslâm'ın hizmetçisi “Tarîkatı Muhammediye”nin şârihi, açıklayıcısı Ebu Saïd Muhammed Hâdimî'den icazetlidirler.

Onlar da emsalsiz Sehban²⁶⁴ gibi edip olan es-Senkûrî'de doğup Kayserî'de meskûn, Hâc Abdullâh Efendi'den icazet aldı. O da,

Üstad, Seyyid Sadîk Kayserî'den; o da,

Abdullah ibn Hasan Çankırıvî, İslâmbûlî'den; o da,

Ahmed Erkûbî'den; o da,

Osman Akşehrî, Kayserî'den; o da,

Seyyid Muhammed el-Hâdimî'den aldı.

Fahrul muhakkîkîn ve bahrul mudakkîkîn, zamanın âlimi ve en olgunu Vidin'de doğup İslâmbul'da meskûn, Mustafa bin Ömer de icazet alanlardandır.

Ibrahim bin Muhammed el-İsbîrî'den,

Palabıyık Efendi'nin kardeşi diye meşhur olan Abdurrahîm Efendi ibn Yusuf el-Evlevî'den; o da,

Kardeşi Muhammed bin Yusuf Evlevî'den ki Palabıyık Efendi diye meşhurdur. Senedi muttasıl olarak âlim Siddîk Devvânî'ye ulaşmaktadır.

Faziletli, zeki, anlayışlı, edip Nevşehir'de doğup İslâmbul'da meskûn, Seyyid Ahmed Hazim Efendi ibn

²⁶⁴ *Sehbân bin Vâil el-Bahîlî, cahiliye döneminde yaşamış fesahat ve bellağatta örnek gösterilen Arap edebiyatçısıdır. (Cevad Ali (v. 1408), el-Mufassal fi Tarihi'l-Arab Kable'l-İslâm, Dâru's-Sâkî 1422/2001, XX cilt, 12/395, 16/414.).*

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Seyyid Abdurrahman Rûhî de o icazet alanlardandır. O da,

Hacı Torun Efendi diye bilinen, Seyyid Hâc Salih ibn Seyyid Muhammed Kayserî'den; o da,

Üstatların ustası Hafız Kasım bin Şeyh Hâc Mahmûd Kayserî'den icazetlidir. O da;

Allah dostu ve O'na vasil olan şeyhu'l-meşâyîh Muhammed Ebu Saîd el-Hâdimî'ye ulaşan muttasıl bir senedle icazet aldı.

Aynı şekilde Akşehir'de doğup İslâmbul'da meskûn, Hâc Ömer Efendi'den icazet aldı.

İmamzâde diye bilinen Muhammed Es'ad bin İmam Ahmed'den de aynı şekilde icazet aldı.

Zinnureyn diye isimlendirilip Musannîf Efendi diye bilinen zamanın âlimlerin âlimi, şerefilerin imamından da icazet aldı.

Şu kadar var ki, ona Kuyuceği'de doğup İslâmbul'da meskûn, Seyyid Abdurrahman icazet verdi. Ona,

Amasri'de doğup Ankara'da meskûn, Seyyid Salih icazet verdi. Ona da,

Ebu Saîd Seyyid Muhammed Hâdimî icazet verdi. O da,

Aynı şekilde Şeyh Muhammed Hâdimî'den, Seyyid el-Hazîm Ahmed bin Abdurrahman bin Abdullah'tan, babasından, Saçaklızâde diye bilinen, Muhammed Fazîl'dan alarak müftüzâde diye bilinen Seyyid Muham-

med bin Yusuf'a icazet verdi. Bu ikisinin senedi muhakkik Sa'duddin Taftazani'ye kadar ulaşmaktadır.

Yusuf Efendizâde diye bilinen Buhârî'nin şârihinden ki her ikisinin de senedi Hz. Peygamber (s.a.v)'e kadar ulaşmaktadır.

Şeyh Valid Yusuf bin İsmail bin Abdullatîf'ten ki o Pirizâde diye meşhur Abdurrezzak Antakî'den aldı.

Hüseyin ve Şeyh Muhammed Yemânî de Abdulhayy'dan; o da,

Nevebrî (Tevebrî)'den; o da,

Şurunbilâlî'den; o da,

Makdisî'den; o da,

Allâme Şîhâbuddin Abdulberr bin Şîhne'den; o da,

Ibn Hümâm diye bilinen Kemaluddin'den; o da,

Hidâye okuyucusu (Kâri'u'l-Hidâye) olarak bilinen Si-racuddin Ömer bin Ali'den; o da,

Alâuddin Seyrafî'den; o da,

Seyyid Celâluddin'den; o da,

Keşf ve Tahkik sahibi Alauddin Abdulaziz Buhârî'den; o da,

Kenz ve Kâfî sahibi Hafızuddin Kebir'den; o da,

Allame Şemsuddin Muhammed Kerderî'den; o da,

Hidâye sahibi Burhânuddin'den; o da,

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Şemsul Eimme Serahsî'den; o da,
Şemsul Eimme Hulvânî'den; o da,
Kâdi Ebu Ali en-Nesefî'den; o da,
İmam Ebu Bekir Muhammed bin Fadlî'dan; o da,
Sebezmunî'den; o da,
Abdullah Ebu Hafs Buhârî'den; o da,
Babasından; o da,
Muhammed bin Hasan Şeybanî'den; o da,
İmam Azam Numan bin Sabit'ten aldı.

Aynı şekilde;

Hz. Peygamber (s.a.v)'e ulaşan senetle gönüllerin şifası, cumhurun sığınağı, Ba'lebekke müftüsü olarak bilinen, Muhammed Hibetullah ibn Mahmud Nâcî –Allah yerini hoş kılsın, cenneti ona makam eylesin- ona icazet verdi.

Sonra büyüklerin kaynağı, hocaların sığınağının silsillesine -Ebu Saîd Seyyid Muhammed el-Hâdimî' yi kastediyorum- silsileyi tamamlamak amacıyla tekrar dönelim. Deriz ki;

Muhammed el-Hâdimî'ye hocası ve babası, takva sahibi zahit, Şeyh Mustafa Hâdimî icazet verdi. Ona da,

İlim ve anlayışta emsalsiz olan Muhammed bin Ah-

med Tarsûsî kütübi sitte ve özellikle de Buhârî icazeti verdi. Ona da,

Şeyh Muhammed bin Ali Kâmil Dîmîşkî icazet verdi.
Ona da,

Faziletli, olgun, Hayruddin bin Ahmed Deylemî icazet verdi. Ona da,

Ahmed bin Muhammed Eminuddin bin Abdulâlâ icazet verdi. Ona da,

Babası icazet verdi. Ona da,

Şeyhu'l-İslâm Zekeriya Ensarî icazet verdi. Ona da,

İmam, hafız ve onların hocaları hadiste emirul müminin olan Buhârî şârihi, Şîhab Ahmed bin Ali bin Hacer Askalânî icazet verdi. Ona da,

Burhanuddin icazet verdi. Ona da,

Faziletli, allâme İbn Şîhne icazet verdi. Ona da,

Sirâcuddin Debeyrî icazet verdi. Ona da,

Ebu'l-Vakt Abdulevvel Seczî Herevî icazet verdi. Ona da,

Ebu'l-Hasan Abdurrahman Dâvûdî icazet verdi. Ona da,

Abdullah Serahsî icazet verdi. Ona da,

Muhammed bin Yusuf Ferberî icazet verdi. Ona da,

Muhammed bin İsmail el-Buhârî icazet verdi.

Buhârî'nin senedi Hz. Peygamber (s.a.v)'e kadar ulaşmaktadır.

Aynı şekilde ilimleri;

Âlim, muhakkik, araştırcı ve inceleyici Ahmed Kâzâbâdî'den, aldı. O da,

Tefsir ilmiyle meşhur, Muhammed Sivâsî'den, aldı. O da,

Fazıl Gürânî'den aldı. O da,

Şeyh Abdullah Cezerî'den aldı. O da,

Mevlâ Ahmed Müncel'den aldı. O da,

Mevlanâ Mirzacan Şirazî'den aldı. O da,

Muhakkik, müdekkik, Mevlânâ Celaluddin Muhammed bin Es'ad Devvânî Sîddîkî'den aldı. O da,

Mevlânâ Muhyiddin el-Keşkesânî'den aldı. O da,

Mevlânâ muhakkik, Seyyid Şerîf Cûrcânî'den aldı. O da,

Mevlânâ Mübarek Şâh'tan aldı. O da,

Mevlânâ Kutbuddin Şîrâzî'den aldı. O da,

Mevlânâ Ömer Kâtîp Kazvînî'den aldı. O da,

Mevlânâ İmam Gazzâlî'den aldı. O da,

İmamu'l-Harameyn Abdulmelik bin Yusuf Cüveyenî'den aldı. O da,

Babası Yusuf ibn Tayyib'den aldı. O da,

Mevlânâ Muhammed Süleyman Sa'lûkî'den aldı. O da,

İbrahim Mervezî'den aldı. O da,

Ebu Abbas Ahmed'den aldı. O da,
Ebu'l-Kasım Osman'dan aldı. O da,
Ebu İbrahim İsmail'den aldı. O da,
Ebu Abdullah Muhammed bin İdris eş-Şâfiî'den aldı. O da,
Muhammed bin Hasan eş-Seybanî'den aldı. O da,
İmamu'l-eimme, sirâcu'l-ümme (ümmetin kandili)
Ebu Hanife Numan bin Sabit'ten aldı. O da,
Hammad bin (Ebi) Süleyman'dan aldı. O da,
İbrahim Nehâî'den aldı. O da,
Alkame, Ebu Abdurrahman Abdurrahman Esved bin
Zeyd ve Ebu Abdurrahman Abdullah bin Habib'den aldı.
Bunların ilk ikisi de,
Abdullah bin Mesûd'dan aldı. Üçüncüsü (Ebu Abdur-
rahman Abdullah bin Habib) ise,
Hz. Ali ibn Ebi Talib (r.anhüma)'den aldı. Bu iki saha-
be de,
Peygamberlerin Sonucusu, Âlemlerin Rabbinin
Elçisi'nden aldılar. İsnadın sonu, peygamberlerin evveli-
nin ve sonunun efendisi, insanların ve cinlerin Peygamberi
(s.a.v) ile nihayete ermlesi ne de güzel oldu. Allah Ona, âline
ve ashâbinin tamamına salât ve selam etsin. Allah bizi de
onların temiz, hoş ruhaniyetlerinden faydalansın.
Hz. Peygamber (s.a.v) de vahyin güvencesi Cibrail
(a.s)'den,

Cibrail (a.s) da asla zail olmayan baki Allah (c.c)'tan aldı.

İşte bu faziletli kardeş, Hidâyet güneş, kendisine uyanların ışığı, öğrencilerin müracaat yeri, akıl sahiplerinin sıaginağı olan Ahmed Ziyauddin ibn Mevlânâ eş-Şeyh ğavsu'l-vâsilîn Muhammed Bahâuddin (k.s)'e Allah'tan çekinmesini, Ona itaat etmesini, sadece Allah'ın rızasını dileyerek salih amel ve ibadette bulunmasını, kötülüklerden ve nefsanî arzulardan kaçınmasını tavsiye ederim.

Ey sadık kardeş bil ki, akli ve nakli ilimleri tahsil etmedeki en yüce gaye, en parlak hedef, Allah'ı bilmek ve tanımak, kulun kendisini bilmesi ve Allah ile arasındaki yakınlığı kurmasıdır.

İlmîn ilk basamağında Allah'ın zatı ve sıfatındaki izzeti, azameti ve kemali ortaya çıkar. Allah'ın âlemlerden her yönden zengin oluşu, özellikle de kuluna ve ameline ihtiyaç duymaması açısındandır.

İlmîn ikinci basamağında, kulun dünya ve ahrette sürekli, açık ve gizli bir şekilde zilleti, hakirliği, yokluğu, Mevlâsının kerem ve ihsanına ihtiyaç duyduğu her yönden ortaya çıkar. Şu kadar ki, şayet Allah'ın iyilik ve ihsanı göz açıp kapayıncaya kadar veya bir an bile kesilecek olsa kul yok olup gider.

İlmîn üçüncü basamağında, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, çok övülen, güç ve kudreti sınırsız olan Allah'ı tazimde, kulun kıyam gibi –bunu Allah'ın şanına layık tazime elverişli tam olarak yapmaya güç yetiremese bile- yapması gereklî şeyler ortaya çıkar. “Allah'ı layık olduğu şekilde takdir edemediler.”²⁶⁵ Yine şu da ortaya çıkmaktadır ki her iki dünyada verilenler Allah'tandır. Bu nimetler, zayıf

olan kulun hak etmesi veya Allah'a bir zorunluluk ya da mecburiyetten değil, Allah'ın fazlı ve ihsanı sebebiyledir. İşte bu, Mevla'ya tazim anlamında gerekli şekilde yerine getirilen kiyamıdır.

O üç ilim basamağının gereğince kullanım yolu üzere devam etmek yüce İslâm'a sonsuz bağlanmaktadır. Tümüne şeriatta ihsan diye tabir olunur. İhsan da kulluktur. Kulluk ile üç hususu bilme arasında zorunlu bir bağ vardır. İşte böylece ilim şahısların farklı görüşleriyle farklılık kazanır. Hatta tek bir mertebede sınırlı kalmaz. "Zira her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen bir âlim vardır."²⁶⁶

Kulluktaki ve gereğini yerine getirmede farklılık, bu üç hususu bilme ve kusurdaki farklılıktan kaynaklanır.

"Allah'tan hakkıyla ancak âlimler çekinirler."²⁶⁷

İşte durum bundan ibarettir. Başarı Allah'tandır. Bu da söylenecek öz bir sözdür. Yalnız sabır isteyenler için de bu söz yeterlidir.

Güç ve kuvvet sadece yüce ve büyük olan Allah'a aittir. Ömrümüzün sonunda en son sözümüz; "Lâilâhe illallâh Muhammedun rasûlullâh/Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed Onun peygamberidir" olsun. Ey merhamet edenlerin en merhametlisi! Senin merhametinle...

Ben fakir, âlimlerin ve şeyhlerin ayaklarının tozu,
Hasan Kudsî bin Muhammed Kudsî
Allah ikisini de affetsin
(Mühür)

266 Yusuf, 12/76.

267 Fatır, 35/28.

Sonra ben şöyle derim;

Üstad Seyyid Ahmed Hâzım Nevşehirî -ki o Ba'lebekke müftüsü diye bilinen hocam Muhammed Hibetullah'a yetişmişti- dedi ki; kendisinden Şifâi Şerîf'i ve diğerlerini aldı. Muhammed Hibetullah da Şifâi Şerîf, Kütüb-i Sitte, Tefsir ve diğer aklî ve naklî ilimlerden ona icazet verdi. Ve o şöyle dedi;

Hocam, Hibetullah Muhammed Naci dedi ki; bize,

Salih bin İbrahim Cuyeynî rivayet etti; bize,

Şam'daki Hanbelîlerin müftüsü, Muhammed Ebu'l-Mevâhib bin Abdulbâkî Hanbelî haber verdi; bize,

Âlim, veli, Muhammed bin Belebân el-Hanbelî ed-Dîmîşkî haber verdi; bize,

Vefâî, o da,

Şamlı Muhdes'ten; o da

Şems Muhammed bin Muhammed bin Tavlun Hanefî Dîmîşkî'den; o da,

Şems Muhammed bin Nasıruddin Dîmîşkî'den; o da,

Senetlerle Muhammed bin Hâdî Dîmîşkî'nin kızı âlime Ayşe'den; o da,

Ibni Şîhne diye tanınan Ahmed bin Ebu Talib ibn Ebu'n-Nî'am Haccâr Dîmîşkî'den; o da,

Ebu Abdullah Hüseyin Mübarek Zebîdî'den haber verdi. Dedi ki; bize,

Ebu'l-Vakt Abdulevvel bin İsa Seczî Herevî rivayet etti. Dedi ki; bize,

Ebu'l-Hasen Abdurrahman bin Muzaffer Dâvûdî'den sema' yoluyla (duyarak); o da,

Ebu Abdullah Muhammed bin Yusuf bin Muzaffer Firebrî'den sema' yoluyla (duyarak); o da,

Ebu Abdullah Muhammed bin İsmail bin İbrahim Neccârî'den iki sefer rivayet etti. Birincisinde Buhârî'den, ikincisinde Firebrî'den. Dedi ki; bize,

Mekkî bin İbrahim rivayet etti. Dedi ki; bize,

Yezîd bin Ebu Ubeyd, Seleme'den –ki o Ekva'nın oğludur- rivayet etti ve dedi ki; Hz. Peygamber (s.a.v)'i şöyle buyururken işittim;

“Her kim söylemediğim bir şeyi bana söyledi dim diye isnat ederse cehennemdeki yerini hazırlasın.”²⁶⁸

Hadisin rivayetinde benimle Buhârî arasında on altı ravi vardır. Buhârî'nin âli isnadı üçlüdür. Böylece benimle Hz. Peygamber (s.a.v) arasında yirmi ravi olur. Dedi ki; bu, isnadın en üstünüdür. Günümüzde bundan daha üstün bildiğim bir isnat mümkün değildir. Bütün eksikliklerden uzak olan Allah daha iyi bilir.

Bu ustادın tüm ravileri ileri gelen âlimlerdir. Hocalarından Hz. Peygamber (s.a.v)'e kadar müselsel olarak rivayet etmişlerdir. O da birbirine bağlı olarak rivayetleri bilme hususunda önderdir. O isnat da söyledir;

268 Buhârî, “İlim”, 38.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

Üstadı azam Muhammed Hibetullah'tan, o da,

Muhammed bin Salim Hafnâvî'den, o da,

Muhammed bin Muhammed Budeyrî'den, o da,

Şems Muhammed bin Alâuddîn Bâbilî'den, o da,

Muhammed Hicâzî Vâiz'den, o da,

Hafız Muhammed bin Muhammed Necmuddin Feytî'den, o da,

Şems Muhammed bin Muhammed Zelcî'den, o da,

Hafız Şemsuddin Muhammed Abdurrahman Sehâvî'den, o da,

Muhammed bin Ahmed Tedmîrî'den, o da,

Sadr Muhammed bin İbrahim Meydûmî'den, o da,

Muhammed bin Kehhâlî'den, o da,

Muhammed Harrânî'den, o da,

Muhammed Ferrâdî'den, o da,

Muhammed bin Hakiyyî'l-Kuşyemhenî'den, o da,

Muhammed bin Yusuf bin Mataru'l-Ferberî'den, o da,

Muhammed bin İsmail Buhârî'den, o dedi ki, bize,

Muhammed bin Halid rivayet etti. O dedi ki, bize,

Muhammed bin Vehb rivayet etti. O dedi ki, bize,

Muhammed bin Harb rivayet etti. O da,

Muhammed Zebîdi'den, o da,

Muhammed Zührî'den, o da,

Zeyneb bint Ümmü Seleme'den, o da,

Ümmü Seleme'den,

“Hz. Peygamber (s.a.v) (Ümmü Seleme'nin) evinde bir hizmetçi gördü. Hizmetçinin yüzünde sarılık vardı. Hz. Peygamber (s.a.v) buyurdu ki;

“Bu hizmetçiye nazar dejmiş, ona rukye yapın (okuyarak tedavi edin).”²⁶⁹

İsnadın tamamı bu şekildedir.

Sonra kendime, özellikle de sana ve diğer dostlara, Allah Teâlâ'nın peygamberlerinin tamamına, velilerinin hepsine, Hz. Peygamber (s.a.v)'in kardeşlerine ve aziz arkadaşlarına yaptığı şu tavsiyede bulunurum;

“Açık ve gizli durumlarda (her an) Allah'tan çekinmeni; ilimle, özellikle de İslâmî ilimlerle ve onu yaymakla meşgul olmayı tavsiye ederim. Çünkü ilim, ebedi saadetin anahtarı ve boş şeylerden kaçınmanın yoludur. Ayrıca Hz. Peygamber (s.a.v)'den rivayet edildiği gibi seni ilgilendirmeyen faydasız, boş şeylerden uzak kalmanızı da tavsiye ederim. Zira Allah'ın kulda bulundurduğu hastalık hallerinin belirtilerinden biri de kişinin boş şeylerle meşgul olmasıdır.

İnsanın dünyada geçirmiş olduğu faydasız bir anı kıyamet günü üzüntü ve pişmanlığını artırır. Yeme, giyinme, yerleşme, kalbi Allah'tan başka şeylerden temizleme

269 Buhârî, “Tibb”, 34; Müslim “Selam”, 21.

konusundaki şüpheli hallerden sakınman gereklidir. Bu da ancak halvet ve riyazetle, avam tabakasıyla düşüp kalkmayı terk etmekle, ahlaki güzelleştirme ile meşgul olmakla, şöhret sebeplerinden titizlikle kaçınmakla kolaylaşır. Çünkü şöhret, afettir. Gütün yettiği kadar etrafındaki insanlarla ilişkini azalt. Çünkü onların sana zararının en azı, sermayen olan vaktini israf etmeleridir. Senin vaktin, izzet ve şerefin doruguyla ulaşmada sana verilebilecek en üstün şeydir. Vaktinin bir zerresi dahi boş gitse onu geri döndürmen imkânsızdır. Hatta bütün krallar hazinelerini harcasalar, askerleriyle birlikte gayret gösterseler kaybolan vaktin bir zerresini dahi geri getiremezler. Bu gibi çok değerli vakitleri, şeytani hevesler ve fasit eğilimlere harcayarak boş geçirme. Kendini bu pis arzulara boyun eğdirme. Kötülüklerin başı olması hasebiyle yalan şahitlikten de sakın.

Izzet ve şerefi Allah'a hizmette ara; dünya ve dünyalıklarda arama. (Eğer ararsan) dünyadan bir şey elde edersin; fakat ömrün boyunca her kese muhtaç olup zillet içinde yaşarsın. Dünya işlerinde Allah'tan başkasına ihtiyaç duymaksızın Ona tevekkül et ki seni aziz kılsın ve her bir kulu da sana kul, hizmetkâr eylesin. Kutsi hadiste şöyle buyruoduğu gibi; 'Ey dünya! Bana (Allah'a) hizmet edenlere sen de hizmet et; sana hizmet edenlere ise sıkıntı ve eziyet ver.'²⁷⁰ Bunlar denenmiş, tecrübe edilmiş, görülen hususlardır.

²⁷⁰ Hadis Abdullah ibni Mesûd tarafından rivayet edilmiştir. Şireveyh bin Şehrdâr bin Şireveyh Deylemî, El-Firdevs bi Me'sûri'l-Hitâb, Hadis No:8064, I-V, Beirut 1986, V/239. Hâkim 'bu hadis yalnız Horasanlıların Mekkelilerden aldığı müfred bir hadistir' demektedir. Hâkim en-Nîسابûrî, Ma'rifetu Ulûmi'l-Hadîs, İlkinci Baskı, Beirut 1397, s.101.

Hz. Peygamber (s.a.v) de şöyle buyurmuştur; ‘Dünya için orada ebedi kalacakmışsin gibi çalış; ahret için de orada ebedi kalacakmişsin gibi çalış; Allah için ise Ona olan ihtiyacın kadar çalış; cehennem için de ona sabredibileceğin, dayanabileceğin kadar amel işle.’²⁷¹ Hadisi şerif nasihat alacak kişilere yeterlidir. Denildi ki bu hadis, Peygamber ve nebilerin gönderilme hikmeti, amacının nəticesi, önceki ve sonrakilerin ilimlerinin hulasası, özüdür.

Artık dilediğin gibi yaşa; fakat sonunda mutlaka öleceksin. Dilediğin gibi sev; sonunda ondan kesinlikle ayrılacaksın. Dilediğin gibi amel işle; onunla hesaba çekileceksin. Kalıcı güzellikleri gelip geçici şeyler için feda etme. Daha iyiyi daha kötü ile değiştirmek isteyenler (İsrail oğulları) gibi olma. Zira Allah katında bütün bunların sivrisineğin kanadı kadar kıymeti yoktur. Öyleyse Allah’ın şu sözünü bir düşün! ‘Sizin yanınızdaki (dünya malı) tükendir, Allah katındaki ise sürekli kalıcıdır.’²⁷²

Kabir hayatında sana arkadaşlık edecek, nimetle riyle birlikte seni dosta ulaştıracak şeyleri kazanmak için gayret ederek, dünya ehlinden hevesine uyanların tamamına aykırı davranış suretiyle dünya kirintilerinin ardından koşup onları elde etmede nefsine karşı çık. Dünyaya düşkün olanlarla arkadaşlık etmekten, onların elliinde bulundurdukları imkânılara meyletmekten sakın. Onlarla birlikte olan kabul eder mi? ‘Zira onların fisildayararak konuşuklarının pek çoğunda da bir hayır yoktur.’²⁷³ Akıllı

²⁷¹ Bunun bir hadisi şerif olmadığı, bir adamın nasihat istemesi karşılığında Süfyânî’s-Şevrî’nin söylediği söz olarak geçmektedir. Ahmed bin Hanbel, *el-Verâ, Beyrut 1983, Birinci Baskı*, s. 96.

²⁷² Nahl, 16/96.

²⁷³ Nisa, 4/114.

kişi gururu sebebiyle değiştirir mi? Dünya onların elinde bir emanet ve işaretidir. Dünyada aziz olan ahrette zelil olur, dünyada zelil olan ahrette aziz olur. Dünyanın nimeti cezadır, cezası da nimettir. Dünya imtihan ve geçici bir yerdir. Dünyanın evveli acizlik ve zafiyet, sonu da ölüm ve kabirdir. Onun içgerti olarak sunduğu bahşishi sıkıntılarla birlikte mahrumiyettir. Onun sevinci ile üzüntüsü ikizdir.”

Merhamet, yumuşaklık, şefkat ve dostluk göstere-rek insanlarla iyi münasebet ahlaki üzere ol. Sana kötülük edip zulümde bulunanı affet. GÜCÜN nispetinde kızgınlığı-nı defeden, öfkesini bastıran, yumuşak huylu, iyilikte bulunan alçak gönüllü ol. Allah’ın Sevgili Peygamber (s.a.v)’i için buyurduğu şu sözünü iyi düşün.

“İşte o zaman Allah’ın rahmeti sebebiyle onlara yumuşak davranışın. Şayet katı ve kaba yürekli olsaydın hiç şüphesiz dağılıp giderlerdi.”²⁷⁴

Allah, peygamberini etrafındaki lere nasıl da yumuşak davranışmakla övdü. Peygamberinin bu davranışının sebebi nasıl da kendi rahmetine bağlayarak bu rahmetin insanların, Peygamberin etrafında toplanıp huzurundan dağılıp gitmemelerinin sebebi olduğuna işaret etti. GÜCÜN yettiği oranda malînla, canıyla ve ruhunla insanların ihtiyaçlarını gider. Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyurdu;

“Allah'a imandan sonra amellerin en üstünü kişinin kendini insanlara sevdirip dostluk kurmasıdır.”²⁷⁵ Konuya ilgili bu kadarı sana yeter.

274 Ali İmran, 3/159.

275 Taberânî Mekârimü'l-Ahlâk'ta bu hadisi Ebu Hureyre'den rivayet ettiğini söylemektedir. Aclûnî, Ismail bin Muhammed, Keşfî'l-Hâfa ve Müzîlî'l-İlbâs Ammeştehera mine'l-Ehâdîs alâ Elsineti'n-Nâs, I-II, Bey-

Camiu's-Sağır'de geçen bir hadisi şerifte;

“İyiliklerin en üstünü; seninle irtibatı kesenle görüşmen, senden esirgeyen, sana vermeyene vermen, sana eziyet edeni affetmendir.”²⁷⁶

Başka bir rivayette de şöyle buyrulmuştur;

“Sana kötülük yapana sen iyilikte bulun.”²⁷⁷

Arkadaşlığın salihlerle, özellikle de fakir olanlarıyla olsun. Onların edebini takınman, hallerinden ve iç yapılarından çekinmen, kabirlerine hürmet etmen, ihtiyaçlarını gidermeyi artırman gereklidir.

Şunu bil ki; şüphesiz ki en büyük hikmet ve en yüce gaye olan Adem (a.s)'ın toprağının mayasında bulunan özelliklerden biri de kulların ayıplarını örtmesidir.

İyiliklerin en üstünün Kur'an-ı Kerim -özellikle de teheccüt namazında- okumak olduğunda ittifak vardır. Kur'an-ı Kerim'den en faziletli olan da Allah'ın anıldığı yerlerdir. Allah'ı anmak ve elden geldiğince O'na kullukta bulunmaya devam etmenin kulluktaki üstünlüğü, an be an Allah'ın huzurunda olmaya devam etmektir. Bu, aziz ve yüce Allah'a kavuşmaya ermek gibidir ki, bu da hedeflerin en üstünü, ümitlerin en parlağıdır.

Allah son sözümüzün; “Allah'tan başka ilah yoktur; Hz. Muhammed (s.a.v) Onun peygamberidir” olmasıyla bizi rızıklandırsın ve bunu söylemeye muvaffak kilsin.

(Mühür)

rut 1405, Dördüncü Baskı, I/172.

276 Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/588.

277 Celâluddin Abdirrahman bin Ebi Bekir Suyûtî, ed-Dürrü'l-Mensûr, I-VIII, Beyrut 1993, II/212.

HATME HACE

Hatme hacenin (k.esrarehum) yapılışı şu şekildedir;

7 Fatiha-i Şerife,

100 Salâvâtı Şerife,

79 Sure-i Elem Neşrahleke

1001 İhlâsi Şerife, 7 Fatiha-i Şerife, 100 Salâvâtı Şerife.

Aynı şekilde Allah için kardeşime –ki Allah son sözünü ilk sözlerinden daha hayırlı kılsın- Nakşibendî -Allah onların mübarek ruhaniyetinden istifade etmeyi nasip eylesin- usulü üzere Allah'ın rızasını dileyerek, dünya ve ahretinde menfaatleri elde etmesi ve zararları defetmesi amacıyla yazılı olarak hatme hacegân okuma icazeti verdim. Ayrıca Bahaiyye evradı, Delâilu'l-Hayrât, Hizbu'l-Bahr ve'n-Nasr, Hizbu'l-A'zam hakkında hocalarım ve üstatlarının (k.s) verdiği şekilde icazet verdim. Sonra sizden ve hoş davetinizde sizlerle birlikte olanlardan şunu dileriz ki; duaları hemen kabul eden, yüce makamların sahibi olan Rabbim bizi ve özellikle de sizi hamd sancağı altında toplasın.

“Senin güç ve şeref sahibi Rabbin, onların yakıştırımlarından uzaktır. Bütün gönderilen Peygamberlere selam olsun. Âlemlerin Rabbi olan Allah'a da hamd olsun.”²⁷⁸

(Âmin) (Mühür)

b. ALİ RIF'AT EFENDİYE VERDİĞI İCAZET

Hasan Kudsî Efendi Paşadairesi müderrisliği esnâsında büyük ağabeyi Muhammed Bahâuddin Efendinin oğlu ve aynı zamanda yeğeni Ali Rif'at Efendiye nazarî, amelî, usul, furu ve hadis rivayeti konusunda icazet vermiştir. 1287/1871 yılında doğan Ali Rif'at Efendi icazeti aldığı 1319/1901 yılında yirmi yaşındadır.

Hasan Kudsî Efendinin, hem amcası hem de dayıları olduğu Bahâuddin Efendinin oğullarından Ahmed Ziya ve Ali Rif'at efendilere icazet alacak seviyede yetişmeleri için büyük katkı sağlama, bizler için de güzel bir örnektir. Muhammed Bahâuddin Efendi de kardeşi Hasan Kudsî Efendinin eğitimiyle bizzat meşgul olmuş kendisine ilmî icazet vermiştir.

1. İCAZETİN DEĞERLENDİRMESİ

Hasan Kudsî Efendinin Ali Rif'at Efendiye verdiği 29 Cemaziyyel Âhir 1319/13 Ekim 1901 tarihli icazet, ‘ilmî icazet’ örneklerindendir. İcazet belgesi Hattat Hasan Kudsî efendinin düzgün hattıyla Arapça yazılmıştır. Belge altı sayfa olup iki ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde iki icazet, ikinci bölümde de bir icazet bulunmaktadır. Birinci bölümde yer alan iki icazet, nazarî, amelî, usul, furu ve hadis rivayetini kapsamaktadır.

Birinci bölümün birinci icazeti ‘besmele’ ile başlayıp Allah'a hamd, Peygamber Efendimiz (s.a.v)'e salat ve selam ile devam etmekte, akabinde de ilmin önemini belirten bir ayeti kerime ile hadisi şeriflerden mülhem ifadelere yer verilmektedir. Ayeti kerimedede, Allah'tan hakkıyla an-

cak ilim sahibi âlimlerin korktuğu ifade edilmektedir. Ayrıca hadisi şeriflerin ifadelerinden yola çıkılarak âlimlerin peygamberin varisleri olduğuna, mürekkeplerinin de şehitlerin kanlarından daha üstün kabul edildiğine vurgu yapılmaktadır.

İcazetlerin genelinde yer alan ilmin ve âlimin fazileti-ne yönelik bu ifadeler, öncelikli olarak ilim elde edilmesi gerektiğini, ilmin sahibini Allah'a daha çok yaklaştırip peygamber varisi olma şerefine erdireceğini işaret etmekte, her dönemde mutlaka ilimle meşgul olan bir zümrenin bulunması gerektiğini belirtmektedir.

İcazettin devamında Hz. Peygamber (s.a.v)'i kiyamete kadar seven ve yolundan gidenlere de dua edilmektedir. Hz. Peygamber (s.a.v)'e tabi olmak kiyamete kadar dua almaya vesile olmaktadır.

Birinci bölümün ilk icazetin dua kısmından sonra, Hasan Kudsî Efendi Ali Rîf'at Efendiye iki ayrı hoca silsiləsinden oluşan ilmi icazet verdiği beyan etmektedir. İlk icazet silsilesini ağabeyi Muhammed Bahâuddin Efendi-den başlatarak İmam Buhârî'de sonlandırmaktadır.

Birinci bölümün ikinci icazet silsilesini ise Ahmed Kâzâbâdî (v. 1163/1750)'den başlatarak Hz. Peygamber (s.a.v)'e kadar ulaştırmaktadır. Hasan Kudsî Efendi silsileden sonra kendisini âlimlerin ayaklarının tozu görerek Allah'tan bağışlama dilemektedir.

Birinci bölüm icazetin verildiği 29 Cemaziyel Âhir 1319 (13 Ekim 1901) tarih ve Hasan Kudsî Efendinin imza konumundaki mührü ile tamamlanmaktadır.

Icazet belgesinin ikinci bölümü sadece bir icazetten oluşmaktadır. O da ‘Kaside-i Bür’e’ ve diğer kasideleri usulüne uygun bir şekilde okumak üzere verilmiştir. Hasan Kudsî Efendi, bu icazeti hocası İbrahim Selâmî bin Muhammed Yalvâcî’den aldığı, hocasının da hocası Muhammed Emin bin Muhammed’den oradan da muttasıl bir senetle İmam Muhammed bin Saîd Bûsîrî’den alınliğini belirtmektedir.

Ikinci bölümün sonunda da Hasan Kudsî Efendi Allah’tan bağışlanma dilemeye, mühür ve 29 Cemaziye Âhir 1319/13 Ekim 1901 tarihiyle hem bölümü hem de icazet belgesini tamamlamaktadır.

2. İCAZETİN TERCÜMESİ

Icazet hakkında yapılan bu değerlendirmeden sonra bir bütün olarak icazetin Arapça’dan tercümesini verelim.

“BISMILLÂHÎ'R-RAHMÂNÎ'R-RAHÎM

İnsanı yaratan, ona beyanı öğreten, Âdem’de isimleri öğretip meleklerde ilmine ve kendilerine açıkça isimleri öğretmesi sebebiyle Âdem’de hürmeten secde etmelerini emreden Allah’a hamd olsun.

Allah Teâlâ’nın ümmetinin âlimlerini şu ayetle övdüğü Efendimiz Muhammed (s.a.v)’e salât ve selam olsun:

“Allah’tan ancak hakkıyla âlimler çekinir.²⁷⁹”

279 Fâtır, 35/28.

Allah, Muhammed (s.a.v) ümmetinin âlimlerini, peygamberlerin varisleri yaptı; mürekkeplerini de şehitlerin kanlarından daha faziletli kıldı.

Efendimiz Muhammed (s.a.v)'in âline, ashabına ve onlara kiyamet gününe kadar en güzel bir şekilde tabi olanlara da -ki Allah hepsinden razı olsun- salât ve selam olsun.

Bundan sonra,

Salih kardeş, ilim ve amel sahibi Ali Rıfat bin Muhammed Bahâuddin'e -ki Allah onu sevdiği ve razı olduğuna ulaştırsın, ömrünün sonunu evvelinden daha hayırlı kılınbenden rivayet etmesi uygun olan nazari, ameli, usul ve fûru ilimlerinden özellikle de Peygamberimiz (s.a.v)'in hadislerinden rivayet etmesine icazet verdim.

Muhakkak ki bana zamanın nadir âlimlerinden, asrin süvarisi, ilimde ileri seviyede, tetkikte inceliklere vakif, ulaşlamayan, Allah'ın delillerinden bir delil, geniş fakat suyu tatlı bir deniz, inci ve mercan çıkaran durmadan fişkiran iki kaynak, güç ve kutsiyet sahibi, ilmin her iki yönünü kuşatan, iki kanatlı, ilmi bereketli, kılıcı keskin, doğruya gür sesle ikame eden, Allah yolunda hiçbir kınayanın kınamasından korkmayan efendim, dayanağım Şeyh Muhammed Bahâuddin (v. 1906) -ki Allah bizi, ona uzun ömür vermekle faydalandsırsın, onun feyzine ulaştırsın- o muhakkiklerin efendisi, müdekkiklerin önderi, kutbu'l âfâk, aşıkların göz bebeği, dini ilimleri yüklenen, aklî ve naklî ilimleri kuşatan, edebi ilimlerde derinleşen ki o hocası ve babası Bozkır'da doğan ve orada yerleşen

Muhammed Kudsî Bozkırî (v. 1269/1852)'den,
O da müdekkiklerin önderi Hâdim müftüsü seyit
Ahmet (v. 1235/1821)'ten,
O da amcası Hâdim müftüsü seyit Muhammed
Emin (v. 1223/1808)'den,
O da babası allâme, dini yükselten, muttaki-
lerin imamı Ebu Saîd Muhammed Hâdimî (v.
1176/1762)'den,
O da babası ilimlerin kaynağı, acem ve rumların
önderi, Şeyh Mustafa Hâdimî (v. 1147/1734)'den,
O da hocası Muhammed Tarsûsî'den,
O da Muhammed bin Ali Kâmil'den,
O da Hayrettin Deylemî'den,
O da Muhammed bin Ahmet bin Abdulkâdir (v.
971/1563)'den,
O da babası Zekeriya Ensarî (v. 925/1519)'den,
O da Hacer el-Askalânî (v. 852/1448)'den,
O da Burhânettîn'den,
O da allâme İbn Şîhne'den,
O da Sirâcuddîn Debîrî (v. 631/1233)'den,
O da Ebül Vakt Abdülevvel (v. 553/1158)'den,
O da Abdurrahmân Davudî'den,
O da Abdullah Serahsî (v. 381/991)'den,
O da Muhammed bin Yusuf Abdülaziz (v.
320/932)'den,
O da Muhammed bin İsmail Buhârî (v. 256/869)'den
aldi.

Yine aynı şekilde ilimleri,

Merhum muhakkik âlimlerinden sayılı kutup, kaydedilen muhakkik deniz, Ahmet Kâzâbâdî (v. 1163/1750)'den tefsiri,

O da Ali Gürânî'den,
O da Cezerî'den,
O da Ahmed Müncel'den,
O da Seyyid Şerif (v. 816/1413) (k.s.)'ten,
O da Mübarek Şâh'tan,
O da allâme Şîrâzî'den,
O da kâtip Kazvînî (v. 681/1283)'den,
O da Fahrettin Râzî (v. 606/1209)'den,
O da Gazzâlî (v.505/1111)'den,
O da İmamul Harameyn (v. 477/1085)'den,
O da Ebu Tayyib bin Muhammed bin Süleyman Sa'lûkî (v. 369/979)'den,
O da İbrahim el-Mervezî (v. 340/951)'den,
O da Ebul Abbas Ahmed'den,
O da Ebul Kasım Osman'dan,
O da Ebu İbrahim İsmail (v. 266/880)'den,
O da Ebu Abdullah Muhammed bin İdris Şafîî (v. 204/820)'den,
O da Muhammed bin Hasan Şeybânî (v. 180/804)'den,
O da imamların imamı, ümmetin ve milletin kandili Ebu Hanife Nu'man bin Sabit (v. 150/767) (Allah ona rahmet etsin)'ten,
O da Hammad (v. 120/737)'dan,

O da İbrahim en-Nehâî (v. 96/713)'den,
O da Alkame (v. 62/681), Ebu Abdurrahman Ab-
dullah bin Esved bin Zeyd (v. 85/705) ve o da Ebu
Abdurrahman Abdullah bin Habîb (v. 70/689)'den,
İlk ikisi Abdullah ibni Mesud (v. 32/652) (R.
Anhûma)'tan,

Üçüncüsü de Hz. Ali (v. 40/661) (kerremellahuveche)'
den,

Onlar da peygamberlerin sonucusundan aldı. Allah
Peygamberimize âline ve ashabının tamamına salât ve
selam etsin. Âmin.

Ben yoksul, âlimlerin ve hocaların ayaklarının tozu
Hasan Kudsî ki, Allah onu affetsin ömrünü saadetle ta-
mamlasın; âmin.

Mühür

Selh (son günü) Cemaziye'l-âhir 1319.

BISMILLÂHÎ'R-RAHMÂNÎ'R-RAHÎM

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd olsun. Salât ve selâm
Peygamberimiz Hz. Muhammed'e, onun âline ve ashabi-
nın tamamına olsun.

Bundan sonra,

Salih, faziletli, olgun kardeş Ali Rîfat bin Şeyh Mu-
hammed Bahâuddin'e Kaside-i Bür'e ve diğer kasideleri
şartlarına riayet ederek okumasına, bana muhakkik, mü-

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

dekkik Hâc İbrahim Selâmî ibn Muhammed Yalvâcî, o da hocası şeyhul kurra', yüce övülen faydalı ilimlerin denizi İstanbul'da doğup orada ikamet eden Muhammed Emin bin Abdullah'tan İmam Muhammed bin Saîd Bûsîrî (Rh. A)'de sona eren muttasıl bir senetle icazet verdiği gibi icazet verdim.

Ben yoksul, âlimlerin ve hocaların ayaklarının tozu Hasan Kudsî ki, Allah onu affetsin ömrünü saadetle tamamlasın; âmin.

Mühür

Selh (son günü) Cemaziye'l-âhir 1319."

SONUÇ

İlmîn aktarılmasında geçerli bir delil kabul edilen senet veya rivayet zinciri yani isnad, İslâmî ilimlerin elde edilmesinde önemli bir yoldur. Isnada, İslam'da verilen önem kadar başka hiçbir din veya kültürde yer verildiği görülmemiştir. Isnad, bu ümmetin özelliklerindendir. Güvenilir bir ravinin yine güvenilir raviden peygamberine kadar muttasıl olarak hadis nakletmesi, Allah'ın sadece ümmet-i Muhammed'e bahsettiği bir ayrıcalıktır.

İslâm dünyasında isnada verilen önem İslâm'ın güvenli bir şekilde nakledilmesini sağlamıştır. Hz. Peygamber (s.a.v)'in bir bütün hayatını kapsayan ve İslâm dininin ikinci ana kaynağı olan sünnet, bu yolla yani isnatla korunmuştur.

Hicri ikinci asırdan itibaren Müslümanların ilimleri sistemleştirme gayretleri esnasında hadis öğrenme ve nakletmede başlangıçtan beri uygulanan sema ve kıraat usulleri yanında icazet yolu da kabul edilmiştir. İlk muhadisler hadis öğrenimini kolaylaştmak ve hadis kültürüne yayılmasına hizmet etmek amacıyla icazet verme ve alma yolunu benimsemişlerdir.

Âlimin ilmini öğrencisine aktarması manasında terimleşen icazet, ilk defa kullanıldığı hadis alanında, 'hadis rivayetine sözlü veya yazılı izin vermek, rivayet hakkını devretmek' demektir. Önemli bir belge niteliğini taşıyan icazet, verilen kişinin yetenek ve hizmet alanını ispat eden bir delil, İslâmî eğitim ve öğretimde akademik seviyedeki diplomaları, sanat ve meslekte yeterlilik için gerekli izin ve onayı ifade eden bir terimdir. Türkiye Cumhuriyeti, Mil-

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

İl Eğitim Bakanlığı Tevhid-i Tedrisat Kanununun kabulü olan 3 Mart 1924 tarihinden önce verilen icazetnameleri en azından dört yıllık lisans mezunu belgesi olarak onaylamıştır.

İcazetlerin belli bir şekil ve ifade usulü bulunmaktadır. İcazetler besmele, hamdele ve salvele ile başlar; ilim, ayet ve hadislerle övülür; senedin önemine değinilir; öğrencinin ve hocanın isimleri yazılır; okutulan ilimler ve eserlerin adları kaydedilir.

İcazetler hangi dönemde ne tür ilimlerin okutulduğunu, âlimlerin ne denli itibar gördüğünü, hangi eserlerin ön plana çıkarıldığını göstermesi açısından önemli belgelerdir. İlim kaynağının elde edilme yolunun belirtilmesi icazetlere ayrı bir değer katmıştır. İcazetler, âlim silsilesine yer verdiginden, tarihi bilgileri ve hocaların kısa hal tercümelerini bizlere sunmaktadır.

Osmanlı son dönem Konya Medreselerinde icazet törenle alınırırdı. İcazet duasından on beş gün önce faaliyet başlar, dersler kesilir, medreselerin geniş bahçesinde her akşam türlü oyun fasilları ve canlı gülünç orta oyunları oynanırırdı. Bütün medreseliler bu oyun ve gösterilere katılırdı.

Hasan Kudsî Efendinin yaşadığı dönem, eğitim öğretim çalışmalarında yeni arayışların başlatılıp yürütüldüğü, medreselerin modernleşme sürecine dâhil edildiği bir dönemdir.

Hat sanatını da öğrenen Hasan Kudsî Efendi eğitim faaliyetlerinin hareketli olduğu bu dönemde, dönemin seçkin âlimlerinden ilim elde ederek yetişmiş, Paşadairesi

ve devamı mahiyetindeki Konya İslah-ı Medaris-i İslamiye medresesinde hocalık yaparak ilim insanı yetişmesine büyük katkıda bulunmuştur. Kiraat ve rivayet ile dirayet ilimleri de okutmuştur.

Hasan Kudsî Efendi tarîkat-ı âliye-i nakşbendîye-i halidiye halifelerindendir. Ebu Bekir Sami Paşa (Paşadairesi) medresesi müderrisi, ağabeyi Bahâuddin Efendinin derslerine devam ederek tasavvuf ilmini ve çeşitli fen ilimlerini tahsil etmiştir. Hasan Kudsî Efendi, Konyalı âlimlerin pek çoğu gibi, tahsilini tamamlamak için İstanbul'a gitmiş, meşihatın merkezinden ilmini ikmal ederek Konya'ya hizmete dönmüştür.

Hasan Kudsî Efendi hadis ilmi ve icazetini henüz delikanlı olduğu çok genç yaşta almıştır. Zira hocası Ahmet Hâzım Efendi vefat ettiğinde kendisi daha on yedi yaşında bulunmaktaydı. Hasan Kudsî Efendi uzun yıllar Kapu Camii ve İplikçi Camii’nde vaizlik yaparak halkın takdir ve sevgisini kazanmıştır. Hasan Kudsî Efendi, öğrencilerinden Ahmed Ziya Efendinin Abdullah Efendiye verdiği icazette belirttiğine göre fıkıh âlimi seyyid biriydi.

Hasan Kudsî Efendi dönemin seçkin âlimlerinden İslami ilimleri tahsil ederek icazet almıştır. Fakat aldığı icazet belgelerinin hiç birine ulaşamadık. İcazet aldığına dair bilgileri vermiş olduğu icazetlerde bulabildik. Ayrıca öğrencileri tarafından verilen icazetlerden de kimlerden ilim ve icazet aldığı tespit edebildik.

Hasan Kudsî Efendi, Paşadairesi ve İslahi Medarisi İslamiye medreselerindeki hocalığı esnasında pek çok öğrenci yetiştirmiştir birçoğuna da icazet vermiştir. Tespit

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

edebildiğimiz kadarıyla verdiği icazetler içinde ilmî icazet, tasavvûf icazet ve hat sanatı icazeti bulunmaktadır. Bu icazetlerden belge niteliğinde ulaşabildiklerimiz ise kitapta da tercümesiyle birlikte yer verdiğiımız iki icazetname'dir. Biri Ahmed Ziya Efendiye, diğerî de Ali Rîfat Efendiye verdiği icazetlerdir. Bu iki icazet, ilmî icazet hüviyetindedir. Tasavvuf ve hat sanatına dair verdiği icazetlerle diğer ilmi icazetlere kaynaklarda geçtiği kadarıyla sadece bilgi bakımından ulaşabilmekteyiz.

Hasan Kudsî Efendi, hem amcası hem de dayıları olduğu Bahâuddin Efendinin oğullarından Ahmed Ziya ve Ali Rîfat efendilere icazet vermiş ilmi açıdan yetişmelerinde büyük katkısı olmuştur. Akraba içinde âlimlerin diğer fertlerin eğitimiyle ilgilenmesi günümüzde örnek alınması gereken güzel bir uygulamadır.

Müderris Hasan Kudsî Efendi verdiği icazet belgele-rinde kendisini 'aciz, fakir, eksiği çok, âlimlerin ve hocaların ayaklarının tozu' şeklinde nitelendirip tevazu göstermiştir. Hocalarını da 'zeki, irfan ve anlayış sahibi, edip, mükemmel, ilimde derya, kibar, cana yakın, zamanın âlimi, olgun, âlimlerin gözünün kaynağı, ariflerin kutbu, dinin hizmetçisi' gibi özelliklerle vasiplandırıp saygısını izhar etmiştir.

Hasan Kudsî Efendinin Rîfat Efendiye verdiği icazet-te icazet tarihi mührürle birlikte bulunduğu halde, Ahmed Ziya Efendiye verdiği icazette, hocanın ismiyle birlikte mührü her bölümün sonunda bulunmakta; fakat icazetin veriliş tarihi yer almamaktadır.

Hasan Kudsî Efendinin günümüze ulaşan herhangi bir eseri bilinmemektedir. Yalnız hattat olduğundan

Kur'anı Kerim'i bir bütün olarak yazdığını ve orijinal yazma nüshasının ahfadında bulunduğu ifade edilmektedir.

Hasan Kudsî Efendi, farklı zamanlarda yaptığı üç evlilikten iki erkek, altı kız toplam sekiz çocuğu dünyaya gelmiştir. İlk hanımından doğan Nesibe Hanım küçük yaşta vefat etmiştir. Hasan Kudsî Efendinin nesli, diğer yedi çocuğundan devam etmiştir.

Memiş Efendi sülalesi erkek çocukların eğitimiyle ilgilendiği gibi kız çocukların eğitimiyle de ilgilenmiş. Bu özellik sülaleden gelen bayanlardaki mevcut ilmi seviye ve dini hassasiyetle de kendini hala belli etmektedir.

Hasan Kudsî Efendi kız çocukların tahsil için medreseye gönderilmemiği bir dönemde, kızlarıyla yakinen ilgilenmiş, evini adeta bir medreseye çevirerek kızlarını okutmuştur. Kızlarını toplumun sıkıntı ve ihtiyaçlarına duyarlı birer evlat olarak yetiştirmiştir. Kızlarından Sekine Hanım, o döneme günümüze taşıyan birinci elden kaynak niteliğindeki "Müşâhedât ve Havâtîr-ı İlmiye" adını verdiği gözlem ve hatırlarını kaydettiği Osmanlıca el yazısıyla bir defter bırakarak bu duyarlılığa güzel bir örnek oluşturmuştur.

Hasan Kudsî Efendi, abid bir zat idi. Ayrıca ilmiyle amel eden, ümmetin örnek, rehber şahsiyetlerindendi. Tasavvufa edindiği konum itibarıyle hal ehli, keşif ve keramet sahibiydi. İbadet hayatı ve yaşıntısı ile az bulunan güzel ahlak sahibiydi.

Hasan Kudsî Efendi ağızı dualı, ağızından kötü bir söz çıktıği duyulmayan, insanlara merhamet ve şefkatle muamele eden, yedirmeyi içirmeyi seven, cömert bir kişi idi.

Hasan Kudsî Efendi son yıllarda hastalanmış, ömrünün kalan 8-10 yılını a'ma olarak geçirmiştir. A'ma oluduktan sonra hizmetini evlatları, özellikle kızı Sekine Hanım üstlenmiştir. Hasan Kudsî Efendi vefat edeceği günü keşf ve kerameti ile bilmisti. Vefat edeceği gün hatmini tamamlamış, sabah namazından sonra camide duasını yapmış ve cami cemaatiyle de helalleşmiştir.

Hasan Kudsî Efendi Konya'da vefat etmiş, Hacı Fettah Kabristanında büyük ağabeyi Muhammed Bahâuddin Efendinin türbesinin sol tarafına defnedilmiştir. Hasan Kudsî Efendinin vefat tarihiyle ilgili farklı bilgiler vardır. Kanatımızce 1921 yılında vefat etmiştir.

Memiş Efendinin hayatını konu alan kitabımızdan sonra Memiş Efendinin seçkin neslinden bir örnek şahsiyet olan, oğullarından Hasan Kudsî Efendinin hayatını inceleyen bu kitabın da tamamlanmasıyla tarihe ışık tutacak bir çalışma daha okuyucuların takdirine sunulmuş oldu. Amacımız doğruların günüüzüne çıkışmasına katkı sağlamaktır. Çalışmak bizden, tevlik Allah'tandır.

KAYNAKÇA

Kur'an-ı Kerim

1- Abdülkadiroğlu, Abdülkerim, "Hâfız Zekâî Sarsılmaz Hoca Efendinin Hatırasına", Altınoluk, sy. 167, Ocak 2000, s. 55-56.

2- Aclûnî, İsmail bin Muhammed, Keşfü'l-Hafâ ve Müzîlu'l-İlbâs Ammeştehera mine'l-Ehâdîs alâ Elsineti'n-Nâs, I-II, Dördüncü Baskı, Beyrut 1405.

3- Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, I-VI, Mısır 1313.

4- _____ ,el-Verâ, Birinci Baskı, Beyrut 1983.

5- Ahmed Ziya Efendi, İslâm Hukukunun Genel İlkeleri (Kavâid-i Külliye Şerhi), (Tercüme: Prof. Dr. A.Osman Koçkuzu), İstanbul 1996.

6- Akdağ, Hasan, "İcâzetnâmeler ve Erzurum'da Ahmet Şevki Efendiye Verilen Bir Hat İcâzetnâmesi", EKEV Akademi Dergisi, (2008/12), sy. 35, s. 99-112.

7- Akpınar, Cemil, "İcâzet", DIA, İstanbul 2000, XXI/393-400.

8- Albayrak, Sadık, Son Devir Osmanlı Uleması, I-V Cilt, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür İşleri Daire Başkanlığı Yayınları, İstanbul 1996.

9- Arabacı, Caner, Osmanlı Dönemi Konya Medreselesi (1900-1924), Konya Ticaret Odası Kültür ve Eğitim Yayınları No:9, Konya 1998.

10- Arslan, Durmuş, "Kıraat İlminde İcâzetnâme Geleneği ve Bir İcâzetnâme Örneği", Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt VII/2, Aralık 2003 Sivas, s. 291-317.

11- Askalânî, Ebu'l-Fadl Ahmed bin Ali bin Muhammed bin Hacer (v. 852), Nuzhetu'n-Nazar fî Tavdîhi Nuhbeti'l-Fiker fî Mustalahi Ehli'l-Eser, Matbaatu Sefîr Birinci Baskı, Riyad 1422.

12- Atay, Hüseyin, "Fatih Süleymaniye Medreseleri Ders

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

programları ve İcazetnameler”, Vakıflar Dergisi, (1981), sy. XIII, s. 171-235.

13- Başbakanlık Osmanlı Arşivleri, Tarih: 04/B /1338 (Hicrî), Dosya No:254, Gömlek No:59, Fon Kodu: MV.

14- Bedruddin Aynî, Ebu Muhammed Mahmud bin Ahmed el-Hanefî (v. 855), Umdatul-Kârî Şerhu Sahîhi'l-Buhârî, I-XXV Cilt, Beyrut Dâru İhyâ'i't-Turâbî'l-Arabî.

15- Bilgili, İsmail, ÇELİK, Ahmet, Muhammed Kudsî el-Bozkırî, Konya 2011.

16- Bilgili, İsmail, “Şeyhzâde Ahmed Ziya Efendi'nin Hayatı ve “Emâli'l-Vesâyâ” Adlı Eseri”, İslâm Hukuku Araştırmaları Dergisi, (2008), sy. 12, s. 301-344.

17- Bilmen, Ömer Nasûhî, Hukuki İslâmiye ve İstilahâtı Fıkhiyye Kamusu, I-VIII, İstanbul 1967.

18- Buhari, Ebu Abdillah Muhammed bin İsmail, el-Câmi'u's-Sâhîh, I-VIII, İstanbul 1308.

19- Bursali Mehmet Tahir, Osmanlı Müellifleri, I-III Cilt, Matbaa-i Âmire, İstanbul h. 1333.

20- Cevad Ali (v. 1408), el-Mufassal fi Tarîhi'l-Arab Kable'l-İslâm, XX Cilt, Dâru's-Sâkî 1422/2001.

21- Cumhuriyetin 50. Yılında Konya 1973 İl Yıllığı, Konya 1973.

22- Çelik, Ahmet, “Ali Riza Kudsî Efendinin İslah-ı Medarisse Atanışı”, Merhaba Gazetesi Akademik Sayfalar, Cilt: 11 sy. 1, 19 Ocak 2011, s. 4-7.

23- _____, “Hattat Ahmet Ferid Ülgen”, Merhaba Gazetesi Akademik Sayfalar, 27 Nisan 2011 Çarşamba, Cilt: 11, sy. 15, s. 230-232.

24- Çoban, Ali, 19. Yüzyıl Osmanlı Şeyhlerinden Bozkırı Muhammed Bahaeeddin Efendi ve “Îkazu'n-Nâimîn” Adlı Eserindeki Tasavvuf Anlayışı, Konya 2007.

25- Bozkurt, Nebi, “Müderris”, DIA, İstanbul 2006, XXXI/467.

26- Deylemî, Şireveyh bin Şehrdâr bin Şireveyh, El-Firdevs bi Me'sûri'l-Hitâb, I-V, Beirut 1986.

27- Doğan, İprahim, Bozkırlı Muhammed Bahâeddîn Efen-di ve Bâisü'l-mağfire fî Beyâni Ekvâlî'l-vahde" İsimli Eseri (metin ve inceleme), İstanbul 2011, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi.

28- Düzdağ, M. Ertuğrul, Üstad Ali Ulvî Kurucu Hatıralar, I-III Cilt, Kaynak Yayınları, İstanbul 2010.

29- Düzenli, Muhittin, "İslâm Rivayet Geleneğinde İcazet", Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Samsun 2004, sy. 17, s. 265-300.

30- Ebu Bekir, Ahmed bin Ali, el-Câmiu li Ahlâki'r-Râvî ve Âdâbi's-Sâmi'i, I-II Cilt, Mektebetu'l-Maarif Riyad.

31- Ebu'l-Hasan, Nuruddin Ali bin Muhammed (v. 1014), Şerhu Nuhbetu'l-Fiker fî Maslahati Ehli'l-Eser, Dâru'l-Erkâm Beyrut.

32- Eminoglu, Ahmed Kudsî, Nübze, Koyunoğlu Kütüp-hanesi, Eminoglu Bölümü NO: 37022 (Bahâuddin Efendinin el yazma risalelerinin baş tarafına daktilo ederek ilave ettiği iki sayfalık not).

33- Eminoglu, Mehmet, Osmanlı Vesikalarını Okumaya Gi-riş, Ankara 2007.

34- _____, Şeyh Muhammed Kudsî Memiş Efendi Haz-retlerinin Tarihçesi, Konya 2007.

35- Es, Selçuk, Konya Ansiklopedisi, Koyunoğlu Müzesi, NO: 3519.

36- _____, "Konya Büyükleri", Şehir Postası, 1965.

37- Göktaş, Vahit, "Kelâmî Dergâhı Postnîşini Es'ad Efendi ö. 1931)'nin Bâyezid Dersiâmlarından Ali Yektâ Efendiye Verdiği Nakşî-Kâdirî İcazetnâme", Tasavvuf İlmî ve Akademik Araştır-ma Dergisi, (2002/3), sy. 9, Temmuz-Aralık 2002, s. 267-272.

38- Görkaş, İrfan, "Bolvadinli Ahmet Fevzi Efendi ve Kon-yalı Mehmet Vehbi'nin İcazetnamesi", Türkîyat Araştırmaları Dergisi, s. 247-263.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

- 39- Güner, Osman, "Haberin Kaynağına Ulaşmada İsnadın Rolü", Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sy.11(1999), s. 55-78.
- 40- Gürtaş, Ahmet, "Şeyhzade Ahmed Ziya Efendi ve Kasîde-i Dâliyyesi", Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, (1999), sy. 9, s. 81-149.
- 41- Halebî, Muhammed bin İbrahim bin Yusuf (v. 971), Kavfu'l-Eser fî Safveti Ulûmi'l-Eser, Mektebetu'l-Matbûati'l-Islamiye Üçüncü Baskı, Haleb 1408.
- 42- Haddâdî, Zeynuddin Muhammed Ali bin Zeynel Âbidîn (v. 1031), el-Yevâkît ve'd-Dûrér fî Şerhi Nuhbeti İbni Hacer, I-II Cilt, Mektebetu'r-Rûşd, Riyâd 1999.
- 43- El-Hatîbu'l-Bağdâdî, Ebu Bekir Ahmed bin Ali bin Sabit bin Ahmed (v. 463), el-Kifâye fî İlmi'r-Rivâye, El-Mektebetü'l-İlmiyye Medine.
- 44- Hâkim en-Nîسابûrî, Marifetu Ulûmi'l-Hadîs, İlkinci Baskı, Beyrut 1397/1977.
- 45- Hızlı, Mefail, "Osmanlı Medreselerinde Okutulan Dersler ve Eserler", Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt 17, sy. 1 2008, s. 25-46.
- 46- <http://a-Kudsî.tripod.com/> (06.03.2012).
- 47- <http://www.ahmednuriefendi.com> / subpage.asp?id=15 (06.03.2012).
- 48- <http://www.angelfire.com/ak5/eminoglu/siir.htm> (06.03.2012).
- 49- <http://www.kadinhani.bel.tr/belediye/unluler.htm> (06.03.2012).
- 50- <http://www.hacimehmetlikoyu.com> / ?p=13 (04.04.2012)
- 51- İdriz, Mesut, "Islam Eğitim Yaşamında İcazet Gelişimi", (İngilizceden Çeviren: İbrahim Kapaklıkaya, "International Institute of Islamic Thought and Civilization"), Değerler Eğitimi Dergisi, Temmuz 2003, sy. 3, cilt 1, s.169-187.

52- Irâkî, Ebu'l-Fazl Zeynuddin Abdurrahman bin el-Hüseyin (v. 806), et-Takyid ve'l-Izâh şerhu Mukaddime İbni Salâh, Birinci Baskı 1389/1969.

53- İbn-i Kesîr İsmail bin Ömer (v. 774), İhtisâru Ulûmi'l-Hadîs, Dâru Kutubi'l-İlmîyye Beyrut.

54- İbn-i Mâce, Ebu Abdillah Muhammed bin Yezid el-Kazvînî, es-Sünen, (Süneni İbn Mace Tercemesi ve Şerhi: Haydar Hatipoğlu), I-X, İstanbul 1983.

55- Karaca, Taha Niyazi, "Millî Mücadelede Bozkır İsyancılar", Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, sy. 16, Yıl 2004/1 (s. 169-190).

56- Kazvînî, Ebu Hafs Ömer bin Ali bin Ömer Siracuddin (v. 750), Meşîhatu'l-Kazvînî, Daru'l-Beşâiri'l-İslâmîyye 1426/2005.

57- Kendi, İbrahim Aczi, "60 Yıl Önce Konya Folklor Âlemi", Yazı Dizisi.

58- Kinânî, Ebu Abdullah Muhammed bin İbrahim bin Sa'dullah Bedruddin eş-Şâfiî (v. 733), el-Menhelu'r-Râvî fi Muh-tasarî Ulûmi'l-Hadîsi'n-Nebevî, Dîmişk Daru'l-Fikir, İkinci Baskı 1406.

59- Kırboğa, Mehmet Ali, Silinmeyen Simalar (Karaman ve Konya Çivarı Hocaları), İstanbul 2000.

60- Koçkuzu, Ali Osman, Paşadairesi Fahrettin Kulu ve Hacı Veyiszade Mustafa Kurucu Hoca Efendilerin hayatı, Konya 2004.

61- _____, "Bahâeddîn Efendi", DIA, İstanbul 1991, IV, s. 458.

62- _____, Bir Müderrisin Sürgün Yılları Abdullah Fevzi Efendi, İstanbul 2010.

63- _____, Haydin Basalım İzlere, Konya 2008.

64- Konyalı, İbrahim Hakkı, Abideleri ve Kitabeleri ile Karaman Tarihi Ermenevî ve Mut Abideleri, İstanbul 1967.

65- Küçükdağ, Yusuf, Konya Şehri'nin Fiziki ve Sosyo-Ekonomin Yapıları -Makaleler I-, Konya 2004.

Müderris Hasan Kudsî Efendi Ve İcazetleri

- 66- Mervezî, Abdulkerim bin Muhammed bin Mansûr et-Temîmî (v. 562), Edebu'l-İmlâ ve'l-Istimlâ, Dâru'l-Kutubi'l-İlmîyye, Beyrut 1401/1981.
- 67- Meşrik-i İrfan Gazetesi, sy. 57, 19 Ramazan 1327/ 21 Eylül Rumi 1325/ 9 Teşrinî Evvel 1909, s. 1-2.
- 68- Muhammed Bahâuddîn Efendi, Îkâzu'n-Nâîmîn ve Tenbîhü'l-Mukallidîn, Koyunoğlu Kütüphanesi, Eminoğlu Bölümü NO: 37022.
- 69- _____, Menâkîb-ı Şemsi's-Şumûs Der Hakkı Hazreti Mevlânâ Hâlid el-Ârûs, (Mütercim: el-Hâc Hasan Şükri), Ders Âdet, Mahmud Bey Matbaası 1302.
- 70- Muhammed, Cemaluddin bin Muhammed bin Saîd bin Kasım (v. 1332), Kavâîdu't-Tâhsîs min Funûni Mustalahî'l-Hadîs, Dâru'l-Kutubi'l-İlmîyye Beyrut.
- 71- Müslîm bin Haccac, Ebu'l-Hüseyin el-Kuşeyrî, el-Câmi'u's-Sâhih, I-V, Kahire 1374-75.
- 72- Öcal, Mustafa, "Türkiye'de Kur'an Eğitim ve Öğretiminde Görülen Gelişmeler ve Bir İcazetname Örneği", Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, (2004/13), sy. 2, s. 81-140.
- 73- Önder, Mehmet, Konya Basın Tarihi, Konya 1949.
- 74- Sarıçelik, Kerim, Konya'da Modern Eğitim Kurumları (1869-1919), Çizgi Kitabevi, Konya 2010.
- 75- Seleklér, Macit, "Hatıralar 60 Yıl Önce Konya", Şehir Postası Gazetesi, 3, 5, 6, 7 Mart 1962.
- 76- Sural, Mahmud, "50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya", Yeni Konya Gazetesi, 10 Eylül 1975.
- 77- Suyûtî, Celaluddin Abdirrahman bin Ebi Bekir (v. 911), ed-Dürrü'l-Mensûr, I-VIII, Beyrut 1993.
- 78- _____, Tedribu'r-Râvî fî Şerhi Takrîbi'n-Nevâvî, I-II Cilt, Dâru Taybe.
- 79- Süreyya, Mehmet, Sicill-i Osmanî, I-VI Cilt, Yayına Hazırlayan: Nuri Akbayar, Latinize Eden: Seyit Ali Kahraman, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul Mayıs 1996.

- 80- Şehir Postası, 26 Ocak 1965, s. 3.
- 81- TBMM Gizli Celse Zabitları, I-II, Ankara 1985.
- 82- Ulu, Arif, “‘Önceleri Isnattan Sormazlardı...’ Rivayetinin Senedi Üzerine Bir İnceleme”, Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sy. 36 (2011), s. 19-46.
- 83- Uyar, Veli Sabri, Defteri, Koyunoğlu Kütüphanesi Yaza-ma Eserler Bölümü.
- 84- _____, “Konya Bilginleri”, Konya Halkevi Dergisi, (Ekim Kasım 1948), sy.121-122.
- 85- _____, “Hattatlar Armağanı”, Konya Halkevi Dergisi, (Haziran Temmuz 1948), sy. 110-117.
- 86- Uz, Mehmet Ali, Konya Âlimleri ve Velileri, Konya 2004.
- 87- _____, “Bozkır’ın Yetişirdiği Değerler Bozkırlı Bazı Din ve İlim Adamları, Araştırmacı-Yazarlar”, Bozkır’ın Dünü ve Bu-günü Sempozyumu (12 Kasım 2006), Konya 2007, s. 217-246.
- 88- Yeğin, Abdullah, Badıllı, Abdulkadir, İsmail, Hekimoğlu, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Büyük Lügat, İstanbul 1985.
- 89- Yücer, Hür Mahmut, Osmanlı Toplumunda Tasavvuf (19. Yüzyıl), İstanbul 2003.
- 90- Zeynuddin, Abdurrahman Recep bin Hasan el-Hanelî (v. 795), Şerhu İleli’t-Tirmizî, Mektebetü'l-Menâr Ürdün, Birinci Baskı 1407/1987.

Ek - 1

**HASAN KUDSÎ
EFENDİNİN
AHMED ZİYA
EFENDİYE
VERDİĞİ İCAZET
METNİ**

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَبْتَ دُوْجَهَ الْعِلْمِ فِي
صَدَرِ الْعَلَمَاءِ وَجَعَلَ ثَمَارَهَا الْحَمَاءَ لِنَوَارِ
الشِّيعَةِ الْمُرَأَءَ - وَالْعَصُولَةِ وَالْتَّلَامِ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ
وَهُنَّ مَا لَمْ يَأْتِ لِلنَّبِيِّ شَهِيدُهُمْ وَعَلَى اللَّهِ وَجْهٍ
مَعَ الَّذِينَ أَشْعَرُوهُمْ وَلَهُجُوا مَعَهُمْ وَسَلَكُوا سَبِيلَمْ
وَبَعْدَ فَيَقُولُ الْعَبْدُ الْفَقِيرُ أَخْفِرُ الْمَعْرِفَةَ بِالْعَجْزِ
وَالْقَصْرِ حَسَنٌ قَدِيسُ بْنُ مُحَمَّدٍ فَدِسِ الْفَنِي
عَنْهُ أَكْرَبَ الْمُتَعَالِ إِنَّ الْعِلْمَ افْسَرَ
مَا صَرَفَ فِي نَفَاسِ الْأَعْمَارِ وَأَكْتَبَ
فِي تَحْصِيلِ الْبَرَائِسِ وَالْقَتَارِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى
اسْتَعِذُ بِاللَّهِ فَلَا جَاوِزاً قَالَ لِفَتِيهِ أَسْتَعِذُ كُنْتُ

هُنَّ

لَدْلَقِيْتَنَا مِنْ سُفْرَنَا هَذَا نَصْبًا فَالْأَرْبَيْتَنَا ذَوْنَا
 إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي فَسَيَّتُ الْحَوْتَ وَمَا إِنْسَانِي إِلَّا بَشَّيْطَنَ
 إِنْ أَذْكُرْهُ وَلَا تَخْدِسْبِيلَهُ فِي الْجَرْعَبِيَّا فَالْأَنْكَلَ مَاكَا
 نَبْغَ فَارِتَنْدَاعَلِيَّا هَرَهَافَصَمَّا فَوْجَدَ اَعْدَامَنْ
 عَبَادَنَا أَتَبَنَاهَ رَحْمَةَ مِنْ عَنْدَنَا وَعَلَنَاهَ مِنْ لَدَنَاعَلَمَ
 قَالَنَبَدَ مُوسَى هَلْ اَسْعَلَعَ عَلِيَّا نَتَعْلِمَنَمَّا
 عَلَمَتْ دِرِيشَدَأَوْقَالَ اللَّهُ تَعَالَى هَلْ بَنْوَى الَّذِينَ
 يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى اَمَّا
 يَخْشَى اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى
 وَالَّذِينَ اَوْتَوُا الْعِلْمَ بِرَحْبَاتٍ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَارَكَ وَكَرَمَ اَنَّ اللَّنَّكَ
 لَتَضْعَ اَجْحِنْهَا طَالِبُ الْعِلْمِ رَضَاءُ طَالِبُ الْعِلْمِ
 وَانَّ الْعَالَمَ بِسْتَغْفِرَلَهُ مِنْ فِي الشَّمْوَانِ وَمِنْ فِي
 الْأَرْضِ حَتَّى كَجِنَانَ فِي الْمَاءِ وَانَّ فَضْلَ الْعَالَمِ
 عَلَى الْعَابِدِ كَهْضَلَ لَفَرْلِيَّةِ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَافِرِ

وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَبْيَاءِ وَالْأَدْلَةُ الْفَلِيْيَةُ وَ
الْعُقْلَيْهُ فَهَذِهِ لِبَكِيرَهُ بِحِبْتِ لَا يَحْصُبُهَا الْعَادُ
وَفَدَخَصَتْ هَذِهِ لِاَمَّهُ بِقَاءُ الْأَسْنَادِ وَهُوَ مِنَ الَّذِينَ
بِلَامَهُ وَلَوْلَاهُ لَقَالَ مِنْ شَاءَ مَا شَاءَ قَالَ
أَهْمَدُ بْنُ حِبْنِ طَلْبَا لِاسْنَادِ الْعَالَمِ سَنَةً عَنِ التَّلْفِ
وَقَالَ أَكَدُوكْ طَلْبَا لِاسْنَادِ سَنَةً صَحِيْحَهُ وَإِنْ مِنْ
صَرْفِ مَدَةٍ طَوِيلَةٍ مِنْ عُمُرِهِ فِي تَحْصِيلِ الْعِلْمِ لِاَدِيْنَهُ
وَالْفَتُونُ لِلْعُقْلَيْهِ وَحَضَرَ بِحَالِهِ اَفَاضِلَ الرِّزْمَانِ
وَنَالَّا يَكُدُ لِاَعْلَمُ النِّصْبِ الْاَوَّلُ فِي الْاخْ
الْعَالَمِ الْعَالَمِ الْفَاضِلُ الْجَمِيعُ الْكَامِلُ الْبَارِعُ الْمُحْقِنُ
الصَّالِحُ الْفَاقِنُ الْمَدْفُقُ الْفَالِحُ الْمَارُ الْمُجَدُ شَجَيْنَهُ
لَامِعَهُ وَشَمْسُ الْهَدَايَهُ مِنْ اَفْقِ عِرْفَانِهِ طَالِمُ
شَمْسِ الْمُسْتَعِدِينَ وَضِيَاءِ الْمُسْتَفِدِينَ
خَلاَصَةُ الاصْحَابِ عَدْهُ اَوْلَى الْاَلْبَابِ اَحْمَدُ ضِيَاءُ
الْدِينِ بْنِ مَوْلَانَا اُلْثَئِيْمِ مُحَمَّدُ بْنِ هَارُونَ الدِّينِ

وَقْفَهُ اللَّهُ لِمَا يُحِبُّهُ وَرِضَاهُ وَجَعَلَ الْخَرَاءَ أَوَّلَيْ
 مِنْ وَلِيهِ وَرَزَفَ لَهُ كَلْمَةً بِاقِيَّةً وَلِسَانَ صَدَفَ
 فِي الْآخِرَةِ وَفَدَكَانَ مِنْ حُضَارِ مَحْلِسٍ هَذَا
 الْأَذْنِي وَأَحَدُ مِنْ قَدَرَاتِ الْعِلُومِ وَشَطَرَ مِنْ
 الْمَفْوَنِ وَبَرَّاعَ كَالْلَبْرَاعَةِ وَفَاقَ هُوقَ لَعَابَةَ وَفَزَ
 بِحَفَافِيَّ وَنَالَ بِدَفَائِيَّ فَانْسَتْ مِنْهُ الرِّشَدُ الْكَشِيدُ
 افَاضَتْهُ عَلَيْهِ الْمُرْبِدُ شَمَ طَلَبَ مَثَلَ الْأَجَازَةِ
 عَلَى مَا هُوَ دَابٌ لِسْلَفٍ وَكَلْفَ تَبَتَّأَ وَبَرَّكَ
 بِرَوَايَةِ الْكُتُبِ وَدِرَايَةِ الْقُصُوفِ وَمَدَارِسَةِ
 الْأَطَالِبِينِ وَمَذَاكِرَةِ التَّرَاعِيبِ وَأَفَادَةِ مَا اسْتَفَأَ
 وَفَاضَةً مَا أَسْتَفَاضَهُ مَعَ الْمُغَبَّرِ لَانْجِيزَ
 بَلْ لَانْ اجَازَ طَنَّا مِنْهُ إِنَّ أَهْلَ لِذَكَرِ خُسْتَ طَرَهُ
 فَاجْرَتْ لَهُ بَانِيَّ وَيَّ عَنِي بِكُلِّ مَا يُحِبُّونَ رِوَايَتِمْ
 وَيُسَوِّغُ لِي رِوَايَتِهِ مِنْ الْعِلُومِ عُقْلَيَّةً وَنَفْلَيَّةً عَلَيْهِ
 وَعَلْبَتَةً تَفْسِيرًا وَهَدَنَا صَوْلًا وَفَرْوَعَ

صَبَّحَ إِجْزَاءَ الْفَاضِلِ لِلْبَيْبِ وَالْمُهِيمِ الْأَدِيبِ فِي الْعَقْبَةِ
بِحَرَمَ الْمُدْقِنِ أَعْلَمَ زَمَانِهِ أَكْلَآ وَاهِ الْبَلْعَ الْمُرْوَفُ
وَالْمَعْنَى الْمَهْوُفُ الْحَسِينُ فِي صَبَّانِ مَصْطَفَى فَدِيَ الْهَادِينَ خَانِ
وَهُوَ الْأَخْدُونَ مَشَائِعَ كَثِيرَةً بِالسَّنَدَاتِ الْحَصِيمَةِ
فَتَمَّ ابْوَهُ الْفَاضِلِ الْعَلَمَةِ وَالْكَامِلِ الْمَهَامَةِ الْمَعِ
مَصْطَفَى فَدِيَ الْهَادِينَ خَانِ حَسَنَا عَنْهُمَا
الْمَلِكُ الْغَنِيُّ وَمِنْهُمْ سَيِّدُ الْفَضَّلَاءِ
مَنْبِعُ عِنْ الْعَلَمَاءِ السَّيِّدُ الْحَاجُ سَبِيلُهُ
افْنَدِيَ الْسَّيِّدُ خَلِيلًا فَدِيَ الْقَرِيمَاتِ
مَوْلَادًا الْقَوْيِ مَوْطَنَا وَهُوَ قَدَّ
اَخْذَعَنِ السَّيِّدِ عَبْدِ الْاَحْدَالِ وَالْوَاحِدِ
الْوَحِيدِ الْاسْكِلِيِّ مَوْلَادًا الْقَوْيِ مَوْطَنًا
الْمَهَازِلَهُ عَنِ السَّيِّدِ نَهَانَ
افْنَدِيَ الْمَفْنِي بِخَارِدِهِ الْقَطْبِ
اَنْخَادِ مَحْتَ وَعْدَ السَّيِّدِ مُحَمَّدِ

فَنَوْا

افندى المفتى بخادم و عن السيد احمد
 افندى المفتى بخادم و عن ولی
 الذين افندى لا شهرى وهؤلاء الكلم اخذوا
 العلوم بالسندات الصحبية عن بنیع العلی
 العلّوم الطاهرة مبتوع الاولیاء البررة صاحب
 التألهفات الوفیة والکرامات العجیبة خادم
 الدين فضل لعارفین من عابرات قاسه الذي
 الى يوم الدين الشیخ الستید ابی سعید محمد
 الخادمی و قد اخذ اذنها من الستید مصطفیٰ
 افندی لا وزیری مولدا والقتوی موطننا
 الجازیه عن الستید احمد افندی بن عبد الله
 بن ابی سعید المفتى بخادم و عن عمر بن عبد
الکریم عبد الرسول المکی من المحدثین و عن
 اسماعیل افندی لا يد بحقی مولده والمدفون موطننه
 بالشقاء الشریف وغیره و عن الحجاج مصطفیٰ

افتدى الحادى وَعَنِ الْمَرْوُفِ بِهِنْلَا افتدى العلائى
مولداً القرى موطننا وَقَدْ حَذَّرَ يَصْبَاعُ السَّيِّد
عَربَ عَبْدِ الْعَزِيزِ الْمَفْتَى الْقَرْمَانِي مولداً موطننا
وعَنِ تَرْشِيدِ مَصْطَفى افتدى المسُرُدُ الْأَرْكَلى
مولداً والْمَقْنُوى موطننا وَمِنْهُمْ الْمُعْتَادُ الْفَاضِلُ
وَالْأَوْحَدُ الْكَامِلُ الْحَاجُ مُحَمَّدُ هَنْدِي بْنُ سَعِيدٍ
الْخَزْرُومِي مولداً وَالْمَرْقَ آغَا بْنُ موطناً الْمَهَارَى
عَنِ السَّيِّدِ الْمَدْفُونِ سَلِيمَانَ الْمُوْجَى الْقَرْقَ آغا جَى
وَمِنْهُمْ الْمَوْلَى الْعَلَّامَةُ وَالْكَامِلُ لِهَفَامَةُ صَاحِبُ
الْفَنِّ الْمَطْشَةِ السَّعِيدِ سَلِيمَانَ الْقَرْقَ آغا جَى
الْمَجَازِلَهُ عَنِ الْعَالَمِ الْكَامِلِ الْمُحَدِّثِ
الْسَّيِّدِ مُحَمَّدِ الشَّكْرِى الْعَلَّامَهُ فِي الْمَرْوُفِ بِرْ بِحَانَ زَادَهُ
وَعَنِ الْفَاضِلِ الْكَامِلِ الْحَاجِ حَافِظًا سَعِيدَ
بَنَادِرِيسَ لَا يَدْنِجَى مولداً وَالْمَكِّي مَجاورًا
وَالْمَدْفُونِ موطناً وَابْصَاعُ نَعْمَانَ افتدى الْمَفْتَى بِخَامِ

بنـ.
بنـ.

ابن أبي سعيد الحادى و عن الحات محمد مدافن
 المفقى بخادرم وعن السيد احمد فندى و عن
 الحاج ابراهيم فندى لا له شهرى المجاز لهم عن
 الفاضل الكامل لسيد محمد مدافن المفقى بخادرم
 الا ان الاولى جاز له ايضا اخوه السيد الحاج
 محمد سعيد اهندى و اخوه الفاضل الكامل
 الشارح المجامع الحاج عبد الله افندى و ابن
 بعسفى العريف بمفتى زاده والله اياها بجاز له
 عن عممه السيد الحاج سعيد اهندى والثالث
 ايضا بجاز له عن سيد محمد العريف بمفتى زاده
 و عن الفاضل الكامل مصطفى البووى المجاوى
 عن المولى لفاضل اسماعيل فندى القنوى و كما
 عن على الموجرى المجانى له عن فريد عصراهمد
 الارکوبى وهو لام الفضلاء كلهم بجاز لهم
 عن خادم الشريعة الاحمدية و شارح الطرق

المحمدية أبى سعيد محمد الخادمى و مِنْهُمْ عَدِيم
الا قرآن سجّل باليان الحجاج عبد الله افندى
السنّقورى مولدا والقبيصى موطننا المجازله
عن استاذ الکلل السيد صادق القبصى و عن
عبد الله ابن الحسن الكانفوشى الاسلامي
و عن حمدالرازى كوفى و عن عثمان الاشتهر بالفقير
و عن السيد محمد امين الخادمى و منه
خر الخققين بحر المدققتين اعلم زمانه واكمل
او انه مصطفى بن عمر الويدى مولدا والاسد
موطننا المجازله عن ابراهيم بن محمد الاسرى
المجازله عن عبد الرحيم افندى ابن يوسف
الاولوى الشهير باختصاره بالابيق المجازله
عن أخيه محمد بن يوسف لا ولوي المشهور بالابيق
افندى المفضل سند الى لعامة الصديق الذهواذ
و منهم الفاضل للبيب والنهيد الاديب

ثغر

الستبداح مجازاً هدى بالستيد عباد الرحمن
الزوجي الوضري مولداً والامامي بولي موطننا
وهو قد أخذ عن الستيد المحاج صالح بن الستيد محمد
العريف بحاج طور دون فندى القصري المجازي
عن ستاذ الأساتذة الحافظ فاسى بن الشيخ المحاج
 محمود القصري المنصل سينه المأثور في العارف بالله
والواصل إلى الله شيخ المشائخ محمد بن سعيد
المخادمى وقد أخذ أيضاً عن المحاج عمران بن
الأفثري مولداً والامامي بولي موطننا و
فلا من ينفع محمد سعد بن الإمام محمد الشير
بامام زاده المجازي عن سفي ذي النورين
العريف بقصوى فندى أخذ عن العلماء العلام
والإمام الكرام إلا أنه اجاز له الستيد عبد
الرحمن القبورجي مولداً والامامي بولي موطننا
المجازي عن الستيد الفلاح الاماوري مولداً

والامروى موظنا المجاز له عن أبي سعيد التبى
محمد الحادى ومجازه ابضاً السيد محمد بن يوسف
العربى بعفني زاده الأخذ عن الشیخ محمد الحادى
و عن السيد حجاز محمد بن عبد الرحمن بن عبدالله
الأخذ عن أبيه وعن محمد الفاضل المعروف
بساقى زاده بسندهما الواثق إلى الحجى سعد
الذى القتارى وعن الشیخ شراح البخارى المعروف
يوسف فندى زاده بسندهما الواثق إلى النبي
صلى الله عليه وسلم وعن الشیخ الوالدى يوسف
بن اسميل بن عبد الطيف وهو قد أخذ عن
عبد الرزاق الانطاوى والحسين المشهور بپرسى زاده
والشیخ محمد اليماني الأخذ عن عبد الجى عن المؤذن
عن الشیخ عبد الجى عن على المقدسى عن العلاء منه
شهاب الدين عبد البر الشحنه عن كمال الدين
الشهيد يابن الهمام عن سراج الدين عمر بن على

الشهيد

الشهير بقارئ الهدایة عن علام الدين السیاری
 عن السيد جلال الدين عن علام الدين عبد
 العزیز البخاری صاحب الكشف والحقیق عن
 حافظ الدين الكبير صاحب الكافی والکنز
 عن العلامة شمس الدين محمد الكردري
 عن برهان الدين صاحب الهدایة عن شمس
 الورثة الترخی عن شمس الورثة المخلوی
 عن القاضی على النسقی عن الامام ابی
 بکر محمد بن فضل عن السید موسی عن عبد
 ابی حفص البخاری عن ابیه عن محمد بن
 حسن الشیبانی عن امام الاعلم نعیان
 بن ثابت واجازله ایضاً شفاعة الصدور
 وملأ ذالمهور محمد هبة الله بن محمود الناجی
 المعروف بمحقق بعلبک طیبا الله ثراه وجعل
 الجنة مثواه منصباً سنته الى رسول الله

شُم لِرَجْعِهِ إِلَى سُلْطَةِ مِلْجَا! الْأَسَادَةُ وَمَنْجِ
الْأَكَابِرَةِ أَعْنَى بِهِ ابْنَاعِي السَّيِّدِ مُحَمَّدِ الْخَادِمِ
لِنَكْتِبَ بِهَا فَمَوْلَدَ اهْنَمْ بَنْجَازِ لَهُ عَنْ شِيْخِهِ وَوَالِدِهِ
الْإِنْزَاهِ الْأَنْقَبِ الشَّيْخِ مُصْلِفِ الْخَادِمِ الْجَازِلِ
عَنْ الْعَلَمَةِ الْفَرِيدِ وَالْفَهَامَةِ الْوَحِيدِ مُحَمَّدِ بْنِ
أَحْمَدِ الْمَرْسُوْسِ بِالْكِتَابِ لِسَتَةِ لِسَمَاءِ الْبَجَارِيِّ
عَنْ الشَّيْخِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَى الْكَامِلِ الْدَّمْشِقِيِّ عَنْ الْفَضَلِ
الْكَامِلِ فِي الْدِينِ بْنِ أَحْمَدِ الدَّالِيلِيِّ عَنْ أَحْمَدِ بْنِ مُحَمَّدِ الْمَانِيِّ بْنِ عَبْدِ الْعَالِيِّ
عَنْ وَالِدِهِ عَنْ شَيْخِ الْأَسْلَامِ زَكَرِيَّاً الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَمَالِ الْمُعَا
وَاسَاتِذِهِمْ مِيرَالْمُؤْمِنِينَ فِي الْحَدِيثِ الشَّهَابِ
أَحْمَدِ بْنِ عَلَى بْنِ حِسْنِ شَارِحِ الْبَجَارِيِّ لِعَقْلَافِهِ عَنْ
بِرْهَانِ الدِّينِ عَنْ لِفَاضِلِ الْحَلَمَةِ بْنِ الْحَسَنِ
عَنْ سَرَاجِ الدِّينِ الْمَذَبَرِيِّ عَنْ أَبِي الْوَقْتِ عَبدِ
الْأَوْلَى التَّجَزِيِّ الْمَهْرَوِيِّ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ عَبدِ
الْرَّحْمَنِ الْلَّاؤُودِيِّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ التَّرْخِسِيِّ عَنْ

ثُمَّ

محمد بن يوسف الفربى عن محمد بن سعيد الجذر
متصل أسلده إلى النبي صل الله عليه وسلم على
الله وآمنت به قد أخذ العلم عن العالم المحقق
والنصر بن المدقن أحدهما قالوا باهتم عن محمد كاشي
المشهور بالقصيرى عن الفاصل الكورانى عن
الشيخ عبدالله الجزرى عن المولى احمد المجل
عن مولينا ميرزا جان الشيرازى عن مولانا
جلال الدين المحقق والبارع المدقن محمد بن سعد
الدوادى الصدiqui عن مولانا محمى الدين المكتككane
عن مولانا السيد المحقق الشريف الجرجاني عن
مولانا مبارك شاه عن مولانا قطب الدين
الرازى عن مولانا قطب الدين الشرازى
عن مولانا عمر الكاتب الفزوي عن مولانا
الامام الغزالى عن امام الامر من عبد الملك
بن يوسف الجويني عن أبيه يوسف التثيب

عن مولينا محمد بن سليمان الصبعاوي عن ابراهيم المرئي
عن ابوالعباس محب عن أبي القاسم عثمان عن أبي
ابراهيم سعيل عن أبي عبدالله محمد بن ادريس
الشافعي عن محمد بن حسن الشيباني عن امام
الائمة سراج الامة أبي حنيفة نعمةن بن ثابت عن
بن سليمان عن ابراهيم الخندي عن علمة وابي عبد
الرحمن الاسود بن زيد وابي عبد الرحمن عبد الله بن
حبيب والدولان اخذها عن عبدالله بن مسعود
والثالث عن على بن ابي طالب رضي الله عنهما وها
اخذها عن خاتم الانبياء ورسول رب العالمين
فعلم الاسناد حيث كان منها سيد الاولين
والآخرين ورسول الشفلين صلى الله تعالى عليه
وسلم وعلى الله واصحابه اجمعين نفعنا الله
بهم من انفاسهم نصيبة الظاهرة وهو من
امين الوحي جبرايل عليه السلام وهو من ائمته

٢٥٣

ولا زال ذلك الاخ الفاضل احمد ضياء الدين
 ابن مولانا ^{البنجy} غوف الواصليين محمد
 بهاء الدين فدسته ان يكون شمساً لاهنة
 وبدراً لافتقاء ومرجعاً لطلاب وعلماء لا ولوا
 الالباب او صيحة بنقوى لله وطاعته وصدا
 الاعمال وعبادته ابتغاء مرضات الله ومحاجة
 البدع ولا هواء واعلم ايها الاخ الصادق ان
 المقصد لا فضى والمقصد الاسنى من العلو
 العقلية والقلبية هو المعرفة وأعلم بالله و
 علم العبد نفسه والنسبة بينه وبين الله تعالى
 فهو العلم الاول ينكشف عنزة الله وعظمته
 وكما له في ذاته وصفاته وعنده من كمال
 الحوجة عن العالمين فضلًا عن العبد وعمله وفي
 العلم الثالث يكشف ذلة العبد وحقارته وافقاره راثناً ونلامِ
 وبالمئتيني دنياه وآخره من كل الوجوه الى كرم مولاه وحشاً

بِحَثْ لَوْانْقُطَعَ الْكَرْمُ وَلَا حَسَانٌ طَرْفَةٌ عَيْنَ بَلْ
فِي آنِ كَانَ الْعَبْدُ هَبَاءً مُشَوَّهًا وَفِي أَعْلَمِ الْثَالِثِ
بِنَكْفَ مَا يَلِيقُ بَلْ يَلِنْ مُمْتَلِذًا لَكَ لَعْبَدُ مِنْ لَفَيَامِ
بِعَظِيمِ مُولَاهِ الْغَنِيِّ الْمُجِيدِ بِنَجَايَةِ وَسَعِهِ وَنَهَايَةِ
قَدْرِهِ مَعَ الْعَجَنِ بَعْدَ ذَلِكَ عَنِ التَّعْظِيمِ الْأَكْثَرِ
لَثَانِ ذَلِكَ الْمَلْوِيِّ وَمَا قَدَرُوا اللَّهُ حَقُّ قَدْرِهِ
وَيَنْكُفُ أَيْضًا إِنْ مَا يَعْطِي فِي الْمَادِرِينِ مِنْ
ذَلِكَ الْمَوْلَى نَاهُو بِفَضْلِهِ وَلَحْانِهِ بِإِنْ يَجَابُ
وَلَا وَجْبٌ وَلَا سُتْحَاقٌ مِنْ الْعَبْدِ الْمُضَعِّفِ
هَذَا وَالْفَيَامِ بِتَعْظِيمِ الْمَلْوِيِّ عَلَى مَا افْتَقَهَا الْعُلُومُ
الْمُلْثُثَةُ بِدَوَامِ الْمُخْضُورِ عَلَى طَرِيقِ الْاِسْتِهْلَاثِ
وَكَالَّا تَسْتَأْتِي لِلشَّرِيعَةِ الْغَيَاءُ وَيَعْبَرُ عَنِ
الْمُجْمَعِ فِي الشَّرْعِ بِالْاِحْسَانِ وَهُوَ الْعُبُودِيَّةُ
وَبَيْنِ الْعُبُودِيَّةِ وَالْعِلْمِ بِالْاِمْرَأَاتِ الْمُلْتَهَى تَكَذِّبُ
بِالْمُضْرُورِ وَذَلِكَ الْعِلْمُ يُخْتَلِفُ بِاِخْتِلَافِ

الْمُتَخَلِّصِ

الاسْخَاصُ خَلَقَ لَا يَكُادُ يَنْحُصُرُ فِي مُرْبَى اذْفُوقَ
كُلَّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِمْ فَالْتَفَاقُوتُ فِي الْعُوْدِيَّةِ وَ
الْقُصُورُ فِي امْرِهَا اَنْهَا نَشَأَ مِنَ الْتَفَاقُوتِ وَالْقُصُورِ
فِي الْعِلْمِ بِالْاِمْرِ ثَلَثَةٌ اَنَّمَا يَجْسِدُ لِلَّهِ مِنْ عِبَادِهِ
الْعُلَمَاءُ وَهُنَّ بِاللَّهِ التَّوْفِيقُ وَهُنَّ حَلَامٌ
بِحَمْلِ وَلَكِنْ فِيهِ كَاهِيَّةٌ لِمَنْ اسْتَبَرَ
وَلَا حُولَ وَلَا قُوَّةَ الاَ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
فَلِكَاهِيَّةِ آخِرِ كَاهِيَّةِ لَا اَللَّهُ اَلَا اللَّهُ مُحَمَّدُ رَسُولُهُ

اللَّهُ يَرْحَمُكَ يَا الرَّحْمَنَ

الراَّمِينَ

وَمَا الْفَقِيرُ بِغَيْرِ اقْدَمِ الْعُلَمَاءِ حَتَّى يَجْعَلَ

حَسْنَ قَدْسِيِّ سَمْعَانَ دَسِّيِّ

عَصَاعِدِيَا

قال :
شُمْ قَوْلَهَا لِإسْتَادِ الْسَّنَدِ اَحْمَدِ حَارِمِ
الْوَشَمْرَى نَهْ قَدَارِلَهُ اِسْتَادِ تَمَّادِ هَبَّةِ اللَّهِ
الْمَعْرُوفِ بِغَنِيِّ بَعْلَبَكِ وَلَخْدَعْنَهِ الشَّفَاءِ الشَّرِيفِ
وَغَيْرِهِ فَاجْأَلَهُ بِهِ وَبِغَيْرِهِ مِنْ كِتَابَتَهُ وَالصِّيرَ
وَسَارِكَبِ الْمُعْقُولِ وَالْمُفْقُولِ وَانَّهُ قَالَ قَالَ
اسْتَادِي هَبَّةِ اللَّهِ مُحَمَّداً لَنْجِي حَدَّثَنَا صَالِحَ بْنَ
ابْرَاهِيمَ الْجَيْنِيِّ اَخْبَرَنَا مُحَمَّداً بْنَ الْمَوَاهِبِ بْنَ عَبْدِ
الْبَاقِي الْخَبْلِيِّ مَفْقَدَ الْخَابِلَةِ بِدِمْشَقِ اَخْبَرَنَا الْعَالَمُ
الْوَلِيُّ مُحَمَّدُ بْنُ بَلَانَ الْخَبْلِيُّ الدِّمْشَقِيُّ اَخْبَرَنَا الْوَفَاعِيُّ
عَنْ مُحَمَّدٍ دِمْشَقِيِّ الشَّعْنَى مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ طَوْلُونَ
الْخَفْوِ الدِّمْشَقِيِّ عَنْ الشَّمْسِ مُحَمَّدِ بْنِ نَاصِرِ الدِّينِ
الْدِمْشَقِيِّ عَنْ السَّنَدَاتِ الْعَالَمَةِ عَائِشَةَ بْنَتِ مُحَمَّدِ الْهَبَّةِ
الْدِمْشَقِيِّ عَنْ مَنْدَلَذِنِيَا اَحْمَدِ بْنِ اَبِي طَالِبِ
ابْنِ اَبِي الْفَعْلَمِ الْجَيْجَارِ الدِّمْشَقِيِّ الْمَعْرُوفِ بِابْنِ الشَّعْنَى
عَنْ اَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَسِينِ الْمَبَارِكِ الزَّبِيدِيِّ قَالَ

حَمْرَنَ

حدثنا أبوالوفت عبد الاول بن عبسى السجزى
 الهروى قال حدثنا ابوالحسن عبد الرحمن
 المظفر الداودى بسماعه من ابى محمد عبد الله بن
 محمد الحوى بسماعه من ابى عبد الله محمد بن يوسف
 بن مطر الفرزى بسماعه عن ابى عبد الله محمد بن
 اسماعيل بنا برهمى البخارى من تain مررة بخارى
 ومرة بفرب قال حدثنا مكى بن ابرهم قال
 حدثنا يزيد بن ابي عبيدة عن سلمة هو ابن الاكوع
 قال سمعت النبي صلى الله عليه وسلم من يقل على
 ما لم اقل فليتوء مقعده من النار فيئى وبين
 البخارى ستة عشر رجلا واعاد للبخارى الثالثين
 فيكون بيني وبين النبي صلى الله عليه وسلم عشرون
 رجلا قال وهذا في غابة العلو ولا يسكن في
 هذا الوقت على من ذلك فيما اعلم والله سبحانه
 اعلم ورجال هذا الاسناد كلهم ائمة اعلام

وَارْدَ بِهِ مُسْلِسْلًا بِأَمْرِهِ يَنْ عَنْ لَا سَنَادٍ
وَهُوَ عَنْ سَنَادِهِ الْأَعْظَمِ مُحَمَّدُ مَهْمَةُ اللَّهِ عَنْ مُحَمَّدٍ
سَالِمُ الْحَفَنَاوِي عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ الدَّبَّرِيِّ عَنْ
الشِّعْسِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَاءِ الدِّينِ الْبَابِلِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ الْجَاهِيِّ
الْوَاعِظِ عَنْ حَافِظِ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُفَيْطِيِّ
عَنِ الشِّعْسِ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ الدَّلْجِيِّ عَنْ حَافِظِ شَمْسِ
الْأَذْبَنِ مُحَمَّدِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّنْخَاوِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ
النَّدَمِرِيِّ عَنْ الصَّدِرِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِرْهِيمِ الْمِيدُوْيِيِّ
عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَمَّالِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ الْخَزَانِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ
الْفَرَادِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَى الْكَشْتَمَهِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ
بْنِ يُوسَفِ بْنِ مَطْرَ الْفَرَبِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَعْدِ
الْبَجَارِيِّ قَالَ حَدَثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ قَالَ حَدَثَنَا مُحَمَّدُ
بْنُ وَهْبٍ قَالَ حَدَثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ حَرْبٍ عَنْ مُحَمَّدِ
الْزَبِيدِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ الزَّهْرِيِّ عَنْ زَيْنَبِ بْنِتِ
إِمَامِ سَلَةِ عَنْ إِمَامِ سَلَةِ إِنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عَلَيْهِ

عليه وسلم رأى في بيته جارية في وجهها
 سعفة فقال استرقوا لها فان بها نظره هذا
 تماها لاسناد ثم وصي نفسى واياك مع سائر
 الاحباب بما اوصى به الله تعالى عامة انبائاه
 وكافة اولياته والنبي صلى الله عليه وسلم خلص
 اخوانه واعزه اصحابه من تقوة الله في التر
 والعلن وان بلورهم الاستغال بالعلم ونشره
 ولاستغافل العلوم الشرعية فانها مفتاح
 السعادة الابدية والتجنب عن كل ما لا يعنيه
 كلام روى عنه عليه الالام علامه اعراض الله
 تعالى عن عبد اشتغل به ما لا يعنيه فلا يضرع
 ذرة من وقته بسرفه الى ما لا يعنيه والا
 لطال حسرته يوم القيمة ويذم الموقف
 عن الشبهات في الاكل واللبس والسكنى وتطهير
 القلب عن ماسوا الله تعالى وذلك ايمان به

بـالـخـلـوةـ وـالـرـيـاضـةـ وـتـرـكـ صـحـيـةـ الـخـلـقـ وـالـشـفـقـ
بـهـذـيـبـاـ الـلـاـخـلـقـ وـفـرـطـ الـجـنـابـ عـنـ اـسـبابـ
الـشـهـرـةـ فـانـ الشـهـرـآـفـةـ وـقـلـ مـنـ الـاخـوـانـ ماـقـدـ
فـانـ اـقـلـ ضـرـرـهـمـ سـتـرـافـهـمـ وـفـتـكـ الـذـىـ هـمـوـرـسـ
ماـلـاـلـ بـضـاعـتـكـ فـاـنـهـ لـنـ يـعـطـيـ لـكـ اـعـزـمـهـ تـالـيـهـ
كـلـ عـنـ وـشـرـفـ لـاغـايـهـ لـهـ وـلـأـضـيـعـ ذـرـةـ مـنـ لـمـاتـ
بـلـ اـخـلـفـ بـلـ جـمـيعـ الـلـوـلـوـ كـلـمـاـ الـوـصـرـ فـوـاـ خـرـائـمـ
وـبـذـلـواـ جـهـدـهـمـ مـعـ عـساـكـرـهـمـ لـاـ يـقـدـرـوـنـ عـلـىـ
اعـادـةـ تـلـكـ لـذـرـةـ فـلـاـ تـضـعـ مـثـلـ هـذـاـ الـوـقـتـ لـعـزـرـ
بـالـصـفـ الـمـيـوـلـاتـ الـفـاسـدـ وـالـاهـمـاءـ
الـشـيـطـانـيـةـ وـلـاـ تـجـعـلـ نـسـكـ مـبـنـوـسـةـ
فـيـ مـهـاوـيـ هـذـاـ الـرجـبـ وـلـزـورـ بـحـسـبـ رـأـيـ
كـلـ خـطـيـئـةـ وـأـطـلـبـ العـزـفـ خـدـمـتـ مـوـلـاـكـ
وـلـاـ تـطـبـ عـنـ الـلـهـ زـيـاـ وـاـهـلـهـاـ وـالـأـخـصـلـ فـلـكـمـ

طـ

كُلَّ أَحَدٍ وَالذُّلُّ فِي مَدْعَةِ عَرْكٍ وَتَوْكِلٌ عَلَى بَارِزَكَ
 فِي امْرِ دُنْيَاكَ مُسْتَغْنِيَا عَمَّا سَواهُ فِي زُنكَ وَ
 يَمْعَلُ كُلُّ عَبْدٍ عَبِيدٌ كَمَا فِي الْمُحَدِّثِ الْقَدِيسِ
 بِأَدْنِيَا أَخْدُوكَ مِنْ خَدْمَتِي وَأَنْبَعِي مِنْ خَدْمَلِكَ
 وَهَذَا مِنْ الْجَرَبَاتِ الْمُشَاهَدَاتِ وَقَدْ قَالَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ اعْمَلْ لِدُنْيَاكَ بِقَدْرِ بَقَائِكَ فِيهَا
 وَاعْمَلْ لَا خَرْتَكَ بِقَدْرِ بَقَائِكَ فِيهَا وَاعْمَلْ لِلَّهِ بِقَدْرِ
 حَاجَتِكَ إِلَيْهِ وَاعْمَلْ لِلنَّارِ بِقَدْرِ صَبْرِكَ عَلَيْهَا
 وَفِي الْمُحَدِّثِ تَهَا يَةٌ لَا هُلُّ النَّصْحِيَّهِ بِلْ قِيلَانَهُ
 زِبْدَهُ عِلُومُ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ وَنَتِيجَهُ عَايَةٌ
 حِكْمَهُ الْأَبَيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَشْ ما شَفَتْ
 فَانِكَ مِيتٌ وَاحِبٌ ما شَفَتْ فَانِكَ مُفارِقٌ
 وَاعْمَلْ مَا شَفَتْ فَانِكَ مُجْرِيٌّ بِهِ فَلَا تَجْعَلِ الْاصْلَامَ
 الْبَاقِيَاتِ فَدَاءً لِلْفَانِيَاتِ الْزَّائِلَاتِ وَلَا تَكُونَ
 مِنْ أَلَّذِينَ اسْتَبَدَّ لَوْا الذَّهَوَادِنِيَّ بِالْذَّهَوَادِنِ

لَا فِي ذَلِكَ كُلَّهِ لَا بُعْدَ عَنْدَ اللَّهِ جَنَاحٌ بِعَوْضَةٍ
فَتَأْمِلُ قَوْلَهُ تَعَالَى مَا عَنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عَنْدَ اللَّهِ بِقِيمَةِ
خَالِفٍ فَضْلَكَ فَإِنَّ لِسَعِ الْحُكْمِ أَذْنَانِي بِاِكْتَسَابِ
مَا يُوَدِّلُ فِي قَبْرِكَ وَيُوَصِّلُكَ إِلَى الْوِفَاقِ مَعَ
النَّعْمَ عَلَيْهِمْ مَا حَالَفَ الْجَهَوْرَ مِنْ أَبْعَثْ هَوَاهُ مِنْ أَهْلِ الدِّينِ
وَإِيَّاكَ وَالصَّحَّةَ مَعْهُمْ وَمِوْلَاهُمْ مِنَ النَّزَافِ
وَالرَّهَرَاتِ فَهُنَّ لِي مِنْ يَشَارِكُهُمْ فَإِنَّهُ لَا خَيْرَ فِي
كَثِيرٍ مِنْ خُوَيْهِمْ وَهُنَّ يَغْرِيُ لِلْبَيْبَ بِغَرْوَهُمْ
وَكَانُوا يَدِيهِمْ يَدَامَانَةً وَعَارِيَةً وَعَنَّ الدِّينَ اذْلَّ
وَذَلَّهَا عَنْ وَنْعَهَا نَقْمَ وَنَقْمَهَا نَعْ وَدَارِبَلَّهَ وَفَاءَ
أَوْلَاهَا ضَعْفٌ وَفَقْرٌ وَآخِرَهَا مَوْتٌ وَقَبْوَرٌ
مِنْهَا مَعَ الْحَنْ مُحَرَّرٌ وَسَرِّهَا مَعَ الْخَزْنِ تَوَأمَ
وَكَنْ مَعَ الْخَلْفَ عَلَى حَسْنِ مُعَاشَرَةِ بِالْمَرْحَةِ وَالْحَلْمِ
وَالْتَّوَدَّدِ وَالشَّفَقَةِ وَعَضُوِّ مِنْ ظَلْمِ وَاسَاءِ سُوْرِ
وَالْأَحْسَانِ وَالْتَّوَاضِعِ وَالْكَرْتَنِيَّةِ وَكَطْمِ الْغَيْظِ

٦٧٠

ودفع الغضب ما قدرت وتأمل قوله تعالى
 لحبيبه صلى الله عليه وسلم فبارحة من ناته
 لن لهم ولوكت فطا غلظ العذاب انقضوا آتية
 كيف شاه بلينة لهم وكيف جعل سببه من آثار
 رحمته وكيف شارى سبب الجمع عليه وعدم
 التفرق لدريه واقض حاجاتهم مادام في وسعته
 بالمال والنفس والروح وقد قال عابد السالم
 افضل لاعمال بعد اليمان بالله الفرود الى الناس
 ويذكر في هذالباب حديثا جامعا الصغير افضل
 الفضائل ان تصل من قطعك وتنزع من حرمك
 وتتصفح عنك ذلك وفرواية تحسن من استاء
 اليك وليك صحبتك مع الصالحة سينا
 فقراء لهم وعليك التأذن بآداء لهم والأخذ بأدبار
 من حالاتهم وسيرهم وتقدير فرهم
 وتكثير قضاء حاجاتهم واعلم ان الحكمة

الْكَبِيرِ وَالْغَایَةِ الْقُصُویِّ مِنْ تَحْمِيرِ طَيْنٍ آدَمْ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقْصُورَةٌ عَلَى الْعِبَادَةِ وَالْأَنْفَافِ
عَلَى أَنْ افْضُلَهَا فِي الْفَضَائِلِ هُوَ تَلاوَةُ الْقُرْآنِ سِيَّمَا
فِي الْصِّلَاةِ خَصْوَصًا فِي التَّهْجِيدِ وَالْأَفْضَلُ مِنْ
الْقُرْآنِ مَا يَتَعَلَّقُ بِذِكْرِهِ تَعَالَى لِأَنَّهُ عَلَى قَدْرِ
مَذْكُونِهِ تَعَالَى وَاجْتَهَدَ كُلُّ جَهَادٍ عَلَيْهِ وَأَوْ
عَبُودِيَّتِهِ فِي فَضْلِ عِبَادَتِهِ بِدَوَامِ الْحُضُورِ
بِاللَّهِ نَفْسًا فَنَفْسًا كَيْ تَصْلِي لِفَتَاءَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
وَهُوَ عَلَى الْمَقَاصِدِ وَاسْفَالِ الْمَأْرُبِ وَرِزْقَنَا
وَوَفْقَنَا كَوْنُ أَخْرِكَلَامَنَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُهَمَّدٌ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تَسْلِيمًا كَثِيرًا

ميّنة ختم حوجكان قدس الله اسرارهم
 فاتحة شريفة صلوات شريفه
 سورة المنشح لك أخلاق ص شريف
 فاتحة شريفه صلوات شريفه
 وأيضاً أجزت أختي في الله جعل آخره أولى من
 أولاه قراءة ختم حوجكان التقبيلية متمنا
 الله تعالى بانفاسهم لفترسته بهيمة
 المرة ابتعاء لمرضات الله واستجابة للنافع
 واستدفأعاً للضررت في دنياه وعقباه
 وأيضاً أجزت لاوراد الهاية ودلائل
 المخربات وحزب البحر والنصر والحزب الأعلم
 كاجازني شيوخى ومشائخى قدس الله
 تعالى سرارهم ثم نرجوا من جنابكم
 ومن معكم دعوا لكم الطيبة إن
 رب سريع الاجابة والمقامات المحمدية

حَسْنَنَا وَإِيَّاكَ نَحْتَ لِوَاءَ الْحَمْدِيَّةِ سُبْحَانَ
رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصْفُونَ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ
آمِينٌ

Ek - 2

**HASAN KUDSÎ EFENDİNİN
ALİ RIF'AT EFENDİYE
VERDİĞİ İCAZET METNİ**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَلَقَ الْأَنْسَانَ وَعَلَمَ الْبَيَانَ وَعَلَمَ الْأَدَمَ
الْأَسْمَاءَ، فَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ بِسُجُودِهِ حَرَمَهُ لَعْنِهِ وَعَلَمَهُ
اسْمَاءَ الْأَعْيُنِ وَالصَّلَادَةِ وَالسَّلَامَ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ الْذِي هَدَى نَعْصَمَاءَ إِمَامَهُ بِفَوْلَهِ أَمَانَةَنِيَّتِهِ
مِنْ عِبَادَهُ الْعَلَمَاءَ وَوَرَثَنَمِ الْإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلَ مَدَاهُمْ
أَفْضَلَ مِنْ دَهَاءَ الشَّهَدَاءِ وَعَلَى الْهَمَّ وَصَحَّبَهُ وَتَابَاعَنِيَّ
لَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ جَمِيعَنِيَّ
وَبَعْدَهُنَّ أَجْرَتَ الْأَخْصَاصَ الْعَالَمَ الْعَالِمَ عَلَيْهِ
رَفِيقُ الْسَّيِّدِ الْكَافِلِ مُحَمَّدُهَايَادِ الدِّينِ وَفَقِهُ الْلَّهُ
بِعَاجِبَهِ وَبِرَضَاهِ وَجَعَلَ أَخْرَاهُ أَوَّلَهُ بِأَدِيزِ روِيَ
عَنِي مَا يَحْجُزُنِي وَعَنِي رَوَابِيَّهُ مِنَ الْعِلْمِ نَظَرِبَتِهُ
وَعَلَيْهِ أَصْوَلَ وَفَرُوعًا لَاسْتَمَّ احْدَادِثَ نَبِيَّنَا
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى اللَّهِ الْإِلَهِ الْكَلِيلِ الْوَرْعَنِيَّ

مالك ازمه المنطوق والمفهوم فامع اسرار
المدارف فاتح قلوب الطائف يكاد زيه يعنى
ولو لم يسمه مصنى وفدا جازى نادره الله
لخواص العصر فارس مضماد المحقق ابن الحجلة لكتبه
لا بد رك شاوله وغاية بل هو من آيات الله تعالى
آية بحروش الا الله عذب طود شاعر نكهة حب
تنبع منه عينان نضاحتان يخرج منها اللولو
والمرجان صاحب القوة القدسية بلا دمرين
جائع الجهنم دوالخاطرين الغيث المدرار و
الستيف البثار الصيّت بالحق والقائم لايغاف
في نسبيل الله لومة لأئم سيدى وسندى الشیخ
محمد هاد الدين معننا الله تعالى بطولي جياده و
أدوا زمان ذلال فيوضاته وهو عن مرتع المصطفين
دقر المدقفين قطب الآفاق وقرة اعين المشاف
حامى العلوم للدنيا وحاذر العلوم العقليه

والقلية والمنفر في الشؤون الأدبية شيخه ووالده
محمد قدسي البوزقى مولاداً وموطناً وهو عفيف
المدققين السيد احمد مفتى الخادم وهو عن عمه أبى
محمد ابن مفتى الخادم وهو عن أبيه العلامة مجد
ال الدين وأمام المقربين إلى سعيد محمد الخادم وهو
عن أبيه مسح العلوم مفتر الحج والعزم الشذوذ معلق
الحادي عن شيخه محمد الطرسوسى عن شيخين على
الكامل عن خير الدين الدليلى عن محمد بن الحمد بن
عبد القادر عن والد (ذكرنا الانصارى) عن
حاج العسقلانى عن برهان الدين عن العلامة ابن
المسنة عن سراج الدين الدبیرى عن أبي الوقت
عبد الأول عن أبي الحسن عبد الرحمن الداودرى
عن عبدالله السرخسى عن محمد بن يوسف عبد العزىز
عن محمد بن اسماعيل البخارى وأيضاً أحد العلوم الفطبى
المعروف المرحوم عن العالم الحقيق والجزء الغريب

المدقق احمد الفارابي و هو عن القشيري عن
علي الكوراني عن الجوزي عن الحمد المختل عن
السيد لسرت فراس سره عن مبارك شاه
عن العلامة الشيرازى عن الكتاب المقربى
عن في الدن الرأزى عن الغزالى عن امام المطهير
عن ابو الطيب بن محمد بن سليمان الصبعلوك
عن ابراهيم المرورى عن ابو العتايم احمد
عن ابو القاسم عثمان عن ابو ابراهيم اسماعيل
عن ابو عبدالله محمد بن ادريس الشافعى عن محمد
ابن حسن الشيبانى عن امام الائمة سراج
الملة والائمة ابو حنفة نعاذ بن ثابت دح
عن حماد عن ابراهيم الخطى عن علقة وابى
عبد الرحمن بن الاسود بن زيد وابى عبد الرحمن
بن عبد الله بن حبيب والآولات عن عبد الله
ابن مسعود رضى الله تعالى عنهما

والثالث عن على كرم الله وجهه وهم عن خالد
اللذين صلى الله تعالى عليه
وسلم والله وصيده

اجماعين

امان

واما الفقر غبار فدام العلام والمشافع حسر قدسي عفني عنه

وختمه بالسعادة آمين

١٣٦٩
بخط محمد (الخواجہ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحَدُهُ دَرْتُ الْعَالَمَيْنَ وَالصَّنَادِيرَ وَالسَّلاَمُ
عَلَى سَوْلَانِي مَحْمَدَ وَآلِهِ وَصَاحِبِهِ جَمِيعِينَ وَبَعْدَهُ دَرَجْتُ
الْحَلْقَ الصَّالِحَ الْفَاصِلَ كَا مَلِئَةٍ لِرَفْتِ الْبَشِّرِ مُحَمَّدَ بْنَ أَكْلَانَ
لِفَرَانَةِ فَضِيلَةِ الْبَرَّةِ وَسَارَ الْفَصَادُدُ مَعَ رَعَايَةِ
شَرْوَمَهَا كَمَا أَجَازَ فِي الْمُحْقِنِ الْمَدْفُقِ الْحَلْقِ ابْرَاهِيمَ سَلَامُ
ابْنِ مُحَمَّدِ الْبَلْوَجِيِّ عَزِيزَ سَادِيجَ الْفَرِزِيِّ الْعَلَمِ الْمَانَافِيِّ الْفَارَّاجِ
الْغَرَّ وَمَيِّزَ الْإِبَاضِيِّ عَبْدَ اللَّهِ إِلَاسَمِيِّ الْمُولَادِ وَمَطَّانَيَ الْمَسَدِ
الْمَفْصِلِ الْمَنَّارِيِّ الْأَلَامِيِّ الْمُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدِ الْوَهَارِجِ
وَالْأَنْفَارِ عَبْرَ اقْدَامِ الْعَلَاءِ وَلِشَاعِرِ حَسَنِ قَدِيسِيِّ عَفْيَنِ

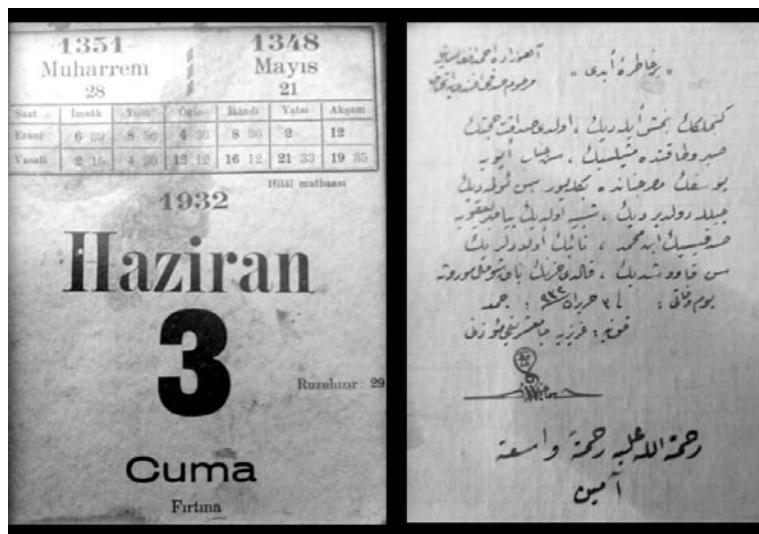
وَخَدِيدَةِ الْسَّعَادَةِ أَمِينٌ

١٣٩٨
جَمَادِيِّ ثَالِثٍ

Ek - 3

HAFIZ ZEKÂÎ SARSILMAZ'A AİT HAT

Hafız Zekâî Efendinin Konya Mevlevî dergâhının son postnişini Sıdkî Dede Efendinin vefatı sebebiyle düşüğü not.

“BİR HÂTİRA-İ EBEDÎ”

Âhuzâde Ahmed Efendi Lisanıyla
Merhum Sitki Efendiye İthaf

Gençliğin bahşeyledin, oldu sadakat hüccetin
Sabr u takatta misilsin, sen Cenabı Eyyub'a
Yusuf'un Mîsr-i cinânda bekliyor, sen olmadın
Çille doldurdun, şebih oldun Peygamber Yakub'a
Sıdkısın ibn Muhammed, nâîbin evlatların
Sen kavuştun, kaldı hûznün bak şu mal-i mevruse
Yevm-i vefati

3 Haziran 1932

Cuma

Konya Aziziye Cami-i Şerifi Müezzini
(İmza)

Rahmetullahi aleyhi rahmeten vâsiaten
Âmin

Müderris Hasan Kudsî Efendi

Hasan Kudsî Efendi, müderris, mürşit ve hattat vasiflarını uhdesinde birleştiren müstesna bir kişilik, yetiştirdiği öğrencilerle sonraki dönemin ilim, ahlak ve sanat açısından ihyasına katkıda bulunan seçkin bir karakter,

Paşa Dairesi ve Konya Islah-ı Medaris-i İslamiye medresesinde müderris olarak yürüttüğü tedīs ve irşad faaliyetleriyle adeta kitap gibi insan yazan bir müelliftir.

Elinizdeki bu kitap, bir müderrisin hayatını sunmakla birlikte medreselerdeki isnad ve icazet sisteminin örneklerini de kapsamaktadır.

İZİ SÜT KÜLTÜR YAYINLARI

9 786056101830
0-81016509-8776151